

СРЯДА 16 СЕПТЕМБРИ 2009 Г.
MIÉRCOLES 16 DE SEPTIEMBRE DE 2009
STŘEDA, 16. ZÁŘÍ 2009
ONSDAG DEN 16. SEPTEMBER 2009
MITTWOCH, 16. SEPTEMBER 2009
KOLMAPÄEV, 16. SEPTEMBER 2009
TETAPTH 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2009
WEDNESDAY, 16 SEPTEMBER 2009
MERCREDI 16 SEPTEMBRE 2009
MERCOLEDI' 16 SETTEMBRE 2009
TREŠDIENA, 2009. GADA 16. SEPTEMBRIS
2009 M. RUGSĒJO 16 D., TREČIADIENIS
2009. SZEPTEMBER 16., SZERDA
L-ERBGHA, 16 TA' SETTEMBRU 2009
WOENSDAG 16 SEPTEMBER 2009
ŚRODA, 16 WRZEŚNIA 2009
QUARTA-FEIRA, 16 DE SETEMBRO DE 2009
MIERCURI 16 SEPTEMBRIE 2009
STREDA 16. SEPTEMBRA 2009
SREDA, 16. SEPTEMBER 2009
KESKIVIKKO 16. SYYSKUUTA 2009
ONSDAGEN DEN 16 SEPTEMBER 2009

PRZEWODNICZY: JERZY BUZEK
Przewodniczący

1 - Otwarcie posiedzenia

(Posiedzenie zostało otwarte o godz. 9.05)

2 - Nominacje w delegacjach międzyparlamentarnych (termin składania poprawek): Patrz protokół

3 - Letnie pożary lasów (2009) (złożone projekty rezolucji): Patrz protokół

4 - Szczyt G 20 w Pittsburgu (24-25 września) (debata)

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego są oświadczenia Rady i Komisji dotyczące szczytu G 20 w Pittsburgu, który odbędzie się w dniach 24-25 września 2009 r.

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Det är en stor glädje för mig att vara här idag och representera det svenska ordförandeskapet. Ordförandeskapet och kommissionen kommer tillsammans att representera EU vid G20-mötet i Pittsburgh den 24–25 september. Vi kommer att hålla ett informellt europeiskt råd i Bryssel imorgon för att förbereda EU:s gemensamma ståndpunkt. Som ni alla vet har den globala och finansiella krisen nödvändiggjort globala åtgärder utan motstycke:

För det första, snabba kraftfulla finans- och penningpolitiska åtgärder till stöd för finanssektorn och den reala ekonomin. För det andra, samordning av de globala insatserna och utvecklingen av G20:s roll som ett forum för samordningen, bl.a. för åtgärder som rör reglering av finansmarknaderna. De finans- och penningpolitiska åtgärder som snabbt kunde vidtas var helt nödvändiga för att vi skulle kunna ta oss genom den värsta krisen.

Det övergripande stödet till EU:s ekonomi i år och nästa år beräknas uppgå till 5 procent av BNP. Centralbankerna har svarat mot krisen genom att hålla en räntenivå nära noll. Vi är idag försiktigt hoppfulla om att vi har lagt det värsta bakom oss när det gäller finanssektorns akuta problem, men den ekonomiska situationen är fortfarande instabil och risken för återfall är stor. Vi är mycket medvetna om att stigande arbetslöshet kommer att vara en helt dominerande fråga framöver. Situationen är fortfarande osäker, men den kunde ha varit mycket värre.

Samordning och samarbete på det internationella planet kommer att bli oerhört viktigt för att säkerhetsställa en bred återhämtning och för att ange tonen för en återgång till en långsiktig och hållbar tillväxt som vilar på stabil grund. G20 har spelat och kommer att spela en central roll i detta. G20 kommer också att samverka med de internationella finansiella institutionerna IMF och Världsbanken för att garantera att de har tillräckliga resurser och en välfungerande intern organisation för att kunna stödja ekonomisk tillväxt och säkerhetsställa finansiell stabilitet i hela världen.

G20-processen lett till följande viktiga resultat:

För det första att vi har en gemensam analys av de problem som våra ekonomier har drabbats av. Det kanske inte låter som ett stort framsteg, men en gemensam syn på finanssektorn och de verkliga ekonomiska problem som ligger bakom krisen är en förutsättning för effektiva motåtgärder.

För det andra har vi gjort verkliga framsteg med en rad konkreta åtgärder som vi enades om i London på toppmötet i våras. Det handlar t.ex. om ett omfattande stimulanspaket för våra ekonomier en förstärkning av samarbetet kring tillsyn och reglering av de finansiella marknaderna. Vi har dessutom sett till att Internationella valutafonden har tillräckliga resurser för att möta en efterfrågan på lån. Vi har dessutom förbundit oss att förbättra att de internationella finansiella institutionernas möjlighet att övervaka den globala makroekonomiska situationen för att i god tid kunna varna om liknande problem dyker upp igen.

Mycket återstår att göra, men vi har gjort tydliga framsteg som har drivits igenom genom samordnade internationella åtaganden. Jag anser att vi i EU tillsammans med övriga G20 har gjort stora framsteg i ett antal centrala frågor som är avgörande för att kunna ge ett strategiskt svar på den ekonomiska och finansiella krisen. Vår samordnade EU-strategi innebär att Europa leder snarare än följer debatten. Det är våra lösningar som beaktas när globala lösningar tas fram. Det är därför ordförandeskapet inbjuder stats- och regeringscheferna till middag imorgon kväll. Syftet är att bygga vidare på det framgångsrika arbetet från den informella Ecofin-lunchen och G20:s finansministermöte i London så att vi kommer väl förberedda till Pittsburgh.

Jag väntar mig att mötet imorgon och toppmötet i Pittsburgh fortsätter att leda till framsteg i de övergripande frågor som jag har nämnt, men också på några ytterligare områden. Ett ämne som flera europeiska finansministrar har kommenterat i starka ordalag är frågan om bonussystemens roll för den finansiella stabiliteten. Det råder samstämmighet bland EU:s finansministrar om att vi bör vara ledande när det gäller att kräva effektiva globala normer för att se till att bonussystemen inte får destabiliserande effekter och att bonusbetalningarna står i rimlig proportion till prestationen. Detta är en viktig del i den övergripande satsningen för att säkerställa större öppenhet och bättre tillsyn inom finanssektorn och det är avgörande för att kunna säkerställa stabilitet i framtiden.

Financial Stability Board har ombetts att rapportera till Pittsburgh-mötet om sitt arbete med att utveckla principer för bonussystem. Jag hoppas att denna rapport kommer att innehålla konkreta och praktiskt genomförbara strategier som garanterar att finansinstituten inför sunda och ansvarsfulla ersättnings- och bonusstrukturer. Därutöver hoppas jag att vi kan komma överens om att fortsätta ge nödvändig stimulans till våra ekonomier så länge det behövs, men det är också viktigt att vi åtar oss att avveckla åtgärderna när de inte längre behövs så att vi kan återgå till balanserade offentliga finanser när återhämtningen kommer.

Vi har precis börjat reflektera över dessa *exit strategies*. Utformningen och samordningen och hur de genomförs kommer att vara en väldigt viktig komponent för att nå en balanserad och långsiktig ekonomisk återhämtning. En annan stor utmaning handlar om sysselsättningen. Vi måste noggrant utforma de åtgärder som krävs samtidigt som vi har ett väl avvägt samspel mellan finans- och strukturpolitik. Jag är övertygad om att vi också kommer att upprepa behovet av att

hålla stånd mot protektionismen och att säkerställa rättvisa spelregler på de globala marknaderna. Denna fråga kommer att kräva betydande samordning av finansreglering och tillsyn, men också när det gäller avveckling om extraordinära åtgärder som vi vidtagit för att stödja den finansiella sektorn. Det kommer fortfarande att krävas ett omfattande arbete på nationell nivå och EU-nivå.

Diskussionerna kommer att fortsätta imorgon och i Pittsburgh, men också under resten av året om reformen av de institutionella finansinstituten. Vi vill att de ska vara starka, med tillräckliga resurser, rätt mandat, politiska riktlinjer och ledningsstrukturer som korrekt avspeglar deras medlemssammansättning. Dessa frågor är invecklade och sammanlänkande, men det brådskar att ta itu med dem så att finansinstituten kan utföra ett arbete som blir allt viktigare.

Slutligen vill jag säga att det naturligtvis föreligger ett starkt behov av politisk beslutsamhet för att nå framsteg i diskussionerna inför klimatmötet i Köpenhamn. Detta är en mycket viktig prioritering för det svenska ordförandeskapet. Vi vill se till att alla har de rätta incitamenten att vidta åtgärder för att begränsa den globala uppvärmningen och anpassa de ekonomiska strategierna så att de gynnar en klimatvänlig utveckling.

Vårt mål är att Pittsburgh-mötet ska leda till framsteg när det gäller riktlinjer för finansiering av globala klimatåtgärder. Jag kan inte lova att vi kommer att uppnå allt vi vill eftersom det är mycket komplicerade frågor, men vi lovar att ordförandeskapet på ett ansvarsfullt sätt kommer att framföra och försvara EU:s ståndpunkter. Det är i denna anda jag ser fram emot fruktbara diskussioner med stats- och regeringscheferna i morgon kväll och de konkreta resultat som världen förväntar sig från Pittsburgh nästa vecka.

(Applåderar)

3-010

Joquín Almunia, *Miembro de la Comisión*. – Señor Presidente, señora Ministra Malmström, señoras y señores diputados, me dirijo por primera vez a esta Cámara en esta nueva legislatura y quiero empezar felicitando a todos ustedes por su elección, o reelección en muchos casos, y compartir, estoy seguro, con todas sus Señorías el sentimiento de responsabilidad con el que debemos afrontar uno de los mayores retos políticos de nuestra generación, como es superar esta profunda crisis económica, financiera, consiguiendo devolver a nuestros ciudadanos un horizonte de confianza y de estabilidad, ampliando el abanico de sus oportunidades y alcanzando para todos el nivel más elevado posible de cohesión social.

El tema que vamos a debatir en la Cumbre de Pittsburg del G-20 la próxima semana, está en el centro de este desafío y de esta preocupación, y tengo la convicción de que va a ser un tema recurrente a lo largo del próximo período, a lo largo de toda esta legislatura, aquí en el Parlamento Europeo, con independencia de si se discuten estos temas en las Cumbres del G-20, en los Consejos europeos, en sus propios debates o en las propuestas de iniciativa que la próxima Comisión traerá a esta Cámara.

La Cumbre del G-20 en Pittsburg es la tercera que se convoca a nivel de Jefes de Estado y de Gobierno desde que hace ahora un año y un día se produjo la caída de *Lehman Brothers* y el inicio de una crisis de unas proporciones desconocidas desde hace muchas décadas.

A la luz de la experiencia de las dos primeras reuniones del G-20 al máximo nivel, en Washington en noviembre del año pasado y en Londres en abril de este año, es obvio decir que el G-20 está jugando un papel decisivo para coordinar a escala global las respuestas a esta crisis.

La contribución del G-20 a la hora de encontrar respuestas coordinadas ha sido fundamental para evitar una recesión todavía más profunda de la que estamos viviendo, así como para sentar las bases de un sistema económico y financiero que evite en el futuro la repetición de los desequilibrios y de los excesos que nos han conducido a la situación actual.

La Unión Europea ha jugado un papel activo determinante en la activación del G-20 a estos efectos. La primera Cumbre de Washington fue, como recordó ayer aquí el Presidente Barroso, una iniciativa europea de la Presidencia francesa, del Presidente Sarkozy junto con la Comisión, y la Unión Europea ha contribuido también de manera decisiva a fijar los objetivos ambiciosos de las dos cumbres anteriores y a participar activamente en los trabajos preparatorios de las mismas para alcanzar, no sólo declaraciones de principio, sino resultados y compromisos concretos.

De todo ello, todos los europeos, las Instituciones europeas, debemos sentirnos satisfechos. También podemos estar razonablemente satisfechos del grado de coordinación que ha existido entre los diferentes representantes europeos en el G-20, los países europeos que son miembros del G-20 y que participan en las reuniones del G-20 como tales países, más la Presidencia de la Unión Europea junto con la Comisión, que representamos la voz de todos los europeos y la posición común de todos los países miembros.

La Cumbre de Washington, el pasado mes de noviembre, sirvió para que las principales economías del planeta —los países del G-20 representamos algo así como el 90% del total del PIB mundial— se pusieran de acuerdo sobre la puesta en marcha de planes de estímulo para sostener la actividad económica en un momento, el otoño pasado, en el que se estaba produciendo el frenado en seco del crédito, del comercio internacional y de la inversión como consecuencia del gravísimo shock financiero desencadenado, primero, en agosto del 2007 y acelerado, de forma increíble, en septiembre del 2008.

Pocos días después de la Cumbre de Washington, el año pasado, la Comisión propuso el Plan Europeo de Recuperación Económica, que recibió en diciembre el apoyo político del Consejo Europeo, plan que ha sido la base de la respuesta europea desde el punto de vista de las políticas fiscales y de las políticas de estímulo a la demanda a través de instrumentos que están en manos de los Gobiernos y Parlamentos nacionales, o que están en manos de las propias Instituciones europeas.

Con la última información disponible, estos estímulos fiscales discrecionales, más el juego de los estabilizadores automáticos, que en los países europeos es muy importante dado el peso de nuestros impuestos y de nuestro sistema de protección social, se puede estimar que están añadiendo, como contribución a la demanda agregada, el equivalente al 5,5 % del PIB de la Unión Europea entre 2009 y 2010.

También la nueva administración norteamericana ha adoptado un plan de estímulo muy importante. Dado que sus estabilizadores automáticos son menores que los europeos, la suma agregada de los estímulos directos más los estabilizadores automáticos llevan a un impulso similar a este lado del Atlántico y al otro lado del Atlántico, pero también países como Japón, China, Canadá y otros miembros del G-20 adoptaron estímulos fiscales equivalentes.

La Cumbre de Londres, a principios de abril de este año, insistió a este respecto en la necesidad de poner en práctica estos planes con celeridad, llamó a hacer un seguimiento preciso de los mismos y declaró que, si fuese preciso, habría que complementarlos con medidas adicionales. Hoy podemos afirmar que los planes de estímulo, junto con los estímulos monetarios muy importantes también adoptados por los bancos centrales, más la movilización de recursos públicos en apoyo de las instituciones financieras y, en particular, de los bancos, han logrado detener la caída libre de la economía y nos permiten ver ahora, en este otoño, los primeros síntomas de estabilización, como se puede ver en las previsiones económicas que tuve ocasión de presentar, hace dos días, en Bruselas. Por primera vez en dos años estas previsiones no han tenido que revisar a la baja la previsión anterior.

Sin embargo, no estamos en condiciones, hoy en día, de asegurar que la actividad económica se puede sostener por sí sola si le retiramos los estímulos. Y es cierto que existen, incluso con los estímulos que se están aplicando, riesgos de recaída dada la progresión del desempleo, extraordinariamente preocupante, y las debilidades aún no resueltas en el sistema financiero.

Por ello, uno de los mensajes que los Ministros de Finanzas del G-20, reunidos en Londres a principios de este mes, han acordado de cara a la Cumbre de Pittsburgh es la necesidad de mantener por el momento las medidas temporales de apoyo, sin perjuicio de la necesidad de diseñar desde ahora una estrategia de salida coordinada. Y a ello me voy a referir un momento al final de mi intervención.

Las dos Cumbres del G-20, Washington y Londres, han sido también determinantes a la hora de fijar una agenda global de reformas de los sistemas de regulación y supervisión financiera. Se puede decir que estamos asistiendo a un punto de inflexión radical frente a casi tres décadas dominadas por el paradigma de la desregulación y las teorías sobre la supuesta infalibilidad de los mercados financieros.

En Washington, los países del G-20 sentaron las bases, enunciaron los principios y definieron la agenda para someter a los mercados financieros a una regulación y supervisión más estricta, más eficaz, que no deje zonas, productos, ni actores financieros fuera del ámbito de control de las autoridades de supervisión y regulación, autoridades que deben cooperar y coordinarse de manera mucho más estrecha para superar la inoperancia flagrante de los sistemas de supervisión nacionales frente a unos mercados globalizados y frente a unas instituciones financieras que operan a través de las fronteras en esos mercados.

En la Cumbre de Londres, en abril, se trabajó intensamente para que se produjeran avances concretos y significativos en la puesta en práctica de esta agenda de reformas. Desde las normas prudenciales y contables, aplicables a las instituciones financieras, hasta la exigencia firme de transparencia de las jurisdicciones no cooperativas, es decir de los paraísos fiscales, pasando por la regulación de los *hedge funds* o de otras instituciones financieras, la organización de mercados transparentes de derivados, o la promulgación de reglas relativas a la remuneración de los dirigentes de las instituciones financieras y de los *traders* que operan en los mercados, el G-20 de Londres dio un impulso contundente al cumplimiento de la promesa de reformas.

La Unión Europea ha llevado a cabo, en consecuencia, no sólo una tarea muy importante de promoción de estos acuerdos a nivel del G-20, sino también una importante tarea de aplicación de esos acuerdos del G-20, lo que implica una intensa

labor regulatoria desde hace un año. Algunas de esas propuestas ya han sido aprobadas aquí en este Parlamento y por el Consejo, otras están ahora en discusión en esta Cámara y en el Consejo y de aquí a final de año la Comisión tiene previsto adoptar una serie adicional de propuestas, empezando la semana que viene, un día antes de la Cumbre de Pittsburgh, con la propuesta de creación del Consejo Europeo de Riesgos Sistémico y de las tres autoridades europeas de microsupervisión, a escala europea, siguiendo las recomendaciones del informe De Larosière que tanto el Consejo como la Comisión hicieron suyas.

También la Administración norteamericana ha desvelado un plan de reformas financieras ambiciosas que el Presidente Obama, esta misma semana, ha reafirmado como una prioridad de su mandato, reconociendo la responsabilidad de los Estados Unidos como el lugar donde se incubó y se inició esta crisis.

La Cumbre de Pittsburgh se ha fijado, entre sus objetivos, verificar el avance significativo de estas reformas y velar por la necesaria convergencia regulatoria a ambas orillas del Atlántico. Cualquier divergencia regulatoria va a servir o puede servir en el futuro para estrategias de arbitraje de los inversores que podrían volver a producir importantes distorsiones en los mercados. Pero Pittsburgh, además de vigilar el cumplimiento de lo ya acordado y de impulsar la puesta en marcha de las medidas adoptadas, debe lanzar un claro mensaje político. Se trata ahora de dejar sentada la voluntad irrenunciable de los Estados, de los líderes políticos, de las Instituciones, de nuestros países, de la Unión Europea, de fijar un marco regulatorio sólido con un compromiso firme y un mensaje disuasorio: «Que nadie pueda pensar que una vez que hemos superado lo peor de esta crisis puedan volver a producirse las prácticas anteriores que generaron la crisis, como si nada hubiera pasado».

Los ciudadanos esperan garantías de que se exigirá a las instituciones financieras y a sus dirigentes el respeto de unas reglas, en particular en lo relativo a las remuneraciones, que impidan volver a poner en peligro el sistema financiero y la economía real en su conjunto. Y hay que decir que la Unión Europea está totalmente unida en torno a este punto.

Otro de los asuntos que figuran en un lugar prominente de la agenda de las distintas cumbres del G-20 es la reforma de las instituciones financieras internacionales a la que ya se ha referido la Ministra Malmström.

Lo único que quiero añadir es que en Londres se dio un paso adelante de enorme trascendencia en términos de capacidad financiera de esas instituciones y, en particular, del Fondo Monetario Internacional, incrementando la capacidad crediticia del fondo nada más y nada menos que en 500 000 millones de dólares, con lo cual el límite total del que dispone ahora el Fondo Monetario para sus operaciones es 750 000 millones de dólares. Y además de ello, de manera adicional, se acordó distribuir entre todos los países miembros del Fondo, en proporción a su cuota, derechos especiales de giro por valor de 250 000 millones de dólares, y además de todo ello, se acordó también aumentar la capacidad financiera del Fondo Monetario para potenciar sus créditos concesionales a los países más pobres. Y todo ello ya está en marcha. En el espacio de seis meses se ha avanzado en este sentido mucho más que en muchos años anteriores.

La Unión Europea, por supuesto, ha acordado en consecuencia contribuir, en la medida en que nos corresponde, a ese aumento de los recursos financieros del Fondo, y los miembros de la Unión Europea han acordado añadir a sus contribuciones habituales 125 000 millones de euros para corresponder proporcionalmente a la financiación de los nuevos objetivos.

Los líderes del G-20 van a debatir también la adaptación de la representación de los diferentes países en los órganos de gobierno de las instituciones financieras internacionales. Los países emergentes y en vías de desarrollo, con toda razón, aspiran a contar con una representación más adecuada. Una aspiración que la Unión Europea apoya, pero que debe traducirse en acuerdos concretos, para lo cual la Comisión Europea —no es la posición oficial de la Presidencia de la Unión Europea— sigue diciendo que, en coincidencia con lo que piensa este Parlamento hasta ahora, la mejor representación de la Unión Europea en esos órganos es una representación única.

La agenda de la Cumbre de Pittsburgh cubrirá además otros asuntos: la financiación del cambio climático, preparando la Cumbre de Copenhague; la necesidad de retomar las negociaciones comerciales internacionales y de no ceder a las tentaciones proteccionistas o el refuerzo a los apoyos a los países más vulnerables y más débiles para afrontar esta crisis. Sobre financiación del cambio climático, como saben ustedes, la Comisión aprobó la semana pasada una comunicación al respecto.

Por último, permítanme concluir, señalando la voluntad expresada en la pasada reunión de los Ministros de Finanzas del G-20 y que va a ser debatida en la Cumbre de Pittsburgh, la necesidad de ir sentando las bases de un modelo futuro de crecimiento más equilibrado y sostenible. Esto pasa, en primer lugar, por concebir desde ahora estrategias de salida, no para aplicarlas inmediatamente, sino para que se apliquen cuando corresponda de manera coordinada, porque la determinación de dichas estrategias no sólo es clave para salir de manera sostenible de esta crisis, sino también para ofrecer al mismo tiempo un horizonte de sostenibilidad a medio y largo plazo tras la fractura profunda que la crisis se ha cobrado sobre las finanzas públicas, sobre los niveles de empleo y sobre la capacidad de crecimiento de nuestras economías.

3-011

Corien Wortmann-Kool, namens de PPE-Fractie. – Mijnheer de Voorzitter, minister Malmström, commissaris Almunia, we bevinden ons in een wereldwijde crisis. Een financiële sector die wereldwijd opereert. Daarvoor moeten we dus zo veel mogelijk op het wereldtoneel bindende regels afspreken. Daarom is ook die G20 in Pittsburgh zo belangrijk, al zal de Europese Unie natuurlijk ook zelf voortvarend moeten handelen. De inzet moet gericht zijn op het herstel van de balans tussen vrijheid en verantwoordelijkheid, de waarden die ten grondslag liggen aan onze sociale markteconomie, de kern van ons EVP-verkiezingsprogramma.

Voorzitter, de G20-top is een belangrijke top, waar het gaat om meer dan visie - gelukkig hebt u dat ook gezegd -, het is een top waar knopen moeten worden doorgemaakt. Het gaat om structurele wijziging in het risicomanagement, meer transparantie, betere regels voor het financieel toezicht. Commissaris Almunia, u zei dat er voorstellen liggen voor de *hedge funds*; wat wilt u op dat punt in de G20-top bereiken? Een snelle hervorming van het IMF en de Wereldbank, ook die is hard nodig. En - gelukkig hebt u dat beiden genoemd - er moet tijdig gewerkt worden aan gecoördineerde exit-strategie, anders veroorzaakt dat weer nieuwe problemen.

Voorzitter, het is van het grootste belang dat de foute bonuscultuur wordt aangepakt met bindende regels, want bonussen die korte-termijngewin belonen, vormen een groot gevaar voor de stabiliteit van financiële instellingen. Maar er is meer. Want terecht is er heel veel publieke verontwaardiging, en ook daarom is het heel belangrijk dat we op dat punt daadkracht tonen.

Voorzitter, de top is pas een succes wanneer er bindende afspraken gemaakt worden. Ik ben ingegaan op de financiële regelgeving, maar ook de klimaatverandering, de voorbereiding van een succesvolle Kopenhagen-top, strijd tegen protectionisme in het belang van werkgelegenheid zijn natuurlijk heel erg belangrijk. U, de Europese Unie, wij met elkaar, moeten daarin een voortrekkersrol vervullen en het is belangrijk dat u daarom de Europese lidstaten op één lijn krijgt.

3-012

Udo Bullmann, im Namen der S-D-Fraktion. – Herr Präsident, Frau Ratspräsidentin, Herr Kommissar, werte Kolleginnen und Kollegen! Das Wichtigste zuerst: In der gegenwärtigen wirtschaftlichen Situation darf es kein „weiter so“ geben. Wir werden nur langsame Erholungstendenzen haben, wir werden dramatisch weiter steigende Arbeitslosenziffern sehen, auch bei uns in Europa. Und deswegen: Seien Sie mutig! Das ist die wichtigste Botschaft dieses Parlaments an diejenigen, die nach Pittsburgh gehen. Seien Sie mutig!

Herr Almunia, ich habe eine erfrischende Rede von Ihnen gehört, zu der ich Sie beglückwünschen möchte. Fangen Sie an, dies in die Praxis umzusetzen! Es ist gut, mit Bonussystemen anzufangen, aber das genügt nicht. Überall dort im internationalen Finanzmarkt, wo der kurzfristige Spekulant aufgrund falscher Regeln gegenüber demjenigen, der langfristig in gute Arbeitsplätze, in exzellente Produkte, in das langfristige Gelingen seines Unternehmens investieren möchte, im Vorteil ist, überall dort muss der Hebel umgelegt werden. Es ist richtig zu sagen, kein riskanter Akteur, kein riskanter Finanzplatz darf ohne eine vernünftige Regulierung bleiben. Deswegen brauchen wir eine Regulierung der *Offshore*-Zentren, von denen aus immer noch die ganze Welt mit zweifelhaften Produkten überschwemmt wird. Das ist die wichtigste Aufgabe, der wir uns jetzt zu stellen haben.

Haben Sie auch keine Angst vor der Diskussion über Steuerpolitik – die ist nicht verboten. Eine internationale Kapitalverkehrssteuer, die dem langfristigen Investor Vorteile bringt, würde uns in dieser Diskussion insgesamt voranbringen. Wir brauchen eine starke, verbesserte Koordination unserer internationalen und auch unserer europäischen Wirtschaftspolitik. Es ist richtig, sich über den Ausstieg Gedanken zu machen, aber noch wichtiger ist im Moment, wie wir in eine solide Stützung der Konjunktur und eine verbesserte Koordination unserer Wirtschaftspolitik einsteigen.

3-013

Sylvie Goulard, au nom du groupe ALDE. – Monsieur le Président, Madame la Ministre, Monsieur le Commissaire, nous apprécions évidemment tous les efforts que vous avez mentionnés et qui, effectivement, sont déjà allés assez loin, mais nous voulons plus. Nous voulons une concrétisation d'un certain nombre d'éléments et d'engagements du G20. J'attire notamment votre attention sur le décalage entre les chiffres plutôt encourageants dans le domaine financier et les chiffres terribles du chômage dans l'Union européenne. Si nous avons durablement du chômage, nous aurons, d'abord, un drame humain, et aussi un poids sur les finances publiques et une absence de relance par la consommation.

Nous, groupe libéral, nous redoutons beaucoup un scénario à la japonaise et une espèce de croissance molle pendant quelques années. Je crois que votre pays, Madame, la Suède, en a malheureusement aussi fait l'expérience. Aidez-nous, s'il vous plaît, à tirer parti de cette expérience.

Pour moi, il y a trois chantiers essentiels. Le premier, c'est qu'on continue à coopérer internationalement, qu'on continue à lutter contre le protectionnisme, à renforcer des institutions mondiales, comme le FMI. Nous ne nous en sortons pas tout seuls. L'Europe doit inlassablement marteler ce message.

Deuxièmement, nous devons mener à bien une supervision effective et un assainissement bancaire beaucoup plus exigeant. À cet égard, méfions-nous des effets d'annonce du G20. Il y a les exécutifs, mais il y a le travail à faire au niveau législatif et, pour nous, Monsieur Almunia, les propositions de la Commission sur la supervision sont un pas dans la bonne direction, mais ce n'est pas suffisant. À terme, nous voulons des entités plus européennes. Ensuite, je crois qu'il faudra réfléchir à des stratégies communes de sortie de crise en préservant l'euro, en veillant à ce que les déficits ne pèsent pas sur la discipline monétaire commune.

Pour conclure, je voudrais remercier le commissaire Almunia d'avoir dit qu'il était favorable à des prises de position de l'Union européenne en tant que telle dans les instances internationales, défendant la méthode communautaire. Nous comptons sur vous pour faire en sorte que ce ne soient pas seulement les grands États qui fassent entendre leur voix, mais que l'intégralité de l'Union européenne et l'intégralité du marché intérieur soient bien défendues.

3-014

Sven Giegold, on behalf of the Verts/ALE Group. – Mr President, I thank the Commissioner for his speech. I have several concerns. The first is that the Committee on Development in this House drafted a motion for a resolution. I quote from that. It 'notes with great concern that the crisis already bears major human costs, and has devastating effects for the vulnerable in the poorest countries with an expected increase of 23 million more unemployed, up to 90 million more extreme poor in 2009 alone, life-saving drug treatment for up to 1.7 million people under threat, and 200 000-400 000 more infant deaths per year on average between 2009 and 2015'.

Unfortunately, this motion was not passed, although it was written together by all groups of this House. We strongly deplore and we think it is a shame that this House was not able to draft a resolution on the G20 on development issues.

The big question is how to finance the consequences of the crisis, and there the German Minister of Finance, together with the Chancellor, suggested that the G20 discuss the possibility of a global transaction tax. I ask the Commission, and I also ask the Presidency of the Council. Do you support this proposal?

The second question is about tax havens. The G20 wants to tackle it on the basis of case-by-case information exchange. We know that this will not work. The Development Committee suggested a country-by-country reporting regime so that transnational corporations have to report back on a country-by-country basis. We suggest introducing automatic information exchange so that information really flows between the different countries.

A global financial system needs transparency. We also want to know your position on these concrete proposals to get out of the crisis and finance the consequences.

3-015

Kay Swinburne, on behalf of the ECR Group. – Mr President, thank you for the speeches we have had this morning. I was particularly pleased to hear Mrs Malmström's comments about the G20 Pittsburgh representatives needing to agree to significant coordination in the continued support of stimulus measures, in the unwinding of these support measures when appropriate, and a determined coordinated effort on future regulation.

However, the backdrop to this summit is nations spending trillions of dollars on bailouts and stimulus packages and in two of the largest world economies we are seeing some protectionist measures, particularly with regard to tyres and poultry, as well as two of the most complicated regulatory structures in the world, namely the EU and the US, looking to completely overhaul their financial systems. Therefore I hope that the important issues of how to coordinate financial services, particularly now that some countries are showing early signs of coming out of this period of negative growth, will be the main topic of discussion and not the distraction of controlling bankers' bonuses.

This summit should focus on how we achieve a common regulatory framework in a common timescale so that we do not create an opportunity for competitive advantage by individual nations or regulatory arbitrage opportunity for speculative trading. There will be no first-mover advantage in financial regulation. A global, coordinated approach is the only one which would benefit the businesses looking to raise funds in Wales, the EU and beyond.

If my Welsh businesses cannot access funds from the US, if the banks they rely on will require so much capital that the taxpayers of the EU need to take even more risk, we will not be thanked for moving first on overly burdensome regulation. My plea is that a global, coordinated approach is adopted at all times and maintained to ensure the future access to capital for all our businesses in Wales, the EU and beyond.

3-016

Miguel Portas, em nome do Grupo GUE/NGL. – Em Portugal os lucros da banca, no primeiro trimestre deste ano, cresceram 18%. Mais do que os lucros da banca só aumentou o desemprego. Portugal não é excepção, é o exemplo de uma promessa falhada, a que foi feita pelo G20, e que era a de que iríamos resolver esta crise com uma nova ordem económica e mundial.

Não é verdade, 50 milhões de novos desempregados e 200 milhões de novos pobres provam que não está a ser assim. É por isso que sugiro à Comissão e à Ministra Malmström, tratem de bónus, de *hedge funds*, tratem disso, mas principalmente tratem do que aqui não falámos, do fim dos *off-shores*, dos paraísos fiscais, da taxa sobre as transacções financeiras, do fim do segredo bancário. Façam qualquer coisa que se veja se querem que as pessoas acreditem.

3-017

Mario Borghesio, *a nome del gruppo EFD*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, quale fiducia possono avere i popoli in una regolamentazione dei mercati finanziari affidata ai sacerdoti dei templi finanziari mondialisti come Draghi.

In America è in atto una rivolta popolare, una nuova rivoluzione conservatrice di popolo contro le oligarchie finanziarie. Noi popoli non crediamo nelle politiche di salvataggio dei poteri finanziari fatte pagare ai contribuenti, in America come in Europa! Piuttosto i governi europei diano adeguate risorse all'economia reale, si preoccupino della produzione, del lavoro! I risultati dei G-20 li vediamo, altro che tetto e bonus, altro che eliminazione dei paradisi fiscali!

Gli interventi sono invece finalizzati solo a salvare i responsabili della bolla finanziaria: già spesi 23 trilioni di cui 5 dalla Banca centrale europea. I soldi della nostra economia regalati ai responsabili delle bolle finanziarie. A fronte di 850 miliardi per le banche, solo 50 per ammortizzatori sociali e incentivi alla produzione. La realtà è che l'alta finanza comanda e la politica obbedisce.

Come in USA così in Europa, i politici appaiono solo come camerieri del potere bancario mondialista! Europa svegliati! Segui l'esempio del popolo americano che sta iniziando una seconda grande rivoluzione: la rivoluzione conservatrice di popolo!

3-018

Hans-Peter Martin (NI). – Herr Präsident! Wir brauchen eine Revolution der Demokratie. Das zeigt sich gerade an diesem Prozess, der jetzt mit G20 – denn es kann vielleicht noch mehr werden, man könnte auch einmal an eine G3 denken – zum Glück in Schwung gekommen ist. Wie sieht es von Seiten des Rates – gerade in Ihrer Tradition – mit Überlegungen aus, einen demokratischen Kontrollmechanismus etablieren zu helfen? Das muss nicht gleich ein Weltparlament sein. Aber das, was da vorangebracht wird, bedarf einer demokratischen Kontrolle durch gewählte Abgeordnete in einem noch viel größeren Rahmen als dem Europäischen Parlament.

Ausdrücklich hinweisen möchte ich auch darauf, dass die Frage der systemischen Risiken unbedingt vom Grundsatz her angegangen werden muss. Gerade in Bezug auf die Nötigungssituationen, in die wir immer wieder geraten sind – beginnend bereits 1998 mit LTCM, Hypo Real Estate und natürlich Lehman –, und auf die Folgewirkungen daraus müsste es Regeln geben, die es unmöglich machen, dass es zu diesem Grundsatzproblem des *Too big to fail* kommen kann. Das kann kartellrechtlich erfolgen, ist aber sicherlich auch eine globale Grundsatzfrage.

Im Bereich der Transaktionssteuer gab es hier im Europäischen Parlament bereits 1999 die Tobin-Steuer-Gruppe. Schön, dass da Fortschritte zu verzeichnen sind! Im Bereich des Aufsichtspakets ist es dringend notwendig, europäisch zu agieren und sich nicht zurückdrängen zu lassen von denjenigen, die hier das falsche Europa wollen.

3-019

Othmar Karas (PPE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Die Daten werden besser. Die vielfältigen Ursachen der Krisen – es geht nicht nur um Regelungslücken – sind aber noch länger nicht beseitigt. Daher dürfen der politische Wille, die Entschlossenheit und der Mut nicht erlahmen, im Gegenteil.

Wir reden heute über G20. Das ist ein guter Prozess. Ja, wir brauchen neue bzw. veränderte Strukturen, Prioritäten und Bewertungsgrundlagen zum Aufbau einer globalen Wirtschafts- und Finanz-, Sozial- und Gerechtigkeitsordnung in der Welt.

Dafür gibt es drei Bedingungen: erstens die Erarbeitung eines demokratischen parlamentarischen Legitimierungsprozesses; zweitens mehr EU in Europa und mehr Europa in der Welt – das heißt auch, dass die Werte der Grundrechtecharta unser Exportartikel sind, dass das Verantwortungsmodell der ökosozialen Marktwirtschaft die Grundlage unserer globalen Ordnung ist; und drittens, dass in jenen Bereichen, wo im Rahmen der G20 keine Einigung in Sicht ist, trotzdem europäische Regelungen notwendig sind.

Wir sagen ja zu einer europäischen integrierten und nicht bloß koordinierten Finanzmarktaufsicht nach dem Modell der Europäischen Zentralbank. Der De-Larosiè-Bericht ist zu wenig. Wir sagen ja zur Debatte über die Bonuszahlungen, aber mit der Veränderung der Auszahlungsmodalitäten geht sie nicht in die richtige Richtung. Wir müssen die Bemessungsgrundlagen verändern, und überall dort, wo es einen Bonus gibt, muss es auch eine Maluskomponente geben.

Für mich kommt die Debatte um die Prozyklizität im Moment zu kurz. Wir müssen für die Jahre 2009 und 2010 die prozyklischen Effekte der Krise und der bestehenden Regelungen beseitigen. Der politische Wille darf nicht erlahmen. Daher gehen wir jetzt nach Ihren Reden Frau Ratspräsidentin und Herr Kommissar mit Optimismus nach Pittsburgh.

3-020

Pervenche Berès (S-D). – Monsieur le Président, Madame la Présidente du Conseil, Monsieur le Commissaire, un an après la chute de Lehman Brothers, la voix qu'exprimera l'Union européenne lors du Sommet du G20 à Pittsburgh sera absolument critique si l'on veut que tout ne recommence pas comme avant et que la dynamique du changement reste en haut de l'agenda. Pour cela, quatre observations.

La première: lors du Sommet du G20 à Londres, en avril dernier, les chefs d'État et de gouvernement se sont engagés à augmenter les moyens du FMI. Soit. On a vu qu'il y avait une grande mobilisation pour remplir cet objectif. Je crains que cela ne cache moins de détermination à être acteurs de la réforme de la gouvernance du FMI, dont nous avons tant besoin.

Deuxième observation: il faut veiller aux effets de mode. Je ne voudrais pas que l'omniprésence du débat sur les bonus et les rémunérations à la fois des CEO et des *traders* – qui est absolument critique si l'on veut faire évoluer le système vers un système moins à court terme qui favorise plus l'investissement à long terme – ne mette de côté le combat, tout aussi essentiel, sur la question de la lutte contre les paradis fiscaux, qui avait été le sujet-vedette du Sommet de Londres.

Troisième observation, et je rebondis sur ce qu'a dit Udo Bullmann, nous sommes dans un moment historique pour repenser la question de la contribution des banques au financement des suites de la crise pour permettre cette relance du débat sur la fiscalité des transactions, qui doit, là aussi, permettre de dégager des moyens financiers au service de l'investissement à long terme. Encore une fois, après la façon dont les banques ont été soutenues et aidées pour faire face à cette crise, il est juste, normal et efficace qu'elles puissent aujourd'hui contribuer au financement de l'économie.

Dernière observation: lorsque l'on regarde la situation de l'emploi, je crois que, depuis le début, nos réunions du G20 ont une lacune lorsqu'il s'agit d'aborder la question macroéconomique, la question d'un pacte global pour l'emploi et la question d'un retour à une stratégie qui, demain, nous permette de corriger les déséquilibres mondiaux qui sont à l'origine de cette crise.

3-021

Wolf Klinz (ALDE). – Herr Präsident, liebe Kollegen! Ich begrüße die schnelle und entschlossene Reaktion der G20-Staaten auf die globale Finanzkrise. Vieles ist geschehen. Das Feuer scheint gelöscht, aber das Fundament unseres Finanzsystems ist nach wie vor wacklig. Die Bürger sind verunsichert. Die Gewinne werden bei den Aktionären thesauriert, die Verluste werden sozialisiert – so sehen es die Bürger. Inzwischen gehen mehr und mehr Marktteilnehmer wieder zum *Business as usual* über. Sie drehen große Räder und konzentrieren sich nicht auf das, was sie eigentlich als Dienstleister tun müssen, nämlich die Realwirtschaft unterstützen. Wirtschaftsethik und Verantwortung scheinen nach wie vor bei vielen Fremdwörter zu sein.

Ich erwarte von der G20 konkrete Maßnahmen, und zwar schnell. Ich hoffe, dass die EU-Mitgliedstaaten hier an einem Strang ziehen. Neben neuen Aufsichtsstrukturen brauchen wir eine höhere und progressiv zum Risiko steigende Eigenkapitalausstattung, langfristig – nicht kurzfristig – ausgerichtete Anreizsysteme, eine koordinierte Ausstiegsstrategie aus der Staatshilfe, Eindämmung von Protektionismus, Regulierungskongruenz anstatt Regulierungsarbitrage, Überwindung der Prozyklizität und eine Lösung für das „*Too big to fail*“-Problem, und vor allem müssen wir an der bewährten sozialen Marktwirtschaft festhalten.

3-022

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – Mr President, so far the G20 has concentrated on measures for the financial sector. However, everyone seems to forget that the real economy also suffers from greed and an obsession with short-term profits.

I have deep respect for small enterprises which, against all odds, try to survive. They deserve to get the loans to which they are entitled. However, I have no respect at all for the management of some of the bigger companies which have no affinity with the products or services they deliver and can only think in terms of expansion and speculation.

I therefore call upon the G20 to discuss ways of making the economy more democratic and how to make sure that, within the company, workers and others who represent the general interest have enough power to control the management.

Within the EU we have to look again at the statute for a European company. We should make sure that it becomes impossible for shareholders and management to engage in speculative growth strategies to the detriment of the long-term interest of the companies themselves and of those who work for these companies.

3-023

Krisztina Morvai (NI). – Mr President, the majority of Europeans are not corporate leaders and not bankers but family farmers, small entrepreneurs, state employees.

The majority of Europe is completely fed up with the present system, in which global multinational corporations and banks rule the world. They need, and they want, a fundamentally new paradigm, in which there must be a shift from globalisation to localisation, from completely profit- and money-centred decision-making to human-centred and community-centred decision-making, from WTO-ruled free trade agriculture to food sovereignty, local production and local farming.

Please do not fail to represent at the G20 summit the views of the majority of Europe.

3-024

Werner Langen (PPE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wer soll wen wie regulieren? Das wird eine der strittigen Fragen auf dem G20-Gipfel sein. Wenn auch Einigkeit darüber herrscht, dass es keine Rückkehr zur ungezügelten Finanzmarktentwicklung geben darf, so sind die Wege und das Ausmaß der Regulierung doch heftig umstritten. Man wird sich noch über Eigenkapitalregeln einigen können, über Rating-Agenturen, möglicherweise auch über Fragen im Zusammenhang mit den Derivaten und ihrer Zulassung. Aber schon in der Frage des unlauteren Wettbewerbs, bei Steuern und Kontrolle wird man streiten. Man wird streiten über Boni, und man wird streiten über die Forderung aus Europa, eine Tobin-Steuer einzuführen.

Das heißt, wir als Europäer haben eine Verantwortung, unabhängig von den Ergebnissen des G20-Gipfels unsere eigenen Hausaufgaben zu machen. Da ist die Kommission auf dem richtigen Weg, indem sie sich nicht ausschließlich davon abhängig macht. Das Motto muss sein: Kein Finanzmarktakteur, kein Finanzprodukt und kein Finanzplatz darf in Zukunft unbeaufsichtigt bleiben.

Aber es steht auch die globale Erholung der Wirtschaftsentwicklung auf der Agenda. Hier kann es nicht so sein, dass wir fortfahren wie in der Vergangenheit und die Ungleichgewichte in der Welt zugunsten der USA und zugunsten der großen Industrieländer aufrechterhalten bleiben. Wir müssen uns der Überwindung von Armut und Hunger in der Welt widmen, und dazu muss dieser G20-Gipfel neue Impulse setzen.

Ich will einen Punkt anfügen, der bisher außer von Kommissar Almunia nicht angesprochen wurde. Es wird notwendig sein, in Europa den Stabilitäts- und Wachstumspakt einzuhalten, ihn nicht zu begraben. Nur weil wir diesen Pakt hatten, weil wir ihn auch in reformierter Form eingehalten haben, war es überhaupt möglich, dass Europa handlungsfähig geblieben ist. Das sollte ein europäisches Ziel bleiben: eine schnelle Exit-Strategie aus der übermäßigen Verschuldung hin zu einer stabilen Wirtschaft, zum Stabilitäts- und Wachstumspakt, wie er uns genützt hat.

3-025

Edward Scicluna (S-D). – Sur President, wiehed mis-suġġetti l-aktar popolari għall-anqas fuq l-ahbarijiet dwar is-Samit tal-G 20, huwa bl-ebda dubju l-kwistjoni tal-"bonuses". Ma hemm l-ebda dubju li din popolari, però rridu nfiehm li l-problema hija aktar komplessa. Ukoll irridu ngħidu li jekk dawn ikunu ta' riskju għas-sistema finanzjarja, għandhom bl-ebda dubju jiġu ċcekkjati. Però rridu ngħidu wkoll li kien hemm l-iżbilanċi kbar fil-kummerċ estern bejn il-pajjiżi li wassal għal din il-kriżi u kif ukoll iżbilanċi oħra interni fiskali.

Xi haġa li wiehed irid jara, hija dwar ix-xogħol. Nafu li x-xogħol jiehu l-"leg" tiegħu bejn sena jew ftit anqas, biex jirrifletti dak li jkun għara qabel fil-GDP. U allura meta nharsu lejn ix-xogħol huwa tajjeb li l-mezzi ta' stimulu fiskali, il-pakketti li ngħataw, jibqgħu jingħataw sakemm wiehed jara tibdil pożittiv. Il-Kummissjoni għandha tara li ma tkunx inkonsistenti u titlob li jsir tnaqqis fid-defiċit qabel isir dan.

3-026

IN THE CHAIR: Libor ROUČEK *Vice-President*

3-027

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, η σύνοδος των G20 με κεντρικό θέμα τη διαχείριση των μπόνους (bonus) δεν ακουμπά σε καμιά περίπτωση τη ρίζα του προβλήματος και δυστυχώς δεν αποτελεί βήμα προς τη βελτίωση του υπάρχοντος συστήματος.

Η σειρά προτάσεων για τροποποίηση των κανονισμών περιορίζεται στην ανάλυση επιφανειακών ζητημάτων και δεν επικεντρώνεται στους κοινωνικούς στόχους. Στόχος θα έπρεπε να είναι η συνολική χρηματοπιστωτική αλλαγή, ο δημόσιος και κοινωνικός έλεγχος. Μια πιο δημοκρατική σύνοδος που θα ενέπλεκε το σύνολο των κρατών και θα αντιμετώπιζε ζητήματα όπως η αυξανόμενη ανεργία, οι καλπάζουσες τιμές σε βασικά αγαθά και καύσιμα. Μια σύνοδος η οποία θα έπαιρνε ουσιαστικές αποφάσεις για παρέμβαση στην αγορά, με στόχο τον τερματισμό της συνεχούς ιδιωτικοποίησης και της καταστροφής του κοινωνικού κράτους.

Αυτές είναι οι πραγματικές ανάγκες των λαών. Οι πολίτες σήμερα, κύριε Πρόεδρε, απαιτούν συνολικές δομικές αλλαγές. Μακριά από το νεοφιλελεύθερο σύστημα, που οδηγεί στην υπανάπτυξη, αντί στην ανάπτυξη, μακριά από τη μεγιστοποίηση της κερδοσκοπίας, η οποία στρέφεται εις βάρος των συμφερόντων των λαών.

3-028

Jean-Paul Gauzès (PPE). – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, je me félicite de votre détermination.

L'Europe a commencé à mettre en place une réglementation efficace, mais elle ne peut pas être isolée. Une étroite coopération internationale est nécessaire, et c'est bien ce que nous attendons du G20. Il doit poursuivre avec rigueur et vigueur les réformes qui ont été entamées lors des précédentes réunions. Il faut parfaire le cadre international de régulation

du secteur financier afin qu'il soit au service de l'investissement, de la croissance et de l'emploi. Des principes directeurs doivent être affirmés. La crise n'est pas finie. Nous ne devons pas revenir à la situation antérieure et renoncer aux mesures qui s'imposent pour éviter, autant que faire se peut, le renouvellement de crises particulièrement dommageables à l'économie réelle, à la croissance et à l'emploi.

Le renforcement de la surveillance et de la régulation est également nécessaire. Les obligations de supervision doivent refléter le niveau du risque systémique que les institutions financières font peser sur ce secteur. Les activités de spéculation, qui représentent un risque important, doivent être découragées en augmentant les exigences de fonds propres et en appliquant internationalement les règles de Bâle.

S'agissant des rémunérations dans le secteur financier, il convient de préconiser des comités de rémunération, d'accroître la transparence de ces rémunérations par des obligations de publication plus strictes et d'encadrer les rémunérations variables, notamment les bonus. Le renforcement des institutions financières mondiales est également un impératif, de même que la réforme de la gouvernance et de la représentation au FMI.

Voilà, Monsieur le Commissaire, quelques-unes des attentes des citoyens face au prochain G20, où l'Europe devra s'exprimer d'une seule voix, avec force et conviction.

3-029

Alejandro Cercas (S&D). – Señor Comisario Almunia, señora Ministra, les ruego que en Pittsburgh no se olviden de que estamos asistiendo no sólo a una crisis financiera y económica de dimensiones desconocidas hasta el presente, sino también a una grandísima crisis social con consecuencias devastadoras sobre los más necesitados, sobre los que sólo tienen su puesto de trabajo, sobre los pequeños empresarios, sobre las regiones y los países más desfavorecidos. Ojalá en Pittsburgh quede claro que la economía es importante, pero que son más importantes las personas y que la economía está al servicio de las personas.

También, señor Comisario, señora Ministra, que no se olvide en Pittsburgh que Europa existe. Hagan oír su voz por encima de la voz de los tres tenores. Tengo aquí la carta de los tres Primeros Ministros europeos del día 3 de septiembre. Ni una sola palabra de Europa. Afirman que es importante que Europa hable con una sola voz, pero ellos ocultan la voz de Europa.

Hablen ustedes más fuerte que ellos. Hagan saber que Europa tiene el derecho y la obligación, y que nuestra visión sobre la economía social de mercado es la solución a esta crisis, y para que no se repita en el futuro.

3-030

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – Señorías, coincido con muchas de las cosas que se han dicho y haré algunas matizaciones con respecto a otras.

Coincido en que es pronto para retirar las muletas al enfermo, pero es tiempo ya de prepararle para andar sin ellas. Absorber la liquidez excesiva de los mercados, corregir el desequilibrio de las cuentas públicas y restablecer el imperio de las normas de la competencia son asignaturas pendientes. En Pittsburgh tenemos que hacer varias cosas que no podemos hacer solos; tenemos que establecer mecanismos de alerta temprana que funcionen, porque los que teníamos no han funcionado; tenemos que revisar el marco regulador, porque el marco regulador no ha funcionado.

Coincido en que es importante regular los «bonus» y los paraísos fiscales —medidas todas necesarias, pero no suficientes. Más importante me parece restablecer la musculatura de las entidades financieras, limitar el endeudamiento y establecer provisiones en los buenos tiempos para capear los malos; más importante me parece hacer un esfuerzo en materia de supervisión.

Sabe el señor Comisario que apoyé el Informe Larosière, aunque me pareciera insuficiente —sería partidario de una supervisión más centralizada—, pero es obvio que la supervisión europea no puede funcionar sin una coordinación estrecha con los órganos supervisores de las otras grandes áreas económicas del mundo. Es necesario también hacer algo en materia de comercio. Está bien ayudar a los países emergentes, pero es más importante levantar las barreras que todavía obstaculizan el intercambio de bienes.

Y lo más importante, señor Comisario, necesitamos establecer las bases para un crecimiento estable y sostenido para una generación. Para eso son necesarios mercados libres, mercados abiertos a la innovación, mercados abiertos a los emprendedores, pero mercados sujetos a una cierta reglamentación.

Terminaré con una cita, que resultará familiar a mi compatriota Almunia: «Pragmáticas, pocas, pero que se cumplan, amigo Sancho», decía *El Quijote*.

3-031

Peter Skinner (S-D). – Mr President, I thank the Commissioner. I especially agree with him on his Charter for Sustainable Economic Activity. I think this is what we must take to the G20 but I do not agree that we should use all our capital to focus on bankers' bonuses. I think this is a distraction in many ways although it should be dealt with. Neither is a wish list for solving the world's problems frankly likely to win the day.

The financial services industry is on fire. We need first to make sure that we have put out that fire and that it stays out. For this we need a consistent approach. The G20 is a leading forum, but we also need permanent structures in place as well like the Transatlantic Economic Council to deal with issues like IFRS. If systemic risk is to be truly dealt with, we need to stop looking in the rear-view mirror and start focusing on the road ahead.

3-032

Kader Arif (S-D). – Monsieur le Président, chers collègues, la crise que nous traversons est profonde et durable. Il est donc urgent et absolument indispensable de mettre en place les régulations nécessaires et l'encadrement du secteur financier et des banques, pour éviter que la crise d'aujourd'hui ne se reproduise plus violemment encore. Le système financier doit être remis au service de l'économie réelle et non continuer à la ruiner.

De ce point de vue, le dernier sommet du G20 à Londres, qui a été évoqué, s'était soldé par des propositions pour le moins partielles, mais surtout les discours ne se sont pas transformés en actes et les dérives financières sont à nouveau là.

Face à cette situation, et pour que le sommet du G20 de Pittsburgh soit vraiment utile, l'Union européenne doit défendre des mesures fortes de régulation, qui soient réellement suivies d'effets. Au-delà des dispositions essentielles pour encadrer la finance énumérées par nombre de mes collègues, je souhaitais pour ma part évoquer les questions du commerce et du développement, car à Pittsburgh, il sera aussi question de la relance du cycle de Doha. Le relancer, oui, mais à condition que l'objectif initial et central de ce cycle, à savoir le développement, ne soit pas à nouveau mis de côté. Nos partenaires du sud n'accepteront pas, à juste titre, que leurs préoccupations restent encore sans réponse.

L'enjeu de ce G20 dépasse celui de la crise financière: il s'agit de poser les bases d'une nouvelle gouvernance mondiale.

3-033

Ramon Jauregui Atondo (S&D). – Señora Ministra, señor Almunia, tres ideas en un minuto.

Primero, más Europa. Porque, en esta situación mundial, hay que configurar una Europa unida y fuerte. Si no lo hacemos, Europa no contará, Europa no juega.

Segundo, más Estado. Más Estado porque, además de configurar una nueva gobernanza para el mundo, además de una nueva regulación y supervisión, y de una mayor coordinación internacional, quiero destacar la necesidad de poner fin a los paraísos fiscales y a la revisión de una fiscalidad transnacional. Creo que éste es un tema urgente para el futuro.

Y, por último, mejor mercado. Creo que es importante reiterar la necesidad de una nueva ética para los negocios, para fomentar una nueva cultura de la responsabilidad corporativa de las empresas. Creo que esto es imprescindible. A la empresa hay que situarla en la sociedad, como parte de la sociedad, y hay que hacerla responsable ante esos grupos de interés, ante esos *stakeholders*.

3-034

Rachida Dati (PPE). – Monsieur le Président, Madame la Ministre, Monsieur Almunia, tout d'abord, le 3 septembre dernier, l'Allemagne, le Royaume-Uni et la France se sont mis d'accord, ont parlé d'une seule voix dans un consensus européen autour de la question de l'encadrement des bonus des *traders*.

Jeudi, le Conseil se réunira à 27 pour préparer le G20. Je vous encourage à œuvrer activement à trouver une solution, une réponse commune, mais une réponse surtout ambitieuse à la question des rémunérations des *traders*. En effet, les règles édictées et les décisions prises lors du dernier G20, en avril, n'ont pas été respectées, puisque des banques, qui avaient d'ailleurs bénéficié d'aides d'État, ont rapidement provisionné des montants pour rémunérer des *traders*.

Les citoyens européens ne peuvent plus comprendre et ne comprendraient pas que des mesures soient prises lors de ce sommet du G20 et que les manquements ne soient pas sanctionnés. Quand il y a des aides d'État, les manquements doivent être absolument sanctionnés. Il est donc nécessaire que des mesures concrètes, et surtout communes, soient adoptées à Pittsburgh. On ne peut pas être vertueux tout seul.

Bref, il faut que les rémunérations soient mieux encadrées par des règles de transparence, de gouvernance et de responsabilité et que des sanctions soient appliquées en cas de manquements.

3-035

Monika Flašíková Beňová (S-D). – Myslím si, že to, čo ste tu odprezentovali, je pomerne ambiciózny plán, ktorý chcete na G20 prezentovať. Obávam sa však, aký bude záver G20 a aká bude tá realita, ktorá sa vlastne potom aj preklopí do

spoločnosti, pretože tie výsledky, ktoré sa dostali aj na úroveň štátov v Európskej únii, nie sú zatiaľ citeľné a nie sú viditeľné.

Ak pani Malmström hovorila o tom, že pôjde o primeranosť platov manažérov, potom treba povedať, že všetky údaje nasvedčujú tomu, že tie sektory, ktoré sme podporili finančne a zachránili sme ich povedzme pred krachom, práve tam žiadna primeranosť odmen manažérom nie je. Takisto sa nič nestalo s offshore-mi, jednoducho ten mechanizmus sa nespustil.

To všetko smeruje k tomu, že vzniká oveľa väčšia nezamestnanosť, máme problém vo vzťahu k malým a stredným podnikom, a myslím si, že by sme sa v budúcnosti mali orientovať možno na menej tém, ale tie témy aj potom naozaj realizovať.

3-036

Pascal Canfin (Verts/ALE). – Monsieur le Président, vous avez parlé de la gouvernance du FMI. Je voulais savoir également si vous aviez l'intention de porter au G20 la question de la conditionnalité de l'argent que le FMI prête aux États. On a vu que les conditionnalités qui allaient dans un sens très libéral n'avaient pas été changées, notamment dans les prêts qui avaient été faits à certains États européens. Quelle est votre position là-dessus?

Deuxième question: quelle est la position de la Commission et du Conseil sur la proposition chinoise de mettre en place une monnaie internationale qui soit un peu différente, pour réguler autrement le système financier à la place du dollar?

Troisième question: le G20 s'inscrit aussi dans la préparation de Copenhague. La Commission a proposé un montant compris entre 2 et 15 milliards d'euros pour aider les pays du sud à s'adapter au changement climatique. Quelle est la position du Conseil? Quel montant allez-vous mettre sur la table du G20, la semaine prochaine?

3-037

Vicky Ford (ECR). – Mr President, the G20 came up with many sensible responses: the need to rewrite financial regulation and supervision, and the need to act in a coordinated fashion. Our national politicians are saying one thing, but here in the EU we seem to be doing another. The detail of the regulation that is already being considered by some of my colleagues shows divergence both in the timetable of implementation and in the detail of the regulation.

Our economies are still very fragile. Unemployment is rising, and access to finance is a huge concern, especially for small and medium-sized businesses. Do we want our British or European businesses to be at a competitive disadvantage when they need working capital? Do we want to make it so expensive to borrow from a European bank that our customers, our corporates, just go and borrow from Wall Street and end up handing another coup to Wall Street at the expense of European banks?

(The President cut off the speaker.)

3-038

Enikő Győri (PPE). – Tisztelt képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a válság egy visszásága felől közelítsek a témához. Magyarországon megdöbbentek a polgárok, hogy miközben 7 év szocialista kormányzás eredményeképp az ország jelenleg az IMF és az EU segélyén tengődik, addig a magyar bankok félévi nyeresége elérte a válság előtti szint kétharmadát. A bankok továbbra is egyoldalúan módosíthatják szerződéseiket, kiszolgáltatott helyzetbe hozva a lakáshoz jutás reményében devizahitelt felvett polgárokat.

Meggyőződésem, az ilyen jelenségekkel szemben fel kell lépni! Vonjuk valódi felügyelet alá a bankokat és az egyéb pénzügyi szereplőket! Akadályozzuk meg, hogy a válság előtti ártalmas jutalmazási gyakorlat tovább működjön! Vessünk köbe etikai szabályokat, mert látjuk, hogy hova vezetett a túlzott liberalizáció! Teremtsünk olyan világot, mely nem a rövidtávú nyereszkeskedést és mértéktelenséget díjazza, hanem a valódi munkát, s mely a társadalmi felelősségvállalást tekinti alapértéknek! Együtt kell dolgoznunk okos szabályokkal, hogy a G 20-as partnereinket meggyőzzük.

3-039

Csaba Sándor Tabajdi (S-D). – Az eddig elhangzottak egyértelműek, hogy a polgárok bizalma visszaszerzése érdekében föl kell lépni a bónuszok ellen, az adóparadicsomok ellen. Kérdésem lenne Almunia biztos úrhoz és Wallström miniszter asszonyhoz, hogy a magyar miniszterelnök által javasolt európai pénzügyi felügyelet mikor kezd el tevékenykedni, és szeretném jelezni, hogy nagyon fontos feladat lenne - nem a G 20 kapcsán - ennek a Parlamentnek, védeni az európai fogyasztók, az európai polgárok érdekét.

Teljes mértékben ki vannak szolgáltatva a bankoknak, a bankok nem adnak elegendő hiteles információt. Magyarországon kidolgozásra került egy etikai kódex. Javasolnám, hogy Európában is legyen uniós szinten egy etikai kódex az állampolgárok és a bankok magatartásában, mert meggyőződésem, hogy rengeteg ártatlan áldozata van, mert az állampolgár nem látja át a hitelfelvételének a kockázatát. Ez egy nagyon fontos európai feladat.

3-040

Corinne Lepage (ALDE). – Monsieur le Président, Madame la Ministre, Monsieur le Commissaire, le programme très ambitieux que vous nous avez présenté est intéressant, mais ne pensez-vous pas qu'il faudrait s'attaquer à la question de l'intérêt qu'il y a encore, aujourd'hui, à favoriser les transactions à très court terme et une rentabilité à très court terme, par rapport au moyen et au long terme?

Le manque de financement de nos entreprises, notamment en Europe, vient précisément de l'intérêt qu'il y a toujours sur les placements à très court terme. Est-ce que vous ne pensez pas qu'il faudrait s'attaquer à ce sujet?

3-041

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Tack så mycket alla ledamöter som har bidragit till denna debatt. Jag tycker mig skönja en mycket stor samsyn här i kammaren om vad som är viktigt i den europeiska positionen och vilka frågor vi ska driva inför G20. EU har i dag en starkt samordnad och tydlig röst på den internationella scenen och jag vill verkligen tacka kommissionen och Joaquín Almunia för det arbete han har gjort för att bidra till att denna samstämmighet har kommit till stånd.

Många ledamöter har tagit upp de frågor som både jag och kommissionären var inne på. Ja, vi behöver en bättre tillsyn och en bättre reglering av de finansiella marknaderna. Vi hoppas att ett övervakningssystem kan komma på plats så snart som möjligt. Vi utgår från Larossière-rapporten och ser hur snabbt vi kan få det på plats. Vi behöver fler koordinerade, globala lösningar och effektiva och funktionella internationella institutioner. Vi behöver tydliga principer för bonussystem. Jag sätter stor tilltro till *Financial Stability Board* och att de kan komma fram med konkreta, genomförbara förslag som vi kan diskutera.

Vi vill också ta upp frågan om klimatfinansieringen. Vi kommer att uppmana alla länder att ta sitt ansvar, men jag är osäker på om det är realistiskt att vi också kommer att kunna diskutera siffror på mötet i Pittsburgh. Vi kommer naturligtvis att verka för det; det vore bra.

Vi behöver också globala lösningar. Vi kan inte bryta ut EU-lösningar från detta system, utan måste se till att få så många globala lösningar som möjligt på plats. Arbetslösheten är kanske det som människor runt om i Europa tydligast märker av när det gäller den ekonomiska och finansiella krisen. Arbetslösheten kommer att stanna i de alla flesta länder under en tid framöver och detta är mycket, mycket allvarligt. Här behövs det europeiska och nationella lösningar. Vi måste ha en stark arbetsmarknadspolitik, vi måste underlätta för företag och företagare att våga anställa och våga investera och vi måste se till att människor är anställningsbara genom att satsa på utbildning och forskning. Vi kommer att föra en särskild diskussion om arbetslöshet i Ecofin i oktober.

Vi måste också diskutera exitstrategier. Annars finns det risk för att de åtgärder som vi har vidtagit får negativa effekter just på arbetslösheten och tillväxten samt skapar underskott och inflation. Det drabbar alltid först dem som är mest utsatta i samhället. När det gäller de fattigaste länderna är vi mycket, mycket medvetna om att det är de som är de stora förlorarna i den internationella krisen. Den slår hårt mot de fattigaste människorna i världen. Vi har diskuterat och vi fortsätter att diskutera hur vi kan underlätta för dessa människor. Det är viktigt att de multilaterala utvecklingsbankerna, MDB, har tillräckliga resurser för att kunna ge s.k. mjuka lån. Det är också viktigt att vi ser till att det internationella handelssystemet fungerar och att det inte finns protektionism i det. Därför är olika diskussioner om globala skatter och olika varianter på Tobinskatten bara meningsfulla om detta verkligen gick att uppfylla globalt, och i dag finns inga förutsättningar för det. Då kommer de bara att vara kontraproduktiva och inte hjälpa våra ekonomier.

Många ledamöter har tagit upp frågan om hedgefonder och en ny finansreglering. Detta är prioriterade frågor för det svenska ordförandeskapet. Här är vi medbeslutande tillsammans med er och ser fram emot att jobba mycket nära med Europaparlamentet för att få direktiv om hedgefonder och finansreglering på plats så snart som möjligt. Jag är medveten om att det är svårt och komplicerat – att det finns många hänsyn som ska tas där – men vi är beredda att jobba med er så nära som möjligt för att få detta på plats.

Sammanfattningsvis kan G20-mötet naturligtvis inte lösa alla de problem som vi har diskuterat. Jag har en god förhoppning om att vi ändå kan komma en bra bit framåt i de frågor som vi har diskuterat. Det finns ett tryck bland europeiska medborgare, men det finns också människor runt omkring i världen som förväntar sig att vi visar prov på ledarskap och ökar stabiliteten i de finansiella systemen, gör vårt yttersta för att undvika denna typ av kriser i framtiden och ser till att vi kan komma starkare ur krisen i framtiden. EU står enat, EU står starkt, och jag kan garantera er att det svenska ordförandeskapet kommer att göra sitt yttersta för att försvara och framföra de europeiska åsikterna på G20-mötet nästa vecka. Tack så mycket för en mycket intressant debatt.

3-042

Joaquín Almunia, Miembro de la Comisión. – Señor Presidente, creo que estamos todos de acuerdo en que, en la coyuntura actual, en la que todavía tenemos que afrontar grandes y profundos desafíos como consecuencia de la crisis, pero estamos empezando a ver algunos signos importantes de mejora en algunos indicadores económicos, en particular en el crecimiento en el comercio internacional, en la confianza de consumidores e inversores, el éxito de la Cumbre de Pittsburgh, el éxito de la reunión del G-20, la credibilidad de que, a raíz de esas reuniones se empiezan a encontrar y a

aplicar las soluciones a los problemas y desafíos que estamos afrontando, es de una importancia extraordinaria. Por eso, todos los puntos de la agenda de la cumbre debieran ser, deben ser y espero que sean acordados por parte de los Jefes de Estado y de Gobierno y puestos en marcha a raíz de la reunión de la próxima semana.

Entre los puntos más importantes, que han citado muchos de ustedes, está la clarificación, el mensaje claro de cómo las economías más importantes del mundo quieren seguir coordinando sus actuaciones. Y ahora, el siguiente paso de la coordinación en materia de política económica debe consistir en definir una estrategia de salida y comprometer la decisión sobre cuándo y cómo se va a aplicar esa estrategia de manera coordinada. Tenemos que aprender —y creo que hemos aprendido— la lección de la crisis del veintinueve de que no se pueden retirar los estímulos demasiado pronto, cuando la economía, como alguno de ustedes ha dicho, todavía necesita andar con muletas, pero tampoco debemos prolongar los estímulos más allá de lo necesario, porque, en ese caso, repetiríamos otra vez las condiciones que dieron lugar a las burbujas y a los desequilibrios que nos trajeron esta crisis. Ése es un tema muy importante, que tiene que ser aclarado por la Cumbre de Pittsburgh.

Tenemos que evitar repetir errores del pasado, no sólo en materia de políticas macroeconómicas, sino también en materia de regulación y supervisión financiera, y creo que ese compromiso ha quedado muy claro ya en las cumbres anteriores. Ahora se trata de seguir desarrollándolo, de hacer honor a los compromisos ya adquiridos, tanto a escala global como, en nuestro caso, a escala europea.

Desde este punto de vista, coincido con quienes han dicho en el debate de esta mañana que no todo se debe reducir a la cuestión de las remuneraciones, pero coincido plenamente con quienes dicen que la cuestión de las remuneraciones es extremadamente importante desde el punto de vista económico, desde el punto de vista social, desde el punto de vista político y desde el punto de vista ético. Y creo que ahí Europa —como ha sido el caso en otros temas de la agenda del G-20— está mostrando liderazgo, tanto a través de alguno de los Jefes de Estado y de Gobierno como a través de las propias Instituciones europeas, la Presidencia de la Unión Europea y la Comisión.

No podemos olvidar que la Comisión Europea, en abril de este año, ya envió recomendaciones a los Estados miembros en materia de remuneraciones que están prácticamente en línea con lo que ahora todo el mundo está proponiendo. Hay que seguir prestando atención a los problemas del sistema financiero —más capital, reestructuraciones y saneamiento de los balances de los bancos—, tanto a escala europea como a escala global.

En un sistema financiero totalmente interconectado, de nada nos valdría resolver nuestros problemas dentro de nuestras fronteras si los demás no están resolviendo los suyos a la vez —acordémonos de cómo hace un año, el día anterior a la crisis de *Lehman Brothers*, todavía creíamos que podíamos esquivar los mayores problemas de la crisis financiera que se había creado en Estados Unidos— y, a la vez, es totalmente cierto lo que muchos de ustedes han dicho: que, al final, el objetivo político no es resolver el balance de un banco o capitalizar su pasivo; el problema de fondo es el empleo, el problema de fondo es la situación de nuestras pequeñas y medianas empresas y el problema de fondo es la sostenibilidad de nuestro sistema de servicios públicos y de protección social.

Pero, sin un sistema financiero en condiciones, todo lo demás no se podrá sostener. Y ése es el desafío que tiene que resolver la Cumbre de Pittsburgh, o que tiene que seguir resolviendo el G-20 en la Cumbre de Pittsburgh.

Y, por último, un comentario sobre un tema que ha estado presente en muchas de sus intervenciones. Coincido con otros puntos que están en la agenda del G-20 y que muchos de ustedes han mencionado, pero me quiero referir a uno, que es el de los paraísos fiscales, el de las jurisdicciones no cooperativas.

Es verdad que la reunión del G-20 de Londres no encontró soluciones para todos los problemas que plantean los paraísos fiscales. Sería muy difícil encontrar todas las soluciones en un día para un problema que está presente desde hace muchos años. Pero sí es absolutamente cierto que, desde la Cumbre de Londres de abril hasta hoy, en estos seis meses, se han resuelto, en ese punto particular —en el intercambio de información necesaria para evitar que se eludan impuestos y que se oculten a las autoridades públicas actividades económicas y financieras, utilizando la protección de los paraísos fiscales— muchos más problemas que los que se habían podido resolver o se habían querido resolver en muchos años, antes de la Cumbre de Londres. Por lo tanto, es verdad que no todo se está consiguiendo en seis meses, pero en seis meses estamos consiguiendo mucho en un tema que es muy importante para evitar que actividades financieras ocultas a las autoridades de regulación y supervisión creen, de nuevo, distorsiones en el sistema, y también es extraordinariamente importante, desde el punto de vista del mensaje que lanzamos a nuestros ciudadanos acerca del reparto de las cargas y de los esfuerzos necesarios para afrontar esta crisis.

Y, por último, alguien ha dicho que la voz de la Unión tiene que oírse por encima de las voces de los Estados europeos miembros del G-20. La voz de la Unión Europea, les puedo asegurar que —bajo la Presidencia de Suecia y con la voz de la Comisión Europea— se escucha. Y se escucha con atención y con respeto, porque Europa, la Unión Europea, no uno o dos países europeos, la Unión Europea ha sido quien ha iniciado este proceso de coordinación a nivel global y es la que muestra las ventajas de resultados más eficaces cuando existe una verdadera coordinación.

3-043

President. – The debate is closed.

The vote will take place during the first October part-session.

Written statements (Rule 149)

3-044

András Gyürk (PPE), írásban. – A közelgő G20-csúcstalálkozón várhatóan meghatározó szerepet kap majd a koppenhágai klímátárgyalások kérdése. Számos eldöntetlen kérdés áll ugyanis a poszt-kiotói megállapodás útjában. Engedjék meg, hogy pár gondolatot megfogalmazzak ezzel kapcsolatban. Először is. Homályos hosszú távú ígéretek helyett kötelező, közép-távú vállalásokra van szükség. Olyan vállalásokra, amelyek reálisak, méltányosak és számon kérhetők. Ezek megállapításánál a gazdasági fejlettség és a természeti adottságok mellett a kiotói vállalások eddigi teljesítését is figyelembe kell venni.

Másodszor. Támogatandó elképzelés, hogy az EU pénzügyileg is támogassa a fejlődő országokat a klímapolitikai célok elérésében. Ehhez konkrét pénzügyi felajánlásra van szükség. Az átláthatóság érdekében azonban a fejlődő országoknak is kötelező vállalásokat kell tenniük és részletes cselekvési terveket kidolgozniuk.

Harmadszor. A rugalmassági mechanizmusoknak továbbra is fontos szerepet kell biztosítani. A befektetések elősegítése érdekében mihamarabb meg kell állapodni arról, hogy az eddigi projektekből származó kibocsátási egységek milyen módon lesznek beszámíthatóak.

Negyedszer. A piaci alap eszközöknek nagyobb teret kell adni a Kiotó utáni rendszerben. Így például az emisszió-kereskedelmi, vagy a zöld tanúsítvány-rendszerek kiterjesztése hozzájárulhat ahhoz, hogy a kibocsátás-csökkentés ott menjen végbe, ahol a legkisebb költséggel jár. Úgy vélem, hogy a gazdasági válság nem akadály a koppenhágai kompromisszumnak. Egy tisztességes megállapodás középtávon éppenséggel megerősítheti az európai gazdaság versenyképességét, csökkentve egyúttal a környezeti terhelést is.

3-045

Edit Herczog (S-D), írásban. – 5 éve az EU-csatlakozással valamennyi új tagország kötelezte magát arra, hogy be fogja vezetni az eurót. Mostanra már közülük 4 ezt teljesítette. A többiek különböző gazdaságpolitikai megfontolások és hibák miatt e téren elcsúsztak, lemaradtak s a gazdasági, valamint a pénzügyi válság kiszolgáltatott helyzetbe hozta őket. A gazdasági visszaesés tápot adott a protekcionista törekvéseknek, ami azzal fenyeget, hogy aláássa az egységes piac működését.

A mostani pénzügyi válságban fény derült arra, hogy az euró-zóna tagjaival kiépült szoros gazdasági kapcsolataikban az euró kiemelkedő szerepre tett szert, de a felkészülés elhúzódása miatt most rendkívül kiszolgáltatott helyzetbe kerültek. Sokan úgy vélik, velem együtt, hogy a kialakult válságos valutáris helyzetben a megoldás kulcsa ezen tagországok számára az euró gyorsított bevezetése volna. Ennek gazdaságpolitikai feltételeit azonban meg kell teremteni, de a korábban megszabott feltételek mentén az euró bevezetésére csak évek múltán kerülhetne sor.

Megítélésem szerint meg kellene vizsgálni, hogy a konvergencia-kritériumok változatlan fenntartása mellett az EU a jelenleginél rugalmasabban kezelje az ERM-II árfolyamrendszerben kötelezően eltöltendő időre vonatkozó előírást, valamint igen fontosnak tartom, hogy miként, milyen teljesíthető feltételek teljesítése mellett lehetne felgyorsítani az euró-zónához való csatlakozás folyamatát; s ezzel stabilizálni az érintett országok helyzetét, továbbá az EU egész belső piacát megővni. Az euró-zónához még nem tartozó országok esetleges nemzetközi fizetéseképtelensége ugyanis súlyosabb esetben az euró-zónát is magával ránthatja.

3-045-500

Liisa Jaakonsaari (S-D), kirjallinen. – Arvoisa puhemies, markkinatalous on hyv renki mutta huono isnt. Viime aikoina tosin roolit ovat menneet aika lailla sekaisin. Kansainvlisiss kokouksissa on tapana puhua lmpimi, mutta nyt tarvitsemme tekoja ja nopeasti. Maailmalla on nyt historiallinen tilaisuus sopia Pittsburghin G20-kokouksessa uudelleen maailmantalouden snnist. Lehdiss on puhuttu paljon pankkiirien bonuksista, mutta ne ovat vain juvoen huippu. Maailmantalous kaipa kokonaisremonttia ja avainsana on lpinkyvyys. Meidn tyty pyrki pois riskitaloudesta kohti reaalityoutta. Vain sitovat kansainvliset snnt voivat taata sen, ett viime vuosina nhty kasinotalous ei en toistu. Tulevaisuudessa veronmaksajaa ei saa en laittaa vahingon maksajaksi. Varallisuusverojen kaltaisissa mekanismeissa on aina se riski, ett globaalitaloudessa joku on vapaamatkustaja. Mutta mielestni niiden kelvollisuutta pitisi ainakin tutkia.

3-046

Wojciech Michał Olejniczak (S-D), na piśmie. – Szczyt grupy G20 w Pittsburgu odbędzie się niemal nazajutrz po pierwszej rocznicy upadku banku Lehman Brothers. Rocznicą tą powinna stanowić horyzont dla działań światowych przywódców. Skutki kryzysu są odczuwane przez mieszkańca każdego niemal zakątka kuli ziemskiej. Naczelnym celem szczytu G20 powinna być minimalizacja ryzyka powtórzenia się kryzysu spowodowanego deregulacją rynków finansowych. Przed przywódcami G20 stoi zatem zadanie stworzenia takich regulacji, które zapobiegną powstawaniu

kolejnych baniek spekulacyjnych i, powiedzmy to wprost, oszukiwaniu milionów klientów instytucji finansowych na całym świecie.

Przez ostatnie miesiące docierały do nas gorszące informacje o konsumowaniu pomocy publicznej przez menadżerów, którzy swoje firmy doprowadzili na skraj bankructwa. W Europie w ostatnich latach byliśmy świadkami tworzenia się rozpiętości dochodowych zupełnie dotąd niespotykanych w europejskim modelu społecznym. Jednym z zadań grupy G20 powinna być ich niwelacja w skali Europy i świata. W sektorze finansowym konieczne jest wprowadzenie zasady, że premie są uzależnione nie od krótkoterminowych zysków, ale od długoterminowej opłacalności inwestycji.

W Pittsburgu będą obecni przywódcy kilku państw europejskich oraz Unii Europejskiej jako całości. Dlatego też na szczycie G20 Europa musi mówić jednym głosem. Apeluję, aby przedstawiciel Unii Europejskiej pamiętał, że na interes Wspólnoty składają się również interesy tych państw członkowskich, które w Ameryce nie będą posiadały swoich krajowych reprezentantów.

3-047

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – Tämän viikon maanantailla oli kyseenalainen kunnia toimia eräänlaisena vuosipäivänä: tasan vuosi sitten kaatui investointipankki Lehman Brothers. Kaatumista pidetään varsinaisena sysäyksenä nykyiselle, syvälle globaalille taantumalle ja rahoituskriisille.

Vuosipäivän ja lähestyvän Pittsburghin G20-kokouksen kynnyksellä on hyvä pysähtyä pohtimaan, mitä kriisistä on opittu ja mitä siitä voidaan vielä oppia. Keskeisenä pidän kriisistä kumpuavaa mahdollisuutta: mahdollisuutta syvällisesti uudistaa kansainvälinen finanssiarkkitehtuuri. Askelia tätä kohden on jo otettu. Hyvän pohjan toimille muodosti viimekeväinen G20-kokous, joka suuntasi globaalia yhteisymmärrystä tarvittavista toiminnoista. Yhdysvallat on aivan äskettäin julkaissut laajan finanssilainsäädäntöpakettin. EU:n komissiolta odotetaan Euroopan finanssiarkkitehtuuria ja -valvontaa rakentavaa esitystä ensi viikolla. Avainsana on globaalius.

Meidän tulee saada aikaan kansainvälisesti sitovat säännöt IMF:n uudistamisesta, vakavaraisuussäännöksistä ja optioiden maksun pelisääntöjen uudistamisesta. Sääntelyn piiriin tulee saattaa kaikki finanssituotteet, ja sääntelyn tulee olla tarvittavan joustavaa, jotta sillä on mahdollista reagoida alati muuttuvaan ja uusien tuotteiden synnyttävään alaan.

Ihmisten perusturvaa, toimeentuloa ja hyvinvointia romuttavan kriisin kourissa on rakentavaa myös pohtia uudenlaisia tapoja, joilla mitata vaurautta. Presidentti Sarkozyn asettaman komission äskettäin julkaistuissa loppupäätelmissä todetaan suositeltavaksi siirtyä BKT-pohjaisesta varallisuudenmittauksesta uudenlaisiin mittauksiin, joissa otetaan huomioon erityisesti yhteiskunnan taloustoiminnan kyky turvata kansalaisten hyvinvointia ja ympäristön kestävyys.

3-047-500

Catherine Stihler (S-D), in writing. – I agree with those who spoke about the need for a global co-ordinated approach. This is essential if we are to change the power structures of the global financial system. However neither the Commission or the Council made comment about the concept of 'living wills' for the banking sector. This week marks the anniversary of the collapse of Lehman brothers. It is estimated that it will take ten years for the investment bank to be wound up. This is in contrast to the Dunfermline Building Society which had a life will enabling its assets to be clearly identified. Transparency is essential if we are to bring consumer confidence back to the banking sector.

3-048

5 - SWIFT (rozprawa)

3-049

President. – The next item is the Council statement on SWIFT.

3-050

Beatrice Ask, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman! I den övergripande kampen mot terrorismen är frågan hur sådan verksamhet finansieras centralt. Att hindra finansiering av terrorism och följa de spår som transaktioner kan lämna kan både förebygga och vara viktigt i utredningar av terroristbrott. För att kunna göra det måste vi samarbeta internationellt. Vi bör här följa den uppmaning som följer av FN:s konvention mot finansiering av terrorism från 1999 och Europarådets konventioner på området.

De ledamöter som deltog vid den utfrågning bakom stängda dörrar den 3 september 2009 i Libe-utskottet hörde hur programmet för spårning av finansiering av terrorism, TFTP, bidragit till att öka säkerheten också för EU-medborgare. Under de senaste åren har information från TFTP bidragit till att avslöja och utreda terroristbrott och även kunnat förebygga terrorattentat på europeisk mark.

Ordförandeskapet har ett enhälligt förhandlingsmandat från rådet från den 27 juli 2009 som bygger på ett förslag från kommissionen. Det bästa hade varit om förhandlingarna med USA hade kunnat ske utifrån Lissabonfördraget. Då hade Europaparlamentet kunnat delta fullt ut, men som ni vet så är det inte möjligt än. Eftersom Swift flyttar sin databas från

USA till Europa i slutet av året så är det helt nödvändigt att EU snarast sluter ett korttidsavtal med USA för att inte riskera ett avbrott i informationsutbytet. Det ligger i allas intresse.

Jag vill betona att det handlar om ett interimsavtal i mellanperioden fram till dess ett permanent avtal kan slutas. Det ska inte ha längre varaktighet än tolv månader och så snart ett nytt fördrag finns så har kommissionen aviserat att man avser att lägga fram ett förslag till permanent avtal. För att TFTP ska kunna vara till nytta för EU och för medlemsstaterna så måste USA fortsätta förse de respektive behöriga myndigheterna inom EU med information från TFTP på samma sätt som hittills. Det kommer också att ske.

Utöver det kommer interimsavtalet att ge uttrycklig möjlighet för EU:s brottsbekämpande myndigheter att själva begära uppgifter från TFTP-databaser i utredningar om terroristbrott. Ordförandeskapet är övertygat om nyttan med uppgifter från TFTP. Samtidigt är vi tydliga om att interimsavtalet måste innehålla nödvändiga mekanismer för att garantera skydd för den enskildes integritet, rättssäkerhet och dataskydd. Förslaget till avtal innehåller därför en bestämmelse om att det ska vara en särskild EU-myndighet som ska ta emot, behandla och godkänna en begäran från USA om att få uppgifter ur Swift.

Lika viktigt är att interimsavtalet kommer att innehålla detaljerade bestämmelser om dataskydd när det gäller den information som USA mottar från Swift via den europeiska myndigheten. Avtalet kommer här att gå längre än vad som har gällt tidigare genom de ensidiga åtaganden gentemot EU som USA ingått i de så kallade TFTP-*representations* 2007, som finns publicerade i Europeiska unionens officiella tidning.

Låt mig få nämna några ytterligare bestämmelser som vi kommer att kräva att avtalet ska innehålla. Datauppgifter ska förvaras på ett säkert sätt, all tillgång till datauppgifter ska loggas, alla sökningar i TFTP-databasen ska vara begränsade och endast omfatta personer eller uppgifter där det finns en välgrundad misstanke eller tydlig koppling till ett terroristbrott, lagringstiden för de uppgifter som setts över ska vara begränsad och uppgifter ska raderas från databasen senast efter fem år och tidigare när så är möjligt.

Vi är helt tydliga med att slå fast att TFTP endast får användas vid utredningar om terroristbrott inklusive finansiering av terrorism. Vare sig USA eller EU kan använda systemet för att utreda andra slags brott eller för andra syften. Givetvis är det också viktigt att informationsöverföringen från EU till USA under TFTP är proportionerlig i avtalet. Därför finns förutom reglerna om den europeiska myndigheten som jag nyss nämnde en bestämmelse om att systemet ska utvärderas av en oberoende utvärderingsgrupp. Denna grupp består för EU:s del av representanter från ordförandeskapet, kommissionen, och två personer från medlemsstaternas nationella dataskyddsmyndigheter. Utvärderingsgruppens uppgift ska vara att granska att avtalet följs, att dataskyddsbestämmelserna tillämpas korrekt och att överföringen av data är proportionerlig.

Vi har ett gemensamt ansvar för att säkerställa att de brottsbekämpande myndigheterna kan arbeta effektivt mot terrorismen. Vi har också ett gemensamt ansvar för att säkerställa att det sker på ett rättssäkert sätt och med respekt för grundläggande rättigheter. Det är ordförandeskapets övertygelse att informationsutbytet med USA inom ramen för TFTP ökar skyddet mot terrorism och att vi kan nå både ett interimistiskt och så småningom ett långsiktigt avtal som uppfyller våra högt ställda krav på dataskydd och respekt för grundläggande rättigheter.

3-051

Jacques Barrot, *Vice-président de la Commission*. – Monsieur le Président, Mesdames et Messieurs les parlementaires, je veux d'abord remercier chaleureusement Mme Béatrice Ask pour nous avoir fait le point sur tous les développements concernant SWIFT et sur les négociations en cours avec les États-Unis pour la poursuite du programme de traque du financement du terrorisme, le TFTP.

J'ai moi-même, lors de la réunion de la commission LIBE du 22 juillet dernier, eu l'occasion d'expliquer le fonctionnement du TFTP et pourquoi il nous faut une solution intérimaire permettant de ne pas l'interrompre. La réunion conjointe des commissions LIBE et ECON du 3 septembre s'est déroulée en présence de la Présidence suédoise, du directeur général JLS, M. Faull, et de M. Bruguière. Je crois que cette réunion a permis de clarifier un certain nombre de questions qui restaient ouvertes.

Je voudrais souligner quelques aspects brièvement. La valeur ajoutée de l'évaluation, par le Trésor américain, des données dans le cadre du TFTP a été confirmée par le rapport de M. Bruguière, dont les membres des commissions LIBE et ECON ont pu prendre connaissance lors de la réunion conjointe, début septembre. Comme la Présidence l'a aussi rappelé, cette analyse des données a permis aux autorités américaines de prévenir des attentats ou de faciliter des enquêtes concernant les attentats terroristes, aussi bien aux États-Unis qu'en Europe.

D'autre part, le rapport du juge Bruguière a confirmé que les autorités américaines avaient respecté les engagements pris en 2007 en matière de protection des données, à savoir – ce qu'a très bien rappelé Béatrice Ask tout à l'heure – la limitation de la conservation des données et l'accès limité pour qu'elles ne soient utilisées que s'il y a suspicion de financement du terrorisme. Bref, M. Bruguière a dit que les engagements ont été respectés.

Il est toutefois évident que l'encadrement juridique négocié en 2007 ne sera plus opérationnel dès lors que les données ne se trouveront plus aux États-Unis, à la suite du changement d'architecture de SWIFT, prévu pour la fin de l'année. Pour que les autorités américaines puissent continuer à analyser les données concernant ces transactions intereuropéennes situées aux Pays-Bas, un accord international intérimaire entre l'Union européenne et les États-Unis est nécessaire.

L'inclusion dans cet accord de toutes les garanties nécessaires pour sauvegarder les droits fondamentaux de nos citoyens, notamment celui de la protection des données personnelles, est une condition absolue. Bien entendu, nous soutenons pleinement la Présidence dans les efforts qu'elle déploie dans cette direction.

Puis, je voudrais surtout dire au Parlement, Monsieur le Président, comme Mme la ministre vient de le mentionner, qu'il s'agit d'un accord intérimaire dont la durée ne peut pas excéder un maximum de douze mois, ce qui doit permettre sa renégociation immédiate, une fois le traité de Lisbonne entré en vigueur, avec la pleine implication du Parlement européen. Je peux vraiment prendre ici l'engagement que la Commission continuera, bien sûr, à tenir le Parlement constamment informé de l'évolution de ce dossier.

J'ajoute que nous sommes heureux de pouvoir ainsi préparer cet accord, qui sera un accord permanent, un accord durable, en exigeant, bien entendu, de nos partenaires américains une parfaite réciprocité. La lutte contre le terrorisme nous intéresse aussi et il n'y a pas de raison qu'il n'y ait pas de réciprocité pleine et entière. Voilà pourquoi, je crois, la venue du Parlement dans cette négociation d'un prochain accord durable sera bénéfique.

Voilà ce que je crois, en mon âme et conscience. Je remercie encore la Présidence suédoise et Mme Béatrice Ask de nous avoir bien exposé la situation qui implique aujourd'hui cet accord, encore une fois, momentanément.

3-052

Ernst Strasser, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident, sehr geehrte Frau Ministerin, sehr geehrter Herr Kommissar, meine sehr geehrten Damen und Herren! Die USA sind ein wichtiger Partner im Kampf gegen den Terrorismus. Aber gerade in der Frage sensibler Daten wollen wir in Zusammenarbeit mit den Amerikanern europäische Regelungen in Bezug auf die Datensicherheit, die Bürgerrechte und die persönlichen Rechte unserer Bürger, was die Daten betrifft. Daher fordern wir von der Europäischen Volkspartei, dass es einige Hauptkriterien gibt, die für den Abschluss eines derartigen Vertrags gültig sein müssen.

Zum Ersten muss zwischen der Sicherheit der Bürger und den Bürgerrechten Ausgewogenheit herrschen. Zum Zweiten brauchen wir Rechtssicherheit für die betroffenen Unternehmen und unsere Bürger. Zum Dritten begrüßen wir die Mitgesetzgeberrolle des Europäischen Parlaments, und daher begrüßen wir auch sehr die Absicht, ein Übergangsabkommen zu schließen. Wir wünschen Ihnen, Frau Ministerin, und der Kommission hier viel Erfolg in den nächsten Wochen!

Viertens glauben wir, dass sowohl für das Übergangsabkommen als auch für die endgültigen Abkommen innereuropäische Datensätze nach europäischem Recht behandelt werden sollten. Fünftens wollen wir ein vergleichbares Instrument anstreben, wie es das TFTP ist, das zusätzlich auch auf EU-Ebene eingeführt werden sollte. Und sechstens sind wir der Ansicht, dass dies die Voraussetzung für Gegenseitigkeit, für Reziprozität ist.

Das sind unsere Vorstellungen, und wir freuen uns sehr, dass es hier einen breiteren Konsens im Plenum gibt. Nach dem Übergangsabkommen sollten wir das endgültige Abkommen zügig verhandeln und beschließen.

3-053

Claude Moraes, on behalf of the S-D Group. – Mr President, SWIFT has clearly become a testing ground for getting the balance right between our cooperation with the United States, fighting terrorism and protecting our fundamental rights.

When, in our resolutions of 2006 and 2007, Parliament asked for the mirroring site of SWIFT to be moved from US to EU soil, it was obviously because we thought that the protection offered by the US framework to EU citizens was not in line with EU standards and would have to be improved. So it is a positive development, and our group welcomes the fact that SWIFT's two new servers will now be moved to Europe and that a new legal framework will be set up in order for the US TFTP to continue using and processing data in cooperation with our law enforcement authorities.

My group can also see that the recommendation adopted by the Council tries to address some of Parliament's and the European Data Protection Supervisor's concerns. But there are some key questions left open. If US legal standards continue to apply on EU soil for the processing of EU data, how can we guarantee respect for EU standards regarding procedural rights and the protection of personal data? To which judge can an EU citizen or an EU enterprise go in the case of criminal prosecution?

Of course, one of the most important issues is the timing of the agreement and the interim nature of the agreement, as the Council and Commission have set out. The choice of a third-pillar legal base, coupled with its interim character, leaves Parliament – and, therefore, EU citizens – completely out of the legislative process. The Socialist and Democrat Group is

clear that this interim agreement should apply only for 12 months and that a new agreement should be negotiated with Parliament as co-legislator so that we in this House can ensure that delicate balance of protecting the fundamental rights of European citizens in the important and critical fight against terrorism.

3-054

Sophia in 't Veld, namens de ALDE-Fractie. – Voorzitter, ik ga toch eens even een steen in de vijver gooien na al deze vriendelijke woorden. Ik ga niks zeggen over de inhoud, want ik vind het vanzelfsprekend dat wat er uitonderhandeld wordt in lijn is met Europese normen van rechtsbescherming en bescherming persoonsgegevens, maar ik wil nou eens een paar antwoorden over het proces. Want dit is het zoveelste voorbeeld waarbij de Raad achter gesloten deuren besluiten neemt over de burgers. De overheden in Europa en in de Verenigde Staten willen alles weten van ons privéleven, maar wij als burgers mogen niet weten wat de Raad doet. Ik vind dat een beetje de wereld op zijn kop. De terreurbestrijding is bijna een soort op hol geslagen trein geworden, waarbij de Raad volstreekte minachting tentoonspreidt voor de Europese burgers en de parlementaire democratie. We horen elke keer, of het nou gaat over Swift, PNR, *data retention* en vul het allemaal maar aan, elke keer horen we: 'dit is onmisbaar in de strijd tegen terreur'. Dat wil ik heel graag geloven, mevrouw de minister, maar wanneer krijgen we nou eens een keertje feiten, wanneer gaan we nou eens een keer evalueren. Dan zijn over Swift een aantal vragen die ik écht beantwoord wil zien, want op 3 september zijn ze niet beantwoord. Waarom nú? In 2007 was al bekend dat de architectuur van Swift veranderd zou worden. Waarom komt de Raad in de zomer, terwijl het Europees Parlement nog niet eens opgezet is, op het allerlaatste moment met dit plan? Waarom heeft u de nationale parlementen niet geraadpleegd over het mandaat? Waarom? Is dit niet een geval van *policy laundering*, mevrouw de minister, waarin het eigenlijk zo is dat de Europese regeringen via de Amerikaanse regering proberen om toegang te krijgen tot onze gegevens. Zeg het dan gewoon hardop!

Tenslotte wat betreft de transparantie. De documenten, en met name het juridisch advies van de Juridische dienst van de Raad zelf, moeten openbaar gemaakt worden, niet in een kamertje alleen maar voor Europarlementariërs, want wij hebben ze al gevonden naast de fotokopieermachine, wij weten al wat erin staat, maar voor de burgers van Europa. Dat is echte transparantie.

3-055

Jan Philipp Albrecht, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident! Ständig reden die Präsidenschaft und die Kommission von der Stärkung der Bürgerrechte und vom Europa der BürgerInnen. Tatsächlich aber werden Grundrechte abgebaut und eine echte öffentliche Debatte darüber verhindert. Mit aller Macht werden die Parlamente ausgeschlossen und Informationen zurückgehalten. Ein solch intransparentes Vorgehen ist für ein demokratisches Europa untragbar!

Es reicht nicht, nur leise anzuklopfen – ein verantwortliches Parlament hat diese Fehlentwicklung zu stoppen! Die Präsidenschaft muss die Verhandlungen aussetzen, bis sie die Rechte der BürgerInnen und der Parlamente garantieren kann. Der von Ihnen geplante Kuhhandel mit den Bankdaten ohne verbindliche Schutzmechanismen kommt einem Ausverkauf der Datenschutzrechte der Bürgerinnen und Bürger Europas gleich und schafft einen präventiven Generalverdacht gegenüber allen BürgerInnen.

Mit uns Grünen ist das nicht zu machen! Auch nicht übergangsweise und auch nicht, wenn wir Server hier in Europa haben und nicht mehr nur in den USA, denn die Daten werden trotzdem weiterhin in die USA übertragen und Rechtsschutz wird nicht gewährleistet.

3-056

Marie-Christine Vergiat, au nom du groupe GUE/NGL. – Monsieur le Président, mes chers collègues, c'est un grand honneur pour moi d'intervenir pour la première fois dans cet hémicycle pour porter la voix de ces millions d'Européens qui veulent une autre Europe.

L'affaire SWIFT est symptomatique des dérapages sécuritaires imposés au nom du terrorisme, en faisant fi des droits les plus fondamentaux de nos concitoyens. Dans cette affaire, les États-Unis ont piraté des données bancaires, sans base légale, et même sans la moindre information des autorités en Europe. Le scandale a fait réagir les autorités européennes. Un accord a été signé avec le gouvernement américain. Un expert a fait le bilan de cet accord. Mais quel expert? Un juge anti-terroriste français, le juge Bruguière, dont on connaît, en France, les dérapages sur les droits fondamentaux. Nous sommes donc sceptiques sur la qualité de son rapport.

Au-delà de la question de principe, la proposition de résolution qui nous est soumise comporte de nombreuses mises en garde avec lesquelles nous sommes d'accord, mais elles sont insuffisantes. Nous proposons des amendements pour renforcer les exigences que se doit d'émettre le Parlement européen. Nous devons aller plus loin et exiger la suspension de l'accord en cas d'entorse aux principes énoncés. Nous voulons savoir pourquoi les instances européennes ont mis si longtemps à informer le Parlement et pourquoi on met tant de précipitation à conclure ce nouvel accord.

Nous comptons sur la Présidence suédoise. Nous veillerons sans cesse au respect des droits fondamentaux. Oui, nos concitoyens ont droit à la sécurité, mais ce doit être mis en œuvre sans que nous soyons obligés de vivre dans une société de contrôle social et de fichage généralisé.

3-057

Beatrice Ask, *rådets tjänstgörande ordförande*. – Herr talman! Tack för viktiga synpunkter. Jag ska försöka att på den korta tid som finns besvara några frågor.

Det första som man naturligtvis frågar sig är hur man garanterar att USA följer avtal. Jag vill gärna säga att vi först har Bruguière-rapporten, som har gett en bra beskrivning av att villkoren följs i det som har gällt hittills. Sedan har vi i utkastet till avtalet dels en utvärderingsgrupp, som jag beskrev för er, dels ordförandeskapet, kommissionen och deltagare från nationella dataskyddsmyndigheter, vilket syftar till att kontrollera att verksamheten hanteras på ett korrekt sätt. Det är naturligtvis helt avgörande att vi kan lita på de uppgifterna. Viktigt är också att alla känner till att man när uppgifter sänds över i detta dataprogram inte kan gå in och titta på dem hur som helst. Det krävs misstanke om ett terroristbrott eller finansiering av dylikt för att man ska få tillgång till dessa uppgifter. Det begränsar naturligtvis i sig hur de kan användas.

Apropå kritiken om att detta sköts nu och om att detta kommer under sommaren vill jag också säga att bakgrunden är att ordförandeskapen har ställt ungefär de frågor som ledamöter av Europaparlamentet ställer sig. Vi har haft i uppgift att bereda frågan grundligt och analysera bland annat denna rapport, som svarar på en del frågor, men också annat. Verkligheten är den att det inte är vi som har bestämt att SWIFT ska flyttas över till Europa, utan att detta har skett på grund av andra beslut. Men USA är angeläget om att kunna använda detta verktyg i sin terroristbekämpning och vi anser att också vi skulle ha nytta av motsvarande. För att detta ska komma på plats så krävs ett avtal. Eftersom Lissabonfördraget inte har trätt i kraft har vi ansett det nödvändigt att göra en temporär lösning. Det är det vi förhandlar om och har ett mandat från rådet att hantera. Jag har försökt beskriva detta.

Det är inte heller så att ordförandeskapet i något avseende i onödan vill begränsa insynen eller debatten. Detta är ju en offentlig debatt för det första, och för det andra så är vi naturligtvis beredda att berätta om hur diskussionerna går. Däremot kan man under en förhandling inte presentera dokumenten löpande eftersom förhandlingar just innebär att saker förändras fram och tillbaka. Jag har dock försökt beskriva våra utgångspunkter och de tydliga mandat som vi har från rådet. Där är vi mycket bestämda på att kombinera hög effektivitet och en praktisk användning av detta med högt ställda krav på rättssäkerhet och respekt för mänskliga fri- och rättigheter. Jag är helt övertygad om att vi också kommer att nå dit. Skulle vi mot förmodan inte nå dit så blir det ju inget avtal.

3-058

VORSITZ: RAINER WIELAND

Vizepräsident

3-059

Jacques Barrot, *Vice-Président de la Commission*. – Monsieur le Président, je veux simplement confirmer ce qu'a dit Mme la ministre qui, d'ailleurs, vient de conclure de manière très claire: si nous n'avions pas vraiment, pour l'accord durable que la présidence devra négocier et pour lequel la Commission prêterait son concours, les assurances nécessaires pour la protection des données, il n'y aurait pas d'accord.

Cela étant, je crois qu'on doit pouvoir arriver à concilier les choses et ainsi mener une lutte antiterroriste, dans le respect, bien sûr, des grandes valeurs et des grands principes qui font que nous attachons, en Europe, beaucoup d'importance à la protection de la vie privée, d'une part, et au fait d'éviter tout espionnage de type commercial, d'autre part.

Je veux simplement dire, pour ce qui me concerne, que depuis que j'ai pris mes fonctions, j'ai évidemment pris acte du fait que le Conseil avait demandé au juge Bruguière d'aller effectuer cette mission d'enquête aux États-Unis. Le rapport Bruguière, qui date de décembre 2008, m'a été remis en janvier 2009. Ce rapport a été présenté au Parlement européen et au Conseil JAI en février 2009. C'est à partir de ce moment que la Commission s'est considérée investie des éléments essentiels pour dire que l'on pouvait en effet assurer la continuité du TFTP en attendant que, le traité de Lisbonne étant signé et le Parlement devenant colégislateur, on puisse vraiment négocier un accord durable avec toutes les garanties que Mme la ministre a évoquées et toutes les exigences de réciprocité que M. Strasser, notamment, a évoquées aussi.

Je crois que dans cette affaire, le Conseil vient d'exprimer une volonté très claire. La Commission se joint à cet avis, à cet engagement extrêmement ferme et clair du Conseil de faire en sorte que le Parlement soit bien colégislateur, le moment venu, pour l'accord durable.

3-060

Sophia in 't Veld (ALDE). – Mr President, I have a small point of order. I note that once again we are not getting replies from the Council to the questions that we put. I asked why the Council waited for two years, until the very last moment, to decide on this deal, and I would also like to know – and we can get the answer in writing – why the national parliaments have been completely excluded from the whole procedure. Finally, I read your answer, which was fairly vague and seemed to be saying that you will not publish the legal opinion of the Legal Service of the Council.

3-061

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

(Abstimmung: 17. September 2009.)

3-062

6 - EU-Strategie für den Ostseeraum (Aussprache)

3-063

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgen die Erklärungen des Rates und der Kommission zur EU-Strategie für den Ostseeraum.

3-064

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Det är väldigt glädjande för mig att få presentera en av det svenska ordförandeskapets huvudprioriteringar – utvecklingen av Östersjöstrategin. Det här är ett förslag som i mycket är inspirerat av det initiativ som Europaparlamentet tog redan 2005 i en tvärpolitisk arbetsgrupp under ledning av Christopher Beazley. Sverige har för avsikt att använda ordförandeskapet till att arbeta fram en sammanhängande och heltäckande strategi för området som grundar sig på förslag från kommissionen.

Ett av huvudevenemangen är ett stort högnivåmöte som äger rum i Stockholm imorgon och i övermorgon. Naturligtvis har Sverige och de angränsande länderna ett stort intresse av Östersjöstrategin, men vi tror också att den kan tjäna som modell för andra regioner och andra regionala strategier som hela EU kan dra nytta av. Genom att samarbeta över gränserna och mellan olika sektorer i en särskild region kan vi kollektivt och på ett effektivare sätt hantera vanliga utmaningar som föroreningar och miljöförstöring, skapa nya affärs- och arbetstillfällen, och förbättra transportförbindelserna.

Därför är det viktigt att regionala strategier är en del av en bredare europeisk politik. Förslaget till Östersjöstrategi var resultatet av en begäran från Europeiska rådet till kommissionen i december 2007, och initiativet stöddes av Europaparlamentet i en resolution från den 12 december 2007. Förhoppningen är att strategin ska få stöd av Europeiska rådets möte i slutet av oktober.

Syftet med strategin är att förbättra miljön i Östersjön och att öka integrationen och konkurrenskraften i området. Strategin siktar in sig på fyra särskilda utmaningar: att säkerställa en hållbar miljö, att öka välfärden, att öka tillgängligheten och attraktionskraften, samt att garantera säkerheten och tryggheten i området. En av huvudprioriteringarna är förstås att ta itu med miljöfrågan. Det finns mycket allvarliga hot mot miljön i Östersjön, vilket i sin tur innebär att den ekonomiska utvecklingen riskerar att påverkas. Det är en mycket känslig marin miljö som utsetts för olika slag av miljöpåverkan.

Det krävs snabba och beslutsamma insatser. Särskilt övergödningen och den algblooming som förorsakas av överskottet från näringsämnen hotar den ekologiska jämvikten i Östersjön. Samtidigt påverkas Östersjön också av föroreningar från landbaserade källor, farliga ämnen och effekterna av klimatförändringen. De akuta och allvarliga miljöhoten gör Östersjön till en självklar prioritering på miljöområdet och vi hoppas att vi kan anta slutsatser om detta i december.

Men det allvarliga hälsotillståndet i Östersjön är inte den enda utmaning som regionen står inför. Den ekonomiska krisen gör frågan om jobb och tillväxt högaktuell. De flesta av Östersjöländerna är små och exportberoende. Det gör att vi måste öka integrationen så att konkurrenskraften stärks runt hela Östersjön. Här har vi tydliga ambitioner och mål. Vi vill att den inre marknaden ska fungera bättre i vår region än någon annanstans, och vi vill att den nya Lissabon-strategin för jobb och tillväxt ska genomföras effektivt i denna del av Europa.

Vi måste möta krisen med ökat samarbete och engagemang i vårt närområde. Global konkurrenskraft kräver samarbete över gränserna mellan länder och företag, inom forskning och genom innovationer.

Målet med Östersjöstrategin är inte att skapa nya institutioner. Strävan är istället att använda de instrument och politikområden som redan finns så att de tillsammans kan gynna området på ett mer strategiskt samordnat och intelligent sätt. Strategin tillför heller inga nya medel för området. Det bygger på befintliga EU program och befintliga strukturer och på att vi finner bättre sätt att samordna.

Vi kommer naturligtvis inte uppnå målen i en handvändning, men vi är ambitiösa när det gäller våra syften. Vi förtjänar en renare Östersjö i centrum av ett område som erbjuder utsikter till hållbar ekonomisk utveckling över gränserna, med stöd från hela EU. Om vi kan uppnå detta är jag övertygad om att vi både kommer att tjäna Östersjöområdets intressen och förhoppningsvis också skapa en modell som kan anpassas och effektivt tillämpas i andra regioner. Jag vill tacka för det goda samarbete vi har haft med kommissionen i denna fråga, och inte minst Europaparlamentet som ju är den institution som ursprungligen har tagit initiativet och hela tiden varit pådrivande i Östersjösamarbetet.

3-065

Paweł Samecki, Member of the Commission. – Mr President, I would like to start by thanking Parliament for having included the new strategy for the Baltic Sea region on the agenda of its plenary session.

The high visibility this provides for the strategy is extremely welcome. Of course it is not a complete surprise to me that Parliament is taking such an interest in the strategy. The pioneering work undertaken by Parliament through its Baltic Interparliamentary Group in particular was very much one of the catalysts for the whole macro-regional strategy approach.

The Baltic Sea Strategy has required a completely new approach from the European Commission as it is the first time that we have prepared an integrated strategy for a group of Member States who have to face the same challenges and who may benefit from the same opportunities. I will not hide the fact that the preparatory work has brought challenges of its own, but these have been overcome successfully.

The four pillars of the strategy provide an overarching framework for improving the overall situation of the Baltic Sea region. By addressing the environment, the economy, energy and transport and safety and security issues, the strategy provides an integrated approach covering several policy areas while ensuring close interaction among the fields concerned.

Since the Commission adopted the strategy in June, the Swedish presidency has led positive and constructive discussions in Council which are to lead to conclusions already in October. This rapid progress is important if we are to maintain momentum as we enter the implementation phase of the strategy.

I would like to underline this point as it must be clear that all our preparatory work on the strategic framework that I have just described will count for nought unless we start to deliver genuine visible concrete results on the ground. Hence the importance of the strategy's action plan which has also been drawn up during the preparatory work.

The implementation of an action plan will require real cooperation, commitment and leadership from Member States and regional stakeholders to deliver the 80 or so projects included at this stage. In financial terms, although there is no additional financing from the EU budget, the strategy proposes a more coordinated use of existing funds and a more imaginative approach to other funding sources such as the European Investment Bank or the Nordic Investment Bank.

I would now like to say a few words about the planned governance system which is proposed for the operational implementation of the strategy. This is one area where there has been much discussion among the Member States, but the overall approach is that policy orientations will be taken by the Council. The coordination monitoring and reporting is done by the Commission and the implementation on the ground is led by the Member States or organisations of the Baltic Sea Region.

In addition, the Commission proposes to play the role of a facilitator in the case of difficulties. However, I would stress that the Commission has neither the capacity nor the desire to lead the delivery of the action plan itself.

Responsibility must rest with the relevant Member States and other stakeholders directly involved on the ground. This is the only way to ensure that the ownership of a strategy is in the hands of the Member States and other stakeholders.

So what are the next steps? Once we have conclusions from the Council and the European Council, we will take forward the implementation phase of the strategy. Here we expect to see a wave of coordination meetings to kick-start the various priority areas and individual projects included in the action plan.

The first formal assessment of progress made will be presented under the Polish Presidency in the second half of 2011. However, prior to that the first annual forum of the Baltic Sea Strategy will take place next year. This will give all stakeholders an opportunity to consider how the first months of the strategy have gone and what lessons might be already drawn at that stage.

I would like to conclude by saying that I look forward to continuing to work closely with Parliament on all aspects of strategy. The Commission very much expects Parliament to be actively involved in events such as the annual forum. Your backing is crucial to maintain widespread visibility for the strategy to maintain high-level political support for the strategy and to maintain pressure on the Member States and the regional actors to deliver results.

3-066

Tunne Kelam, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, the PPE Group congratulates the Swedish Presidency on its leadership in starting to implement the Baltic Sea Strategy (BSS). This strategy reflects a fundamental change that took place in this region five years ago. Since 2004 the Baltic has become the EU's internal sea. That is why the Union needs a comprehensive approach so as to react in a coordinated way to both the opportunities and challenges this new situation presents.

Furthermore, the BSS is an example of excellent cooperation between the main institutions of the EU. As you might know – and as it has been said – the strategy in question was initiated by Parliament three years ago, more precisely by the Baltic Europe Intergroup under the excellent leadership of Christopher Beazley. I would also like to express my special gratitude

to Commission President Barroso. His understanding and support since 2007 were crucial in preparing a practical version of the strategy, which resulted in the Commission communication last June.

I would like to make three points. First, the goal of the initiators was to turn the Baltic Sea area into one of the most competitive and rapidly developing regions of the EU. Provided we make maximum use of the BSS, this region could well become a success story of what is now called the Lisbon Programme.

Second, just now, more than ever, the region needs better access to and security of energy supplies. The EU and Member States have to agree on providing alternative channels for energy deliveries. First and foremost it comes down to creating a united energy system around the Baltic Sea.

Finally, the issue of the bilateral and primarily political Nord Stream project should be settled through respecting the rightful interests of all states around the Sea and certainly not before the Russian Government joins the Espoo Convention.

3-067

Constanze Angela Krehl, *im Namen der S-D-Fraktion.* – Herr Präsident, Frau Malmström, liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich freue mich sehr, dass die schwedische Präsidentschaft die Ostsee-Zusammenarbeit so in den Mittelpunkt ihrer Präsidentschaft stellt. Wir brauchen uns nicht darüber zu streiten: Wir müssen die Ressourcen schützen, und wir müssen unseren Beitrag zum Klimaschutz und zum Naturschutz leisten. Auf der anderen Seite müssen wir natürlich auch die wirtschaftliche Entwicklung in den Mittelpunkt der Ostsee-Zusammenarbeit stellen – das ist überhaupt keine Frage. Hier haben Sie unsere volle Unterstützung!

Einige Fragen stellen sich aber schon noch. Sie haben eben gesagt, dass es keine zusätzlichen Finanzmittel gibt. So wie wir das auch schon im Ausschuss besprochen haben, sollen alle Finanzmittel aus dem Bereich der jetzigen Kohäsionspolitik zur Verfügung gestellt werden. Da stellt sich für mich in der Tat die Frage: Handelt es sich dabei um bestehende Projekte, die bereits mit Kohäsionsmitteln finanziert werden, oder um neue Projekte? Dann müssen wir uns nämlich fragen, welchen bereits beschlossenen Projekten im Bereich der Kohäsionspolitik wir denn die Mittel wieder wegnehmen.

Dieser Punkt ist ganz wichtig, weil ich schon jetzt weiß, dass die Städte, die Kommunen, die Regionen zu mir kommen und mich fragen werden: Wir wollen bei der Ostsee-Strategie mitmachen, was müssen wir tun? Wie bekommen wir Mittel, um solche Projekte mit zu betreuen? Wenn wir darauf keine gute Antwort geben und nicht darauf verweisen können, wie diese Zusammenarbeit organisiert wird, dann schlägt die Begeisterung für die Ostsee-Zusammenarbeit bei den Bürgerinnen und Bürgern möglicherweise schnell in Frustration um. Das ist nicht das Ziel, das wir gemeinsam anstreben. Daher müssen wir uns sehr intensiv darüber unterhalten, wie die Zusammenarbeit organisiert werden soll.

Deswegen bitte ich Sie – und ich bitte auch den Herrn Kommissar, das mitzunehmen –, dass nicht nur Rat und Kommission an der Ostsee-Strategie beteiligt werden, sondern dass auch das Parlament ausreichend an dieser Zusammenarbeit und an der Umsetzung dieser Strategie beteiligt wird, weil wir möchten, dass auch andere Regionen profitieren, wie bei der Schwarzmeerpolitik oder bei der Zusammenarbeit der Donau-Anrainerstaaten. Das wäre für uns ganz wichtig.

3-068

Anneli Jäätteenmäki, *ALDE-ryhmän puolesta.* – Arvoisa puhemies, ryhmäni on erittäin tyytyväinen, että komissio on laatinut ensimmäisen EU:n Itämeri-strategiapaperin. Tämä on myös tämän alueen ensimmäinen tällainen strategiapaperi ja tällä toivotaan vauhditusta etenkin rehevöityneen Itämeren puhdistamiseen. Alueen ongelmat ratkaistaan parhaiten Itämeren alueen ihmisten, valtioiden, yhdistysten ja yritysten yhteistyöllä. Erityisen iloinen ryhmäni on siitä, että Ruotsi on nostanut esille ihmiskaupan ja rikollisuuden vastaisen toiminnan. Haluan erityisesti kiittää Cecilia Malmströmiä tästä, koska luulen, että tässä on myös hänen kynänjälkeään. Tämä on tärkeä asia, ja on aika kummallista, että vuonna 2009 meidän täytyy puhua siitä, että Itämeren alueella on ihmiskauppaa. Nyt tarvitaan Itämeren alueen toimintasuunnitelma ihmiskaupan lopettamiseksi.

3-069

Satu Hassi, *Verts/ALE-ryhmän puolesta.* – Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, on erinomaista, että komissio on laatinut ehdotuksen Itämeri-strategiaksi ja Ruotsi ottanut sen työställeen. Toivon, että Ruotsi saa meriympäristön suojeluun lisää konkreettisuutta ennen muuta maatalouden ja laivaliikenteen osalta. Itämerihän on yksi maailman saastuneimmista meristä ja suurin ympäristöongelma on rehevöityminen. Sen suurin aiheuttaja on maatalous, toisin sanoen EU-maiden pelloilta valuvat typpi ja fosfori. Ne vievät merenpohjasta hapen ja pinnalla ruokkivat myrkyllisiä leviä. Se, puhdistetaan Itämeri, on paljolti EU:n käsissä. Komissio tunnustaa strategiassaan tämän, mutta toimenpide-ehdotukset jäävät epämääräisiksi. Melkein ainoa täsmällinen toimi on fosfaattien kieltäminen pesuaineissa. Se on tarpeen, mutta tarvitsemme kipeästi myös maatalouteen uusia sääntöjä, jotta tuotamme ruokaa tukahduttamatta samalla Itämerta.

3-070

Marek Gróbarczyk, *w imieniu grupy ECR.* – Panie Przewodniczący! Chcę zwrócić uwagę na fakt, że w swoich założeniach europejska strategia dla Morza Bałtyckiego miała promować kompleksowy program rozwoju tej części Europy, między innymi poprzez stworzenie naturalnych i najkrótszych korytarzy transportowych, dla wyrównywania

rozwoju krajów tzw. starej i nowej Europy. Dlatego ze zdumieniem przyjmuję propozycję Komisji Europejskiej i Rady zmieniającą kształt korytarza środkowoeuropejskiego.

Najbardziej ekonomicznym połączeniem Morza Adriatyckiego z Morzem Bałtyckim jest korytarz środkowoeuropejski wzdłuż rzeki Odry, kończący swój bieg lądowy w porcie Szczecin-Świnoujście. Wnoszę o wyraźny zapis reaktywujący pierwotny kształt strategii, mówiący o korytarzu środkowoeuropejskim, który nie będzie eliminował z planów rozwoju Europy tak ważnych portów jak port Szczecin-Świnoujście, już dotknięty działaniem Komisji Europejskiej poprzez likwidację przemysłu stoczniowego.

3-071

Rolandas Paksas, EFD frakcijos vardu. – Lygiai po 2564 valandų Lietuvoje bus išjungtas Ignalinos atominės elektrinės reaktorius – vienintelis ir paskutinis energetinis Lietuvos nepriklausomybės šaltinis. Į šios elektrinės saugumą Europa jau investavo 200 milijonų eurų. Jos uždarymui šiandien Europos valstybės turės skirti dar 800 milijonų. Teisės požiūriu Europa galbūt ir teisi, kad viena šalis laikytųsi prisiimtų įsipareigojimų, bet ar teisinga? Ar teisinga Lietuvos kitų valstybių piliečių atžvilgiu? Manau, kad ne. Pinigus reaktoriaus uždarymui reikės paimti iš ekonominės krizės smaugiamų žmonių. Ar logiška ir teisinga, kai Europoje krizė, kai BVP Lietuvoje nukrito 22 procentais, kai nedarbas pasiekė 15 procentų, kai artėja žiema, uždaryti dirbti galinčią saugią, kartoju dar kartą, saugią atominę elektrinę. Ne, tai neteisinga. Vardan duoto žodžio Lietuva įvykdys stojimo sutarties sąlygas, bet tai bus didžiulė auka. Po jos Lietuvai bus gerokai sunkiau įveikti ekonominę krizę. Po šios aukos šalyje dar labiau išaugs nedarbas, padidės skurdas.

Mielieji, atsakykite man, ar šiandien Europai reikia tokios aukos? Ar šiandien mes neturime kur dėti 800 milijonų eurų? Apeliuodamas į kiekvieno iš jūsų sąžinę, ekonominę logiką ir sveiką protą kviečiu papildyti strategiją, apie kurią šiandien kalbame, nuostata, kad Ignalinos atominė elektrinė dirbs iki 2012 metų, tai yra, iki saugios eksploatacijos pabaigos. Norėčiau, viliuosi, tikiu, kad Europos Parlamentas pritardamas prezidento J. Buzeko politinei programai energetikos srityje, tai yra, energijos tiekimo diversifikavimas, atominės energetikos vystymas nacionalinėse valstybėse žengtu konkrečius reikalingus žingsnius. Mielieji, iki reaktoriaus uždarymo jau liko 2563 valandos 58 minutės.

3-072

Franz Obermayr (NI). – Herr Präsident, geschätzte Kollegen! Grundsätzlich sind derartige Projekte zur regionalen Förderung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit begrüßenswert und auch sehr sinnvoll. Strategien haben allerdings oft den Nachteil, dass zwar Ziele gesetzt und auch erreicht werden, die Nachhaltigkeit jedoch bereits in der Umsetzung außer Acht gelassen wird. Nachhaltigkeit muss daher schon in der Planungsphase Eingang finden.

Es ist daher bei der Umsetzung dieser integrierten Strategie für den Ostseeraum – eines ganz wichtigen Vorzeigeprojekts der EU – wichtig, dass die Regionen, die Organisationen vernetzt zusammenarbeiten, denn diese Organisationen wissen am besten, was für sie in den unterschiedlichen Bereichen – Natur, soziale Struktur, Infrastruktur – wichtig ist, und sie kennen sich hier am besten aus. Es handelt sich um einen Raum mit 100 Millionen Einwohnern und um eine Investitionssumme von 50 Milliarden Euro. Hier sollte man besonders sorgsam vorgehen, um dieses Pilotprojekt zu einem Erfolg zu machen. Dieses Pilotprojekt ist – wie bereits angeschnitten – auch besonders wichtig für weitere Projekte im Donaauraum, für die Donau-Anrainerstaaten in Mittel- und Südosteuropa.

3-073

Andrzej Grzyb (PPE). – Makroregion wymaga skoordynowanej polityki zrównoważonego rozwoju. To zauważył Parlament Europejski, a następnie Rada, w 2007 roku, zleciła Komisji Europejskiej opracowanie strategii Morza Bałtyckiego oraz, w konsekwencji również planu działania. Chcę podkreślić tutaj rolę, jaką w opracowaniu tej strategii odegrała również ówczesna komisarz pani Danuta Hübner. Kontynuuje to dzieło obecnie pan komisarz Samecki, któremu również serdecznie gratuluje.

Strategia odpowiada m.in. na podstawowe wyzwania, które zostały tutaj wymienione, jak bowiem osiągnąć dobrobyt w regionie bez rozwoju innowacyjności czy przedsiębiorczości, czy jak nie docenić Bałtyku jako wspólnego dobra bez budowy zrównoważonego środowiska, czy też bezpieczeństwa w regionie, w tym również energetycznego bez budowy nowych źródeł wytwarzania i połączeń międzysystemowych. Podobnie dzieje się z bezpieczeństwem obywateli czy z dostępnością regionu dzięki budowie transeuropejskich połączeń komunikacyjnych.

Chcę podkreślić wielką rolę – i to jest wielki dorobek – środowisk opiniotwórczych, z którymi skonsultowano się w sprawie tego projektu strategii, w szczególności z organizacjami obywatelskimi, samorządami lokalnymi i regionalnymi, rządami oraz z organizacjami bałtyckimi. Ten aktywny udział organizacji powinien być bardzo dobrze wykorzystany w realizacji tej strategii.

Strategia Morza Bałtyckiego to dobry przykład jak wolę polityczną możemy wypełnić instrumentami polityk wspólnotowych, które obejmują duży obszar makroregionalnej Unii Europejskiej.

Mam cztery uwagi, Panie Komisarzu. Po pierwsze, w mojej ocenie uznaję za kluczowe, aby zwrócić uwagę na zarządzanie strategią Morza Bałtyckiego, aby uniknąć rozmycia zainteresowania zarówno na szczeblu lokalnym, rządowym, jak

również na poziomie całej Unii. Zadbajmy również o odpowiednie finansowanie wdrożenia i przebiegu samej strategii – zgłoszono również w tej sprawie pewną poprawkę do budżetu. Po drugie, istnieje potrzeba pełnego wdrożenia w makroregionie zasad jednolitego rynku z uwzględnieniem doświadczenia i zaangażowania szczebla lokalnego i regionalnego. Dwie ostatnie kwestie to: instytucjonalne wsparcie finansowania przedsięwzięć w ramach strategii oraz utrzymanie dobrych relacji z naszymi partnerami w regionie, jak Rosja, Norwegia, Białoruś.

3-074

Diana Wallis (ALDE). – Mr President, I think it is wonderful that both the Commission and now, especially, the Swedish Presidency has breathed life into Parliament's ideas and ambitions in this fragile area.

We all know the problems to do with the environment of the Baltic Sea and the specific economic difficulties of the area. But this Parliament remains ambitious, and I think this Parliament does want to be involved. One of the mechanisms you did not mention was the possibility of a regular report back to this Parliament so that we may have a debate like today to watch how things are progressing.

For me, I will have the pleasure, as a Vice-President of this House, of participating in the conference that you are organising on Friday. I think there are concerns still remaining about funding, to make sure that this House sees the results of this strategy that it deserves.

A macro-regional economic strategy could be the way forward in other ways, in other places, in Europe. Let us hope that this one works well.

3-075

Isabella Lövin (Verts/ALE). – Herr talman! Det är mycket glädjande att miljöfrågan är en huvudprioritering i den nya Östersjöstrategin. Östersjön lider av två stora akuta miljöproblem. Det ena, övergödningen, har redan tagits upp av Satu Hassi. Det andra problemet är överfisket. Det är samtliga forskare helt eniga om. Relativt ny kunskap säger att bristen på toppredatorer, dvs. torsk, har förvärrat algbloomningen ytterligare. Problemet är att Östersjön behöver ett friskt ekosystem. Därför vore det varit väldigt bra om man inom ramen för den nya Östersjöstrategin inrättar ett pilotprojekt, ett så kallat *Fast Track Project*, med regional förvaltning av fisket i Östersjön. Vi skulle även behöva införa ett dumpningsförbud för torsk som börjar gälla omgående. Idag dumpas stora mängder av de nya årsklasser torsk som just har kommit in i Östersjön. Jag uppmanar det svenska ordförandeskapet att ta till sig min uppmaning och ta itu med denna problematik.

3-076

Oldřich Vlasák (ECR). – Vážený předsedající, dámy a pánové, již v minulém období jsme se shodli na tom, že oblast Baltského moře je vhodná pro pilotní projekt zaměřený na zavedení interní strategie EU pro makroregion. Považuji za vhodné, že tato strategie, která si klade za cíl důslednější uplatňování komunitárního práva a také efektivnější využívání fondů Evropské unie, nezavádí nové zákony nebo instituce a nestojí ani na zvláštních finančních prostředcích.

Rezervy vnímám v zapojení místních a regionálních orgánů. Při praktické implementaci strategie pro Baltské moře se jeví jako nezbytná úprava odpovědnosti jednotlivých správních orgánů v rámci systému víceúrovňového vládnutí, aby nedocházelo k překrývání činností různých orgánů a organizací. Do budoucna při diskusi o nastávající kohezní politice by bylo dobré si současně vyjasnit, jak vedle sebe budou koexistovat dílčí makroregionální strategie a hlavní proud regionální politiky Evropské unie. Bylo by dobré také ujasnit, jak strategie pro Baltské moře zapadá do konceptu uplatňování politiky územní soudržnosti

3-077

Anna Rosbach (EFD). – Hr. formand! 1 200 km gasrør under Østersøen mellem Vyborg i Rusland og Greifswald i Tyskland gennem et økologisk sårbart indhav med store niveauforskelle på havbunden. Gennem et område, hvor man stadig finder udetonerede sprængstoffer fra to verdenskrige og giftig kemi fra papirindustrien. Ca. 100 mio. EUR er brugt til en miljøanalyse foretaget af det firma, som skal lægge rørledningen Nord Stream. En gasforsyningsaftale mellem Gerhard Schröder og Putin. Jeg skal ikke berøre det sikkerhedsmæssige aspekt, der ligger i, at Ruslands indflydelse i Østersøen øges markant, men udelukkende holde mig til miljøproblematikken. Desværre har Finland allerede godkendt projektet, men på Timo Soinis og egne vegne vil jeg gerne spørge nu: Hvor er informationen om projektet, som borgerne i alle Østersøstaterne har krav på at få inden byggeriet?

3-078

Inese Vaidere (PPE). – Cienījamā ministres kundze, komisāra kungs, kolēģi! Baltijas jūras reģiona stratēģijas izveide ir ļoti nozīmīgs Eiropas Parlamenta sasniegums, kurā pirmšķirīga loma ir bijusi Baltijas intergrupas deputātiem. Šī stratēģija ir līdzīga Vidusjūras stratēģijai, kas savulaik izraisīja strauju ekonomisko attīstību dienvidos, tā kalpos par labu instrumentu Baltijas reģiona un līdz ar to visas Eiropas Savienības attīstībai. Runājot par prioritātēm, man vispirms gribētos atzīmēt kopīgas Eiropas Savienības enerģētikas politikas, tai skaitā konkurētspējīga Baltijas enerģijas tirgus, izveidi. Tas sevī ietver gan enerģijas piegāžu drošības, gan energoefektivitātes aspektus, gan, protams, arī atjaunojamo enerģijas avotu attīstību.

Latvija, Lietuva un Igaunija ir jāintegrē kopējā reģiona enerģētikas tīklā, tai skaitā NORDEL. Otrā prioritāte ir tālāka infrastruktūras attīstība. Ceļi dažās Baltijas jūras reģiona valstīs, ievērojot gan klimatiskos apstākļus, gan arī dažkārt neefektīvu politiku, ir visai sliktā stāvoklī. Transītkoridoru, komunikācijas tīklu attīstīšana veicinās uzņēmējdarbību, kā arī radīs jaunas darbavietas. Lai varētu runāt par efektīvu ekonomisko attīstību un vides aizsardzību, trešā prioritāte ir inovatīva ekonomika, kas nozīmē līdzsvarotu, uz zināšanām balstītu izaugsmi. Stratēģijas īstenošanai ir nepieciešams papildu finansējums, kurš noteikti jāparedz vismaz nākamajā Eiropas Savienības finanšu perspektīvā.

Šobrīd jāizmanto gan piecu miljardu enerģētikas programma, gan globalizācijas fonds un citi finanšu instrumenti. Svarīgs ir arī efektīvs stratēģijas īstenošanas un uzraudzības mehānisms. Tam ir jābūt vienkāršam, caurskatāmam un bez liekas birokrātijas. Ir nepieciešami regulāri stratēģijas ieviešanas pārskati un starpposmu ziņojumi. Pirmajam jābūt jau 2010. gadā. Varu apsveikt Zviedrijas prezidentūras aktīvo lomu šīs stratēģijas uzsākšanā. Atļaujiet izteikt cerību, ka būsami efektīvi un elastīgi konkrētā rīcības plāna īstenošanā.

3-079

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – Panie Przewodniczący! Pięć lat temu Morze Bałtyckie praktycznie stało się wewnętrznym morzem Unii Europejskiej. Dziś debatujemy nad projektem strategii, która pozwoli jak najpełniej wykorzystać ogromny potencjał drzemiący w tym regionie, projektem, który powstał z inicjatywy Parlamentu Europejskiego. Jednak nie wszystkie zalecenia naszej Izby zostały przez Komisję przyjęte. Najważniejszym jest brak i rezygnacja z utworzenia oddzielnej linii budżetowej dla regionu Morza Bałtyckiego. Komisja zapewnia, że finansowanie pochodzić będzie z już istniejących instrumentów, głównie funduszy strukturalnych. Jednak obawiam się, że bez osobnych środków zarezerwowanych tylko na ten cel nie uda nam się osiągnąć wszystkich zamierzonych celów.

Autorzy strategii wspominają o konieczności bliskiej współpracy z Rosją. W tym kontekście nie można jednak zapomnieć o największym obecnie zagrożeniu dla Bałtyku, jakim jest budowa Gazociągu Północnego. Negatywne stanowisko w tej sprawie w zeszłym roku przyjął Parlament Europejski. Mam nadzieję, że nowa Komisja, wdrażając dołączony do strategii plan działania, będzie pamiętała również o tej rezolucji.

3-080

Danuta Maria Hübner (PPE). – Mr President, it is indeed a unique European regional policy initiative and a pioneering project. Innovation-driven prosperity, the environment, accessibility in terms of transport and energy connections, and security and safety are the four major areas for joint work by all partners who are involved in preparation of the strategy: all three European institutions – Parliament, the Commission, the Council – but also national governments, regional and local authorities, business and academic communities and non-governmental organisations. The process of the preparation of the strategy has led to a genuine partnership between all of them.

Development challenges increasingly do not respect administrative or political borders. The strategy will make it possible to replace the often very fragmented and scattered policy responses with a genuine shared response to shared development problems and opportunities.

The European Parliament's Committee on Regional Development, which is the leading committee on this project in Parliament, will give high importance to it in its work. We will hold the debate on 6 October with the Commission and the Council; the own-initiative report will be prepared in the months to come. We will also keep the implementation of the strategy under review and I trust that this action-oriented strategy enhances the Union's chances to build green, modern and competitive economies.

3-081

Liisa Jaakonsaari (S-D). – Arvoisa puhemies, Euroopan unioni heräsi aika myöhään Itämereen, jonka rannoilla asuu 100 miljoonaa ihmistä plus Venäjä, joka on tärkeä. Tällä strategialla on vahva ympäristöulottuvuus, ja tämä on aivan oikein, sillä Itämeren ympäristöongelmat ovat todella valtavat: rehevöityminen, biodiversiteetin kuihtuminen, Pietarin jätevedet, Kaliningradin ongelmat ja niin edelleen. Täällä on puhuttu siitä, että tämä muuttaa myös Euroopan unionin koheesipolitiikkaa, ja tämä on minusta aika tärkeä asia, ja toivon, että siitä puhutaan täällä enemmän. Ministeri Malmström kertoo, millä tavalla se muuttuu, koska koheesipolitiikan muuttumisesta seuraa esimerkiksi se vaara, että kun puhutaan Tonava-strategiasta, Mustan meren strategiasta, niin silloin osa Eurooppaa, muun muassa pohjoiset alueet jäävät ottamatta huomioon, ja itse asiassa arktisilla alueilla on tällä hetkellä käynnissä maailman nopearytmisin muutos ja tämä on tärkeää havaita.

3-082

Riikka Manner (ALDE). – Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri, arvoisa komission jäsen, Itämeri alueena on erityislaatuinen monellakin tapaa, ja sen takia olen erittäin tyytyväinen, että Ruotsi puheenjohtajavaltiona on nostanut tämän strategian yhdeksi puheenjohtajakautensa painopisteeksi. On tärkeää, että saamme vietyä strategiaa eteenpäin ja sitä kautta myös täytäntöön. Sen lisäksi, että Itämeri-kysymykseen liittyy todellakin vahva ympäristöllinen ulottuvuus, näen sillä myös vahvan aluepoliittisen vaikutuksen. Niin ikään Ruotsi on puheenjohtajakaudellaan linkittänyt nämä aluepoliittiset kysymykset vahvasti osaksi tätä Itämeri-strategiaa. Strategia on pääosin mielletty rannikkovaltioita ja niiden rannikkoalueita koskevaksi paperiksi, mutta sillä todellakin on vahva alueellinen ulottuvuus. Se, kuinka saamme tähän strategiaan linkitettyä ympäristöteknologian osaamisen, sisävesiä koskevat kysymykset sekä sen liikennepolitiikkaa

koskevan varsin suuren vaikutuksen, heijastuu voimakkaasti myös sisämaahan. Itämeri-strategia tulee siis saada osaksi yhteistä eurooppalaista agenda. Toivon parlamentilta vahvaa tukea siinä, ettei strategia jää korulauseeksi, vaan että saamme aikaan myös konkretiaa.

3-083

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Mr President, as an MEP elected in Latvia, I welcome the fact that the first example of a strategy for a macro-region concerns the Baltic Sea area. Nevertheless, in my opinion a number of Community objectives have been forgotten here – for instance, a high level of social protection. Some of the region's Member States, including Latvia, have been severely hit by the economic crisis. Our financial sector is interconnected with the Scandinavian one. This means that our problems will create problems there, so this is not a national issue.

Recently Latvia received medium-term financial assistance for balance of payments, provided for by the Commission. Unfortunately, there are no social conditions for such assistance. As a result, the Government is reducing pensions and benefits, but the Commission tolerates this.

My second concern is about fundamental rights. Mass statelessness and minority protection still constitute a topical issue in two of the region's Member States: Latvia and Estonia. I think that the strategy must be more ambitious and seek to attain all the objectives of the European Union.

3-084

Ville Itälä (PPE). – Arvoisa puhemies, haluan kiittää komissiota ja Ruotsin hallitusta erittäin aktiivisesta roolista ja näen, että Itämeri-strategia on hyvä ja tärkeä, mutta ilman kunnon rahoitusta hanke ei onnistu. Siinä tapauksessa tämä kaikki loppuu sen jälkeen kun strategia on hyväksytty. Parlamentissa on monta vuotta mietitty, miten rahoitus järjestetään, ja viime vuonna parlamentti yksimielisesti hyväksyi talousarvioon oman kohdan Itämeri-strategialle. Se on se keino, se instrumentti, jonne voidaan sijoittaa niitä lukemattomia projekteja, joita Itämeri-strategian toteuttaminen nyt vaatii. Tiedän, että budjettivaliokunnassa on nyt tehty ehdotuksia siitä, että kohtaan laitetaan jonkun verran rahaa, ja toivon, että myös neuvosto ja komissio voivat tukea tätä, koska muuten hanke ei todellakaan onnistu. Toinen asia, jota tarvitsemme, jos haluamme Itämeren ympäristönä pelastaa, on että meidän pitää sitouttaa Venäjä vahvasti tähän mukaan. Minusta on ollut käsittämätöntä, että jotkut ovat olleet valmiita hyväksymään kaasuputken Itämerelle ilman, että Venäjä veloitetaan edes sitoutumaan Espoon sopimuksen päätelmiin. Se on vähintään, mitä meidän täytyy tehdä.

3-085

Victor Boștinaru (S-D). – Mr President, I welcome the idea of a strategy for the Black Sea region as a pilot project for the macro-regional strategies.

Initiatives of this kind allow the coordination of EU policy instruments in order to have a coherent, stable and sustainable development of the regions involved.

On the occasion of the last Council it was said that a strategy would have been developed for the Black Sea region by the end of 2009. This is an extremely important initiative as it can bring along harmonised development and prosperity for the region that, in comparison with the Black Sea area, is far more complex in terms of actors involved and relevance for the security, stability, energy and the environment.

So I would like to ask the Swedish Presidency when such a strategy for the Black Sea region will be delivered, and when Parliament will be informed and involved in this issue.

3-086

Werner Kuhn (PPE). – Herr Präsident, Frau Ministerin Malmström, Herr Kommissar Samecki! Als neu gewählter Abgeordneter aus Mecklenburg-Vorpommern unterstütze ich die Entwicklung einer Ostsee-Strategie und auch den dazugehörigen Aktionsplan sehr. Zu den *Flagship*-Projekten – insgesamt 80 – hat der Kommissar schon vorhin Ausführungen gemacht.

Unsere gemeinsamen Ziele sind natürlich die Verbesserung der Wettbewerbsfähigkeit unserer Wirtschaft im Ostseeraum unter besonderer Berücksichtigung der Förderung kleiner und mittelständischer Unternehmen, aber auch eine gemeinsame Energiepolitik, bei der auch regenerative Energien berücksichtigt werden. Das wirft die Frage auf: Wie gehen wir mit *Offshore*-Anlagen in der Ostsee um? Die Gewässerreinigung – denn es geht um unser Fundament und unsere Ressourcen – spielt dabei eine sehr, sehr große Rolle, wenn wir an die Fischerei denken, wenn wir an den Tourismus denken. Deshalb ist es notwendig, dass Investitionen in Kläranlagen weiter vorangetrieben werden.

Ich glaube, es ist notwendig, dass wir ein gemeinsames Raumordnungsprogramm aller Mitgliedstaaten für den Ostseeraum vereinbaren, denn wir müssen folgende Fragen beantworten: Wo werden wir die Verkehrswege in Zukunft positionieren? Wo werden *Offshore*-Anlagen gebaut? Und wie werden wir die Schiffssicherheit in den Griff bekommen? Deswegen müssen wir uns auch klar werden: Wo sind die Energiewege für Nord Stream, für die Elektroenergieversorgung und viele Dinge mehr?

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

3-087

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Tack till alla ledamöter för det stora stöd som ni har gett oss för det fortsatta arbetet med Östersjöstrategin. Det är ganska naturligt att det finns stöd i Europaparlamentet, för ni är faktiskt ursprungligen mamma och pappa till hela idén om en Östersjöstrategi och jag gläder mig över att ni också i fortsättningen kommer att se till att denna strategi verkligen blir verklighet. För den kan bara bli framgångsrik – den kan bara bli någonting verkligt konkret bortanför vackra ord och retorik – om alla medlemsländer verkligen känner ägarskap och verkligen känner ansvar för att se till att projekten realiserar.

Att jobba med dessa projekt, att sätta tydliga tidsplaner för när de ska realiserar och att regelbundet stämma av är en garant för att vi ska lyckas. Jag är säker på att parlamentet precis som kommissionen kommer att fortsätta att sätta press på oss alla för att det verkligen ska bli av.

Det finns 100 miljoner invånare i denna region. I varje ögonblick finns det 2 000 skepp på Östersjön. Det är klart att det finns enorma utmaningar att ta itu med här. Vi har haft en mycket bred förankringsprocess och jag vill tacka kommissionen – Danuta Hübner först och nu kommissionär Samecki – för det arbete de har lagt ner. Det finns ett stort stöd i det civila samhället och bland kommuner runt Östersjön för att detta verkligen ska bli av.

Flera ledamöter, Krehl och Itälä, har tagit upp frågan om resurser. Det är inte tänkt att det ska anslås några nya medel till strategin. Däremot finns det mycket resurser i regionen som vi kan använda. Vi har 55 miljoner euro anslagna till regionen under den nuvarande budgetplanen. Vi vet också att vi kan hoppas på bidrag från internationella institutioner såsom EIB, som har visat stort intresse för Östersjöregionen. Målet är att hålla alla administrativa kostnader så låga som möjligt och jobba just med de lokala och nationella ansvarstagandena för de olika flaggprojekten.

Ett sådant handlar om trafficking, ett område som Jäätteenmäki tog upp. Det finns ett projekt som handlar om att förstärka utbildningen av tull och polis i regionen för att bättre kunna identifiera och arbeta med traffickingfrågan. Hassi och Lövin tog upp frågan om havsmiljön, jordbruket och fisket. Här finns det några sådana projekt, och jag skulle mycket gärna se att de blir fler. Jag tror också att strategin kan ge oss möjlighet att få en bättre överblick över våra miljöinsatser och vår fiske- och jordbrukspolitik och att se till att de går åt ett gemensamt håll.

Det finns ju också andra samarbeten i Östersjöregionen. Vi har ett omfattande och växande energipolitiskt samarbete där vi syftar till att binda ihop energiinfrastrukturen i regionen, att minska beroendet och att öka effektiviteten. Detta är naturligtvis något som unionen fortsätter att arbeta med. *Ignalina* har ju ingenting med Östersjöstrategin att göra. Det är ett gammalt beslut som fanns med redan under de litauiska medlemsförhandlingarna. *Northstream* har heller ingenting att göra med detta. Det har naturligtvis med Östersjön att göra men är ingen del av strategin. Det är ett kommersiellt projekt som har prövats enligt gängse internationella miljökonventioner och nationell relevant lagstiftning.

Östersjöstrategin är en EU-intern strategi. Den blir vad vi gör den till. Men det är också viktigt, som flera ledamöter har påpekat, att tredje land involveras. Vi har sett till att hålla t.ex. Ryssland och Norge involverade och att berätta för dem om arbetet med strategin samt att signalera till dem att vi gärna samarbetar med dem i konkreta projekt av gemensamt intresse.

Vi ser fram emot konferensen imorgon och på fredag och gläds åt att vice talman Diana Wallis kommer till Stockholm. Då kommer vi att diskutera Östersjöstrategin och förhoppningsvis få ett starkt åtagande av de berörda länderna att arbeta för att den blir konkret, men också diskutera makroregioner i allmänhet. Här har Donauregionen och Svarta havsregionen nämnts. Jag tror att det finns väldigt mycket att göra här och att inspireras av. Vi hoppas kunna komma framåt i diskussionen även om det är lite för tidigt att i dag slå fast konkreta tidtabeller. Jag vill återigen tacka för det starka stöd som finns i parlamentet för Östersjöstrategin och ser fram emot att vi vid flera tillfällen få diskutera detta med ledamöterna.

3-088

Paweł Samecki, Member of the Commission. – Mr President, first of all I would like to thank the Members of Parliament for their comments and remarks on different aspects of the strategy. Your level of commitment demonstrates that the strategy will be a subject of interest in the forthcoming years, which is good.

I will be unable to respond to all comments and issues raised in the debate or in your statements. I would like just to refer to three broad groups of issues. First, the shape. I would like to say that the strategy has been designed in line with the objectives and intentions of Member States. The Commission did not interfere in the selection of priorities. The Commission did not shape the priorities, so the ideas of including certain projects or modifying certain priorities is of course possible. However, it is to be agreed in the future work related to the implementation of the strategy.

I want to assure you that the strategy is a kind of living animal and it is to a great extent exposed to future modifications should Member States and stakeholders wish so.

Second point: on management and governance. Here I would like to underline that there is a need for a clear division of tasks, for a clear division of labour and responsibilities. I think that we should not delude ourselves. The responsibilities of Member States, of the Commission and of other organisations involved in the management.

At this moment I would also add that we want to involve local governments in the process of implementing the strategy as well as third countries, as was already mentioned by the Minister.

Of course we foresee reporting concerning progress made in relation to implementation to Parliament.

Finally, the last issue is financing. Several Members mentioned the need for additional funds for new projects etc. I want to explain that the principle of no new additional financing was adopted at the very beginning of the creation of the strategy.

At present we have more or less three options. We can regulate the use of existing EU funds, for example by changing criteria for selecting new projects. The second possibility is having recourse to other sources like international financial institutions and finally, although it is difficult at a time of economic recession, we can still try to use national resources. In this respect, I look forward to the work of the conference to be held in Stockholm because this is the conference which may shape the future approach of Member States and the Commission to the macro-regional approach in the future and it should also embrace the financing of potential future strategies. That is why I feel that it will be a good moment to look at the overall macro-regional approach in Stockholm in the forthcoming days.

3-089

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 149)

3-089-500

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – Arvoisa Puhemies, kiitn EU puheenjohtajamaa Ruotsia siit, ett he ovat rohjenneet nostaa oman alueensa, Itmeren, ja siihen liittyvt kysymykset nin merkittvksi teemaksi EU-puheenjohtajakautensa ohjelmassa. On sopivaa, ett kauan valmistelemamme Itmeristrategia ksitelln nyt; aikaa ei ole hukattavaksi. Itmeristrategian ja toimintaohjelman keskeisin tavoite parantaa alueen ymprist ja kilpailukyky on otettava vakavasti niin siihen allokoitavan rahoituksen kuin toteutettavien toimienkin osalta. Tavoitteet tulee toteuttaa kytynss, eik strategia saa jd vain juhlavaksi julkilausumaksi. Strategian toivotaan erityisesti vauhdittavan etenkin rehevityneen Itmeren puhdistamista ja edesauttamaan yhteisten ratkaisujen lytmist rajat ylittviin haasteisiin. Juuri niden tavoitteiden takia katseet kntyvt nyt Suomeen, jossa pian ratkaistaan sallitaanko Nord Stream -kaasuputken rakentaminen sen aluevesille. Itmeristrategian mukaisesti tmn kaltaisten hankkeiden ympristvaikutukset tulee selvitt kansainvlisesti juridisesti sitovalla menettelyll, eik asiaa sen valossa voi vain ohittaa olankohautuksella. Siksi on vaadittava, ett Venj ratifioi vuonna 1991 allekirjoittamansa valtioiden rajat ylittvien ympristvaikutusten arviointia koskevan Espoon yleissopimuksen ja Suomen hallituksen asetettava tm kaasuputken rakentamisluvan ksittelyn ehdoksi. Venj, jonka intresseiss Itmeristrategia mys on, itse toimii sopimuksen mukaan vain silloin kun sille sopii. Tm ei en voi jatkua, panokset ovat liian kovat ja Itmerelle haitallisista hankkeista on saatava tiet ennen, kun on jo liian myhist.

3-090

György Schöpflin (PPE), in writing. – The Baltic Sea Strategy promoted by the Swedish Presidency is very welcome. It could readily assume a model function for other European macro-regions, like the Danube basin. There is, however, one aspect of the development of the Baltic Sea region that demands urgent reconsideration. This is the Nord Stream sea-bed pipeline between Russia and Germany. Not only is the pipeline the source of serious environmental concern, but – even more urgently – it is a project that has been overtaken by time. The future is not in fixed means of delivering natural gas – via pipelines – but through liquefied natural gas. Nord Stream has every likelihood of being a wholly unnecessary white elephant, and its protagonists should reconsider the project before more money and more resources, effort and energy are tied up in it.

3-091

Bogusław Sonik (PPE), na piśmie. – Strategia dla Morza Bałtyckiego zapowiedziana w czerwcu 2009 r. ma na celu uczynienie tego regionu przyjaznym dla środowiska, dobrze prosperującym, łatwo dostępnym i atrakcyjnym oraz bezpiecznym. Jest to szczególnie istotne w kontekście coraz większych wyzwań, przed którymi Bałtyk stoi od czasu rozszerzenia UE w 2004 r.

Istotne jest podjęcie działań zmierzających do poprawy sytuacji ekologicznej w tym regionie, który jest obecnie jednym z najbardziej zanieczyszczonych regionów morskich na świecie. Na dnie Bałtyku spoczywają tysiące ton bojowych środków trujących w minach, pociskach, bombach, kontenerach i beczkach. Dane dotyczące ilości tych środków chemicznych wahają się od 30 do 60 tysięcy ton, z czego ilość samego iperytu szacuje się na 13 tys. ton. Broń chemiczna została zatopiona po II wojnie światowej, w drugiej połowie lat 40. Była to broń znaleziona w strefach okupacyjnych Niemiec, a trudno ją było zakopać w ziemi, więc zdecydowano, że najlepiej będzie zatopić ją w morzach.

Naruszenie składowanej na dnie Bałtyku broni chemicznej poprzez tworzenie jakiegokolwiek infrastruktury może doprowadzić do katastrofy ekologicznej i to właśnie naruszenie podczas budowy gazociągu bałtyckiego składowisk broni chemicznej z okresu II wojny światowej jest jednym z największych zagrożeń dla ekosystemu. Dlatego niezbędna jest ocena wpływu budowy gazociągu na środowisko naturalne basenu Morza Bałtyckiego.

3-092

PRZEWODNICZY: JERZY BUZEK*Przewodniczący*

3-093

7 - Voting time

3-094

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku jest głosowanie.

(Wyniki i inne szczegóły głosowania: zobacz protokół)

Czeka nas dziś niezwykle ważne, ale i symboliczne głosowanie. Raz na pięć lat Parlament Europejski decyduje o tym, kto będzie przewodził innej unijnej instytucji.

3-095

7.1 - Wybór Przewodniczącego Komisji (głosowanie)

3-096

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – Monsieur le Président ...

(L'orateur est interrompu par du chahut venant des bancs de la droite.)

Vous êtes malades ou quoi? Vous êtes malades?

Comme il y a eu des problèmes avec le vote hier, je vous demande de faire un tour de vérification des machines.

C'est pas tellement bête, non, camarades, hein!?

3-097

Przewodniczący. – Zgodnie z propozycją przeprowadzimy głosowanie sprawdzające, tj. takie głosowanie, żebyśmy wiedzieli czy wszyscy mamy karty, czy wszyscy siedzą wygodnie i czy działają urządzenia.

Proszę Państwa, powtarzam jeszcze raz. Raz na pięć lat Parlament Europejski decyduje o tym, kto będzie przewodził innej instytucji unijnej. Porządek dzienny przewiduje dzisiaj wybór przewodniczącego Komisji Europejskiej. Ten wybór będzie podkreślał demokratyczny charakter naszych instytucji. Dokonamy go my, wybrani przedstawiciele we wszystkich europejskich regionach.

Rada Europejska zaproponowała kandydaturę José Manuela Barroso na stanowisko Przewodniczącego Komisji. Zgodnie z art. 105 ust. 2 Regulaminu Parlamentu Parlament zatwierdza lub odrzuca zaproponowaną kandydaturę większością oddanych głosów. Głosowanie jest tajne. Przystąpimy teraz do wyboru Przewodniczącego Komisji zgodnie z postanowieniami Regulaminu Parlamentu. Głosowanie odbędzie się za pośrednictwem systemu elektronicznego. Przypominam, że mogą Państwo głosować z dowolnego stanowiska na sali posiedzeń plenarnych pod warunkiem wprowadzenia do urządzenia do głosowania osobistej karty do głosowania. Podaję to, bo na sali jest bardzo wielu nowych posłów. Jak zwykle w czasie głosowania mogą Państwo głosować za lub przeciw kandydaturze albo wstrzymać się od głosu.

(Nastąpiło głosowanie.)

Ogłaszam wyniki głosowania: głosowało 718 posłów, 382 było za, 219 przeciw, 117 wstrzymało się od głosowania.

(Głośnie oklaski)

* * *

3-098

Przewodniczący. – Zgodnie z tymi wynikami, które widzimy na tablicy (już ich nie widać) na stanowisko przewodniczącego Komisji Europejskiej został wybrany zaproponowany przez Radę José Manuel Barroso.

Chciałbym serdecznie pogratulować nowowybranemu przewodniczącemu wyboru na stanowisko przewodniczącego Komisji. Chciałbym powiedzieć, że czeka nas bardzo wiele pracy. Będziemy musieli sprostać wyzwaniom, nasi obywatele oczekują tego, że teraz będziemy działać bardzo energicznie i będziemy działać na rzecz ich oczekiwań.

Panie Przewodniczący, ja wiem, że Pan zna priorytety Parlamentu Europejskiego. Po dyskusjach, które odbyliśmy zarówno w grupach politycznych, jak i wczoraj wie Pan jakie są nasze oczekiwania. Dlatego wiele sobie obiecujemy po tym, że będziemy mogli z Panem współpracować przez następnych pięć lat. Oczekujemy przede wszystkim tego, żebyśmy mogli odpowiedzieć na to, czego chcą nasi obywatele. Jeszcze raz Panu gratuluję i oddaję Panu głos, jeśli chce Pan do nas powiedzieć kilka słów. Gratulacje i wszystkiego najlepszego!

(Głośnie oklaski)

3-099

José Manuel Barroso, Comissão. – Senhor Presidente, Senhoras e Senhores Deputados, quero, em primeiro lugar, exprimir-lhes os meus mais sinceros agradecimentos por esta tão ampla confiança assim manifestada. Tomo esta confiança com imensa honra, com muita emoção e com um grande sentido de responsabilidade. Tomo também a expressão desta confiança como um sinal de adesão deste Parlamento à agenda ambiciosa que apresento para a Europa nos próximos cinco anos.

Tal como disse durante as discussões antes do voto, gostava de trabalhar com todas as formações políticas que se inscrevem neste projecto de ambição por uma Europa de solidariedade, de liberdade. Não posso, contudo, deixar de exprimir um reconhecimento especial ao Partido Popular Europeu que, em Varsóvia, antes das eleições, tomou o risco de exprimir a sua adesão a este meu programa, assim procurando dar, desde o início, uma expressão maior à democracia parlamentar europeia.

Mas, como disse no plenário ontem e durante estes dias, como Presidente da Comissão o meu partido será a Europa e é com todos aqueles que quiserem vir nesta viagem exaltante que é a construção da Europa unida. É com todos esses que gostaria de formar o consenso necessário para reforçarmos o projecto europeu.

Permitam-me, também, nesta ocasião uma palavra para o meu país, para Portugal. Sem a iniciativa e o apoio do seu governo e do Primeiro-Ministro José Sócrates não poderia ter sido candidato. Quero agradecer o apoio de Portugal, que me foi expresso também pelo Presidente da República, o Professor Cavaco Silva. Quero agradecer o apoio de todos e de cada um daqueles que, como europeus convictos que são, acreditam neste projecto pela Europa.

3-100

Finally, I would like to reiterate to you, Mr President, and to all Members of this House, my sincere determination to work closely with you during the next five years so that you can build a stronger European parliamentary democracy. I believe that the European Parliament and the European Commission, as typical Community institutions, have a special duty towards our citizens. That is exactly what I have said I will do and that is exactly what I am going to do – a stronger Europe for freedom and solidarity.

(Applause)

3-101

Przewodniczący. – Mam oficjalny komunikat. Zgodnie z art. 105 ust. 3 Regulaminu poinformuję Radę o wyniku, który uzyskaliśmy dziesięć minut temu i zwrócę się do Rady, jak również do nowowybranego przewodniczącego Komisji o wspólne zaproponowanie kandydatów na stanowiska członków Komisji. Ze względu na ilość pracy, którą mamy przed sobą, Komisję powinniśmy wybrać możliwie jak najszybciej.

To był oficjalny komunikat związany z wyborem pana Barroso na przewodniczącego Komisji Europejskiej.

3-102

7.2 - Nominacje w delegacjach międzyparlamentarnych (głosowanie)

3-103

7.3 - Pożary lasów w lecie 2009 r. (głosowanie)

3-104

IN THE CHAIR: Libor ROUČEK
Vice-President

3-105

8 - Vysvětlení hlasování

3-106

Oral explanations of vote

3-107

Election of the President of the Commission

3-108

Charles Goerens (ALDE). – Monsieur le Président, hier, le Président a insisté, à juste titre, sur le respect de la méthode communautaire. Cette méthode garantit une implication de tous les États membres, tout comme des institutions communautaires, dans les processus décisionnels, et ce dès le stade initial.

La façon d'aborder la crise bancaire et financière par le G4 en 2008 a été à l'opposé du respect de ladite méthode, que M. Barroso a appelée de ses vœux hier après-midi. En 2008, on a attendu en vain le rappel à l'ordre par le Président Barroso.

L'Union européenne, c'est bien entendu la France, le Royaume-Uni, la République fédérale d'Allemagne, l'Italie, tous membres du G4, mais c'est aussi l'Autriche, la Belgique, l'Estonie, la Lettonie, la Roumanie, la Pologne, la Hongrie, le Luxembourg, et j'en passe, qui furent écartés d'une phase importante du processus décisionnel en 2008.

Vous auriez dû imposer, Monsieur le Président Barroso, le respect de la méthode communautaire en 2008 par les propos que vous avez tenus hier. C'est pourquoi je ne suis pas en mesure d'appuyer votre candidature.

Monsieur le Président, permettez-moi une remarque personnelle. Il est quand même difficile de parler avec ce brouhaha général lorsqu'un orateur a la parole ici.

3-109

Crescenzo Rivellini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, dopo il mio intervento dirò qualche frase in napoletano (*Parte non trascritta nel presente documento, poichè il napoletano non è una lingua ufficiale*). Non per motivi folcloristici, ma per attirare l'attenzione politica e dei media sulle nostre emergenze: le emergenze del Sud Italia. Presidente Barroso l'ho votata anche perché spero che lei sia il Presidente di tutta l'Europa, anche del Sud Italia.

Il Sud è la porta d'ingresso dell'Europa trovandosi al centro del Mediterraneo ed è cerniera tra mondi diversi. Può svolgere per storia, posizione geografica, cultura dell'accoglienza, un importante ruolo per tutto il vecchio continente. Al Mezzogiorno d'Italia bisogna dare la stessa dignità delle altre realtà europee ed ora che attraversa delle difficoltà l'Europa deve intervenire con la stessa energia di quando regolarizzò 150 milioni di cittadini dell'Est che diventarono comunitari. Quell'operazione non fu a costo zero e se oggi un operaio di Danzica guadagna 28 volte in più di quello che guadagnava prima lo si deve anche allo sforzo economico dell'Italia e del Sud Italia.

(*L'oratore prosegue in napoletano*)

3-110

Daniel Hannan (ECR). – Mr President, time has, perhaps, habituated us to the hollowness of the ritual that we have just carried out. Familiar as we are with the EU structures, we have ceased to see how anomalous, how outrageous, it is that we have supreme executive and legislative power in the hands of an unaccountable and unelected bureaucracy. The majority of laws in the Member States come from a European Commission whom nobody votes for and nobody can get rid of. The only bit that pretends to democratic authority is the rite that was just carried out in this Chamber, which I cannot help saying put me in mind of one of those occasional meetings of the People's Assembly in the old Comecon times where we all stand up and congratulate ourselves on having rubber-stamped the decision.

I have no personal problems with José Manuel Barroso. If we are going to have a federalist President of the Commission – and I can see that is the will of the House – it might as well be him as anyone else. He seems a nice chap – and, like all British politicians, I am profoundly Lusophile and aware of our relationship with our oldest ally – but there is something farcical about the pretence that there is any democratic involvement in a system that puts a monopoly on the right to initiate law in the hands of people that we cannot vote for and cannot get rid of.

3-111

Syed Kamall (ECR). – Mr President, like my previous colleague who spoke earlier, I would like to say that I also have my reservations about Mr Barroso being re-elected as President of the Commission.

After all, he more than anyone is committed to further European integration, often against the will of the peoples of Europe. But he did come to our group meeting, the ECR Group meeting, and explain that he was in favour of smart regulation.

Now, of course, there is much doubt about what 'smart regulation' means. Many people believe that smart regulation is bad regulation, or that any regulation is not very smart regulation.

But I would ask him, if he really is in favour of smart regulation, to make sure that, on every directive, the Commission carries out a proper economic impact assessment. We have going through this House next year the Alternative Investment Fund Management Directive. The Commission has failed so far to conduct any proper economic impact assessment – in fact they say it cannot be done.

How, under those circumstances, are we going to get smart regulation? I ask Mr Barroso to reconsider.

3-112

Joint motion for a resolution: Forest fires in the summer of 2009 (RC-B7-0039/2009)

3-113

Andrew Henry William Brons (NI). – Mr President, I opposed the joint motion for a resolution on forest fires, despite the fact that I agree with European countries cooperating voluntarily to prevent, fight and repair the appalling damage caused by forest fires.

However, I object to the creation of European Union bodies that would exercise power over Member States in areas that are wider than necessary to deal with this problem. I draw attention to paragraphs 3, 7 and 8 of the joint motion for a resolution.

This proposal is exploiting admirable humanitarian responses to the appalling tragedies that we have seen in order to take further steps towards the creation of the European protection force called 'Europe Aid' as outlined in the Barnier report.

3-114

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, ik heb mij onthouden bij de eindstemming over de resolutie, hoewel dat met enig voorbehoud en met enige twijfels was, want uiteraard bevat die tekst heel wat positieve elementen, zaken waar niemand iets tegen kan hebben. Ik denk bijvoorbeeld aan de ondersteuning van maatregelen om de civiele bescherming van de lidstaten te versterken door middel van uitwisseling van deskundigen en werkmethodes. De voorbije zomer hebben we opnieuw kunnen zien dat sommige bosbranden een dergelijke omvang hebben aangenomen dat samenwerking noodzakelijk is, maar die samenwerking tussen lidstaten vindt nu al plaats. Die kan natuurlijk verder verdiept worden, maar men kan zich afvragen wat het nut is van bijvoorbeeld een aparte EU-*reaction force*. Daarmee onttrekt men alleen maar middelen aan de lidstaten, creëert men weer een nieuwe EU-instelling met eigen personeel en met weer extra bureaucratie.

3-115

Written explanations of vote

3-116

Election of the President of the Commission

3-117

Maria da Graça Carvalho (PPE), por escrito. – O Presidente Barroso colocou a Europa na liderança mundial da luta contra as alterações climáticas. A UE é o único bloco a nível internacional com uma posição negocial clara e coerente para a Conferência de Copenhaga. As orientações políticas para a próxima Comissão apresentadas pelo Presidente Barroso apresentam uma visão ambiciosa e moderna para a Europa, em que a luta contra as alterações climáticas e as áreas do triângulo do conhecimento ocupam um lugar central.

Os desafios com que nos deparamos são complexos e as respostas deverão ser necessariamente holísticas. Assim, o Presidente Barroso propõe para o período pós-2010 uma abordagem coordenada e convergente da Estratégia de Lisboa, da política da energia e do clima e da política social. São propostas novas fontes de crescimento e de coesão social assentes numa nova estratégia industrial para a Europa, num sector de serviços moderno e numa economia rural dinâmica.

O Presidente Barroso dá, assim, prioridade à economia real e à sua modernização baseada na investigação científica, no desenvolvimento tecnológico, na inovação e nos princípios da sustentabilidade. A Comissão liderada pelo Presidente Barroso, em parceria com o Parlamento Europeu e o Conselho, irá contribuir para uma União Europeia próspera, sustentável e socialmente avançada.

3-118

Françoise Castex (S-D), par écrit. – Par cohérence politique et par respect envers nos électeurs, j'ai voté contre la réélection de M. Barroso. Pendant les cinq ans de son mandat, M. Barroso, l'organisateur du soutien de certains pays de l'UE à la guerre en Irak de G. W. Bush, n'a jamais été capable de relancer l'Union européenne ni de la renforcer face aux égoïsmes nationaux. Il n'a pas été à la hauteur de l'enjeu quand la crise financière, économique et sociale est apparue.

Durant ces 5 années, il n'a fait qu'accompagner les dérives du capitalisme financier au lieu de proposer les nouvelles régulations dont l'Europe a besoin au XXIe siècle. Une réorientation de la politique de la Commission européenne est nécessaire. M. Barroso n'est pas l'homme de la situation! Son programme ne répond en rien à l'ampleur de la crise actuelle: absence de plan européen de relance, de pacte pour l'emploi, de réglementation et de supervision efficaces des marchés

financiers ou encore d'instruments plus solides et prompts à corriger les déséquilibres actuels. Nous avons besoin d'une directive sur les services publics et d'une réorientation de la Commission en matière salariale. Si l'on veut sauver notre modèle social européen, il nous faut un agenda social beaucoup plus ambitieux.

3-119

Diogo Feio (PPE), *por escrito*. – É com gosto que, enquanto português e deputado ao Parlamento Europeu, votei favoravelmente a reeleição de José Manuel Durão Barroso para Presidente da Comissão Europeia. Considero que a sua actuação no decurso do anterior mandato, que tantas dificuldades políticas, financeiras e sociais conheceu, e a experiência adquirida nessas funções, justificaram a aposta dos governos e a renovação da confiança por parte desta câmara.

Deploro as múltiplas tentativas - nem todas claras, nem sérias -, para impedir o sucesso desta candidatura e verifico que as mesmas não só se goraram por falta de alternativa credível mas, também, por insipiência dos argumentos que as sustentavam. Lamento que colegas do meu próprio país não tenham resistido a esta via tão fácil quanto inconsequente.

Faço votos para que a segunda Comissão Barroso possa aliar à competência técnica o “golpe de asa” e, no respeito e exercício efectivos do princípio da subsidiariedade, opte pela segurança e firmeza dos pequenos passos preconizada por Jean Monnet em detrimento dos ritmos acelerados que, de tão proclamatórios, pouco têm contribuído para o real progresso do sonho e do projecto europeus. Por mais que se rume ao horizonte, é pé ante pé que lá se chega. Vamos no bom caminho.

3-120

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – Congratulo-me com esta votação que reconduz o Dr. José Manuel Durão Barroso na Presidência da Comissão Europeia. Para Portugal é um orgulho ter um português, com competência e qualidade reconhecida como o caso do Dr. José Manuel Durão Barroso, à frente da Comissão Europeia. É um orgulho maior constatar o mérito do seu trabalho durante o primeiro mandato, de 2004 a 2009. Esse mérito foi, aliás, reconhecido pelo Parlamento Europeu nesta votação. Na verdade, a maioria alcançada é fortemente expressiva e superior à exigida pelo Tratado de Lisboa.

Nos passados cinco anos, o Dr. Jos Manuel Durão Barroso, revelou uma liderança forte e global. O dossier energia-clima, a directiva dos servios, o regulamento sobre as substâncias químicas so apenas alguns exemplos de sucesso e liderança. Foi também líder na procura de solues e nas propostas concretas para a resoluao da crise económica que ainda nos afecta. O Parlamento Europeu acaba de dar um sinal de que a Europa est forte, tem um líder forte e por isso avançar com confiança e esperança rumo a uma Europa mais próspera e mais solidária.

3-121

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – As orientações políticas para o próximo mandato da Comissão, agora apresentadas, são elucidativas quanto ao intento do seu Presidente de prosseguir os eixos essenciais das orientações levadas a cabo no mandato que agora cessa. Orientações que estão na raiz da profunda crise económica e social que atravessamos e cujas dramáticas consequências - desemprego, desigualdade, pobreza e exclusão - se abateram impiedosamente sobre os trabalhadores e os povos europeus.

Em Portugal, as consequências da implementação das políticas viabilizadas por essas orientações foram a destruição ou franca debilitação de sectores produtivos essenciais - agricultura, pescas e indústria; o ataque aos direitos dos trabalhadores, a desvalorização dos salários e o correlativo aumento do desemprego e do trabalho precário; a desigualdade na repartição dos rendimentos, a divergência face à média da UE é hoje evidente; a falência das políticas de desregulamentação, liberalização e privatização de sectores fundamentais, desmantelando serviços públicos e mercantilizando aspectos essenciais da nossa existência colectiva. Insistir nestas orientações é insistir na concentração de riqueza, na divergência em lugar da convergência, é antecipar novas e pesadas erupções de uma crise sistémica latente, num futuro mais próximo que longínquo.

3-122

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S-D), *na piśmie*. – Wszyscy chcielibyśmy, by Europa rosła w siłę, a ludziom żyło się dostatniej! Pan również, sądząc po „Założeniach Politycznych dla następnej Komisji”, jakie przedstawił Pan Parlamentowi Europejskiemu. Ale od kandydata na przyszłego szefa Komisji wymaga się więcej, wymaga się, żeby powiedział jak zamierza osiągnąć założone cele, a nie tylko zaprezentował ich katalog.

Tym bardziej, że cele są tak wszechstronne, iż istnieje obawa, że mogą się wykluczać, a już na pewno w pewnym momencie będzie trzeba wybrać, które z priorytetów są „ważniejsze”. Np. co wybierze Pan, jeżeli cel zapewnienia konkurencyjności europejskiej gospodarki będzie w konflikcie z celem dotyczącym wysokiego poziom zatrudnienia? Tego się z przysłanego przez Pana tekstu nie dowiedziałam.

Odnoszę wrażenie, że przygotowany przez Pana dokument to zbiór pobożnych życzeń, których nie udało się zrealizować w mijającej kadencji. Pytanie, dlaczego się nie udało?

Chciałabym jednak ustosunkować się do punktu w Pańskim programie dotyczącego Internetu. Wspomina Pan o znaczeniu Internetu dla rozwoju gospodarczego i spójności społecznej Europy, a nawet obiecuje opracowanie przez przyszłą Komisję „Europejskiej Agendy Cyfrowej”. Chciałabym wiedzieć, jak w praktyce zamierza Pan zrealizować ten postulat oraz co nowego w porównaniu z dotychczasowymi inicjatywami ma przynieść Agenda?

3-122-500

Bruno Gollnisch (NI), par écrit. – Je fais partie, comme mes amis représentant les mouvements nationaux en Europe, des 219 députés qui ont voté contre M. Barroso. C'est un homme sympathique et cultivé, mais il est surtout le symbole de l'échec de l'Union européenne. Il n'a pas réussi à préserver nos économies et nos emplois de la concurrence mondiale déloyale; à aider les pays européens à sortir de la crise; à réformer le système financier pour brider la spéculation tous azimuts; à garantir la démocratie; à assurer l'indépendance alimentaire; ni à enrayer la désindustrialisation accélérée de nos pays.

Il n'a pas réussi, en un mot, à démontrer que l'Europe de Bruxelles est autre chose qu'une machine à broyer les nations et les peuples, à les appauvrir et à les asservir. À bien y regarder, l'élection de M. Barroso est, elle aussi, un symbole: celui de la manière dont cette Europe fonctionne. Que n'entendrait-on pas si, au lieu du Président de la Commission, qui va influencer, par ses politiques, la vie de 500 millions d'Européens, c'était un chef d'État qui, bien que candidat unique, avait été élu avec à peine plus de la moitié des suffrages!

3-123

Sylvie Guillaume (S-D), par écrit. – J'ai voté aujourd'hui contre la candidature de M. Barroso pour 3 raisons essentielles. D'abord, son bilan personnel pendant les 5 dernières années: une présidence faible, conservatrice et libérale, immobile face à la crise, incapable de stimuler une relance coordonnée, exclusivement attentive aux souhaits des chefs d'État et de gouvernement. José Manuel Barroso n'a certainement pas servi une Europe forte. Ensuite, l'insuffisance de sa réponse aux conditions posées par le groupe S&D: pas de véritable plan de relance, ni de pacte pour l'emploi, de réglementation, de supervision ou d'instruments efficaces pour corriger les déséquilibres des marchés financiers, aucun engagement sur une directive-cadre protégeant les services publics. Enfin, le respect des messages adressés par les électeurs au moment de la consultation européenne, qui nous avaient indiqué ne plus vouloir d'une Europe affaiblie, illisible, où le compromis est érigé en vertu supérieure aux orientations politiques.

3-124

Jacky Hénin (GUE/NGL), par écrit. – L'élection du Président de la Commission européenne est un acte de première importance et les citoyens de l'Union devraient avoir le droit de connaître le choix de leurs représentants.

À titre personnel, je regrette et dénonce la procédure de vote secret qui n'amène aucunement à la responsabilisation.

De plus, parce que je n'ai aucun point commun avec la politique proposée par M. Barroso, j'affirme mon choix négatif quant à sa candidature à la Présidence de la Commission.

3-125

Cătălin Sorin Ivan (S-D), în scris. – La finalul celor cinci ani de mandat (2004-2009), bilanțul asupra activității Comisiei Europene nu este unul care să-l avantajeze pe Președintele Barroso. Abținerea, în acest context, apare ca o necesitate, în condițiile în care un vot negativ ar fi o decizie politică imprudentă, dată fiind lipsa de alternative, în timp ce un vot pozitiv ar fi echivalentul unei încrederi necondiționate și nejustificate într-un program nesatisfăcător.

Consider că susținerea pe care statele membre i-o acordă e o dovadă incontestabilă a faptului că Barroso nu a fost un președinte puternic, ci mai degrabă unul pentru care interesele naționale au primat, iar liderii naționali au fost cei care au trasat liniile directoare ale mandatului său. Comisia Europeană are nevoie de un președinte care să susțină dezvoltarea politicilor comunitare, care să fie un „atlet” al integrării și promotorul conceptului de Europa Unită. El nu trebuie să fie nicidecum avocatul intereselor naționale. Din perspectiva social-democrată, Barroso nu și-a respectat mare parte din angajamentele luate la debutul mandatului, în 2004. Multe dintre acestea, printre care consolidarea unei Europe Sociale, au fost tratate cu foarte puțin interes de către Comisie. Pe cale de consecință, am ales să nu votez pentru reînvestirea președintelui Barroso.

3-126

Astrid Lulling (PPE), par écrit. – J'ai apporté mon vote à l'investiture de M. Barroso comme Président de la Commission européenne.

Ma position part d'un quadruple constat.

Le Conseil européen a proposé la candidature de M. Barroso à l'unanimité.

Dans ma conception de la démocratie, les vainqueurs des élections peuvent revendiquer pour eux le droit de désigner un des leurs.

Il n'y a pas d'autre choix que M. Barroso, aucune solution de rechange n'ayant été envisagée sérieusement.

Les reproches adressés au Président sortant méconnaissent un fait essentiel, à savoir que la Commission est une force de proposition et que ce sont les États membres qui disposent.

Mon soutien s'accompagne aussi d'un certain nombre d'attentes.

Il faudrait que M. Barroso manifeste, au cours de son second mandat, un peu plus d'indépendance d'esprit, notamment vis-à-vis des grands États membres, et qu'il inscrive son action dans le seul objectif de servir l'intérêt général communautaire.

Je regrette que la Commission ait tendance à évoluer vers un conglomérat de commissaires, libres d'agir selon leur convenance. Je prie M. Barroso de peser pour contrecarrer cette évolution.

J'aimerais que l'institution "gardienne des traités" retrouve sa force originelle, à savoir sa capacité à montrer le chemin autour de projets mobilisateurs.

3-127

Willy Meyer (GUE/NGL), *por escrito*. – El Sr. Barroso, Presidente de la Comisión Europea, es responsable de la situación actual de crisis financiera, económica, alimentaria y ecológica en la que está sumida Europa. Hasta el momento, nadie ha reconocido su error y se echa la culpa a los Estados Unidos. Hasta ahora, la Comisión ha intentado construir Europa con políticas de privatización y desmantelamiento del Estado social.

Aprobaron la Estrategia de Lisboa, que preveía para enero de 2010 un crecimiento económico del 3 % y la creación de 20 millones de empleos. A la luz está el fracaso de esa Estrategia. A pesar de ello, se propone renovar esta Estrategia y continuar con estas políticas, que son las causantes de la crisis. Porque esta crisis no es una pandemia, sino que es el resultado de una apuesta por una política concreta, la mantenida por la Comisión Europea. En su programa de política exterior falta la referencia al Sáhara o Palestina: no sólo no aparecen como sus prioridades, sino que la UE planea otorgar un estatus avanzado al Reino de Marruecos y una *upgrading* de las relaciones con el Estado de Israel.

3-128

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *por escrito*. – O trabalho levado a cabo pelo Presidente Durão Barroso ao longo dos últimos cinco anos pautou-se por um grande pragmatismo, seriedade e firmeza na condução dos interesses superiores da Europa.

A liderança, a nível mundial, no combate às alterações climáticas, o sentido de oportunidade na aproximação dos europeus aos oceanos através do lançamento da nova Política Marítima Europeia e a capacidade de gerar consensos em torno das Perspectivas Financeiras numa Europa a 27 são alguns dos exemplos que justificam a sua continuidade à frente da Comissão Europeia.

O crescimento económico, a aposta na inovação e na qualificação das pessoas, e o combate ao desemprego são pilares fundamentais para que o processo de construção europeia possa continuar, e são também as prioridades de Durão Barroso para o futuro.

Numa altura em que a conjuntura económica e financeira a nível mundial não é a melhor, a Europa precisa de um líder forte capaz de dar vida ao projecto europeu.

Considero, pelo que foi atrás referido e muito mais, que Durão Barroso é o Presidente ideal para conduzir os destinos da UE no próximo mandato.

3-129

Frédérique Ries (ALDE), *par écrit*. – Comme 381 de mes collègues, j'ai soutenu la candidature de M. Barroso à la tête de la Commission. Pour de multiples raisons, dont la moindre n'est sans doute pas que certains font au candidat un procès particulièrement injuste. J'entends les uns et les autres rêver d'un nouveau Delors, oubliant que nous avons changé de monde... et d'Europe. Celle des 12, de Kohl et Mitterrand n'est et ne sera jamais plus sans doute.

Premier Président d'une Commission à 25 puis à 27, M. Barroso a eu la tâche délicate de gérer l'élargissement de 2004. Un mandat de consolidation. Le second sera celui de l'ambition. Je le souhaite et veux lui en faire le crédit. Et refuser de jouer le jeu des apprentis sorciers, attendre, non pas Godot, mais un hypothétique autre candidat que le Conseil n'a aucune intention d'avancer. Attendre, affaiblir nos institutions et le crédit dont jouit encore l'Europe auprès des Européens. Alors oui, nous attendrons qu'il tienne ses promesses, comme lutter contre le changement climatique, contre les discriminations et l'impérieuse réaction concertée face à la crise économique et sociale. Postposer ce vote une fois de plus eut été se tromper de cible. Attendre une candidature fantôme eut été une faute.

3-130

Nuno Teixeira (PPE), *por escrito*. – Uma Presidência da Comissão Europeia forte e ambiciosa é essencial para que a Europa reconquiste o seu posicionamento de liderança mundial procurando um equilíbrio entre objectivos económicos e políticos e a coesão social e territorial. Há que definir prioridades de forma pragmática, sem descuidar os valores que estão na génese do projecto europeu.

Temos vários desafios pela frente, como a reforma do orçamento comunitário, que a Europa deve enfrentar demonstrando ser capaz de definir a agenda mundial em vários temas como a luta contra as mudanças climáticas e a regulamentação dos mercados financeiros. Num momento em que o desemprego grassa em vários Estados-Membros, há que procurar uma saída sustentável da actual crise económica e social. Este objectivo deve unir os Estados-Membros com base no princípio da solidariedade e no fortalecimento do mercado único europeu.

Por acreditar que José Manuel Durão Barroso reúne as qualidades que lhe permitirão continuar a concretizar, com sucesso, as expectativas que nele depositamos, por considerar um orgulho para Portugal o facto de desempenhar o cargo e por entender que constitui uma vantagem para uma região pequena, isolada, distante e ultraperiférica como a Madeira, ter na Comissão alguém que conhece aprofundadamente a sua realidade, apoio a sua recandidatura ao cargo de Presidente da Comissão Europeia.

3-131

Frank Vanhecke (NI), *schriftelijk*. – Ik heb tegen de herbenoeming van Barroso aan het hoofd van Europese Commissie gestemd omdat hij de voorbije vijf jaren als het ware symbool stond voor een Commissie die op bijzonder arrogante wijze en met misprijzen de democratische verwerping van het Verdrag van Lissabon naast zich neerlegde. Barroso pleitte ook herhaaldelijk voor nieuwe massale immigratie en minimaliseerde constant de problemen betreffende de potentiële toetreding van Turkije tot de EU. Het is ook tekenend dat Barroso gisteren weigerde te antwoorden op de terechte vraag van een Britse collega over zijn voornemen om een Eurocommissaris voor de mensenrechten - intern voor de EU - te benoemen. Big Brother Europa marcheert, maar niemand mag het blijkbaar weten, zelfs parlementsleden niet.

3-132

Derek Vaughan (S-D), *in writing*. – Although it is not the norm for me to abstain, I felt that, for today's vote on the election of the President of the Commission, abstention was the right choice. I accept that Mr Barroso has made some concessions, for example on the issue of social impact assessments. However, Mr Barroso has failed to show commitment in putting forward proposals of importance to the S&D Group – for example, a strengthening of the Posted Workers Directive, a directive of vital importance for the protection of Welsh workers. We also need more commitment about the portfolios given to newly appointed commissioners and a clear explanation from Mr Barroso about the organisation of the next college. I do not believe that Mr Barroso's pledge to fight social dumping in Europe is far-reaching enough, and it is for this reason, as well as the abovementioned, that I took the decision to abstain on this vote.

3-133

Bernadette Vergnaud (S-D), *par écrit*. – J'ai voté contre la candidature de M. José Manuel Barroso avant tout parce que je crois à une véritable Europe politique, qui ne peut se satisfaire d'une Commission inféodée aux desiderata des grandes capitales. Je crois aussi qu'on ne peut pas faire campagne en réclamant un autre *leadership* européen pour ensuite accorder un blanc-seing à un chantre du libéralisme dont le programme manque cruellement d'ambition et de valeurs. Un homme qui s'est abrité derrière le concept du "mieux légiférer" pour "moins légiférer" sur tout ce que je défends en tant que socialiste: défense des services publics, protection sociale des travailleurs, respect des systèmes de santé, régulation de l'économie financière, protection des consommateurs et de l'environnement face à la puissance des groupes industriels. Par respect pour mes convictions et pour celles des électeurs, je pense que ces valeurs ne peuvent être remises en cause par des calculs et des jeux de dupes visant à obtenir des concessions dérisoires de la part de conservateurs qui contrôlent la majorité des États membres, le Parlement et la Commission, et qui n'auront de cesse de continuer leur politique dérégulatrice.

3-134

Dominique Vlasto (PPE), *par écrit*. – Bien que le vote du Président de la Commission européenne soit secret, je tiens à exprimer publiquement mon soutien au candidat de notre famille politique, José Manuel Barroso, que je félicite chaleureusement pour sa réélection. Il était normal qu'à l'issue d'élections européennes que le PPE a remportées, le Président de la future Commission soit issu de nos rangs. Aussi, malgré l'agitation stérile de la gauche désunie et des Verts, qui n'avaient pourtant personne à présenter, M. Barroso a été confortablement réélu. Je me réjouis également de son engagement réaffirmé à travailler en étroite coopération avec notre Assemblée, au sein de laquelle il pourra compter sur notre détermination et notre soutien chaque fois que les propositions de notre projet européen devront être votées. Le Parlement et la Commission vont maintenant pouvoir se mettre au travail sans attendre, ce qui était le plus important en cette période difficile où de nombreux défis sont à relever rapidement pour l'ensemble des Européens. Au-delà, alors que l'Europe est engagée dans les négociations du G20 et du climat, il fallait qu'elle soit unie et en bon ordre de marche: le vote clair et net d'aujourd'hui la renforce aussi face aux autres puissances mondiales.

3-135

Joint motion for a resolution: Forest fires in the summer of 2009 (RC-B7-0039/2009)

3-135-250

Jean-Pierre Audy (PPE), *par écrit*. – J'ai voté la résolution du Parlement européen du 16 septembre 2009 sur les incendies de forêt de l'été 2009. Cette résolution fait suite à de nombreuses autres qui soulignent la fréquence, la gravité, la complexité et l'incidence des catastrophes naturelles et d'origine humaine en Europe, qui ont augmenté rapidement ces dernières années. Le phénomène des incendies de forêt est aggravé par l'exode rural, l'abandon progressif des activités traditionnelles, l'entretien insuffisant des forêts, l'existence de vastes étendues de forêt plantées d'une seule essence, la plantation d'espèces d'arbres non adaptées, l'absence de politique de prévention efficace et la légèreté des sanctions prévues en cas d'incendie volontaire, ainsi que par l'application défectueuse des lois interdisant la construction illégale et garantissant le reboisement. Je regrette que la commission n'ait pas, malgré les demandes du parlement, engagé les démarches pour créer une force européenne de sécurité civile, et je salue l'action de mon ami Michel Barnier qui a proposé ce dispositif depuis longtemps. Enfin, et au moment où les compagnies d'assurance privées n'offrent pas de garantie incendie en faveur des forêts, il devient urgent, face la défaillance du secteur privé, d'étudier un instrument collectif public/privé pour assurer les forêts contre la tempête et l'incendie.

3-135-500

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – Infelizmente, as situações de seca extrema e de incêndios florestais têm aumentado, quer em termos de frequência, quer em termos de amplitude, no Sul da Europa. São enormes os danos causados, quer em termos de perda de vidas humanas (só este Verão morreram 11 pessoas), quer de redução da actividade económica e de degradação ambiental, nomeadamente ao contribuir para acelerar a desertificação, em que na última década têm vindo a desaparecer cerca de 400.000 hectares de floresta europeia, por ano.

As alterações climáticas contribuem para o aumento de catástrofes naturais, mas muitos casos continuam a ser imprevisíveis ou têm origem criminosa. Daí a necessidade de se desenvolver a investigação científica de forma a melhorar os mecanismos de avaliação dos riscos, os sistemas de prevenção e os meios de combate a esse fenómeno, bem como disponibilizar os recursos financeiros necessários.

Precisamos de uma estratégia europeia de combate a catástrofes naturais, e de maior interoperabilidade e coordenação entre os vários instrumentos comunitários. Os Estados-Membros deverão reforçar a cooperação e coordenação de forma a assegurar uma solidariedade e disponibilidade de recursos adicionais de rápida mobilização no combate a estas catástrofes.

Recomendo à Presidência do Conselho que tome, urgentemente, uma decisão relativamente ao Regulamento para o novo Fundo de Solidariedade, de forma a aumentar a transparência e flexibilizar a sua mobilização em caso de emergência.

3-136

Diogo Feio (PPE), *por escrito*. – O Sul da Europa vem sendo vitimado por catástrofes (seca e incêndios) que têm posto em causa vidas humanas, economias e ecossistemas locais e vêm contribuindo para a progressiva desertificação de áreas extensas, outrora povoadas, trabalhadas e cuidadas. Mais do que um problema deste ou daquele país, esta questão e as suas consequências graves assumiram já um carácter transfronteiriço, sendo evidente que merecem uma resposta à escala europeia.

Conforme tive ocasião de dizer anteriormente, a União Europeia ganhará se se mantiver unida também na adversidade e se for capaz de mobilizar meios como o Fundo de Solidariedade, sistemas e métodos passíveis de obstar às causas e de minorar as consequências destes flagelos e de lhes dar uma resposta flexível, pronta e adequada.

Para além da Comissão Europeia - que deverá assumir um papel liderante na busca de soluções e na aplicação das melhores práticas -, toda a fileira florestal deve ser convocada para partilhar conhecimentos, definir soluções e apontar caminhos que possam contribuir para uma diversificação das actividades relacionadas com a floresta.

Diz uma música infantil portuguesa que uma árvore é um amigo. A União Europeia deve retribuir essa amizade e, assim, defender o futuro do mundo rural.

3-137

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – A razão do nosso voto favorável liga-se à necessidade de uma solidariedade efectiva e da mobilização imediata de meios financeiros que permitam acorrer, com a urgência necessária, à situação dramática que, do ponto de vista social e ambiental, se abateu sobre as áreas afectadas pelos incêndios deste Verão e respectivas populações.

Todavia, entendemos que a resolução deveria dar maior ênfase aos efeitos de algumas das políticas comunitárias, em particular da política agrícola comum, que promovem o abandono do território e de sistemas produtivos, e a actividades que contribuam para uma abordagem preventiva do problema dos incêndios.

As consequências da PAC, em particular em países como Portugal, encontram-se hoje entre as causas subjacentes aos incêndios que, anos após ano, devastam vastas áreas do território. Por outro lado, consideramos que a possível e desejável cooperação entre Estados-Membros no combate aos incêndios florestais não deve ser utilizada para abrir caminho à subtração de elementos importantes da soberania de cada Estado, nomeadamente no que diz respeito à protecção civil e a medidas de controlo e de intervenção no território.

3-137-500

Sylvie Guillaume (S-D), par écrit. – Une fois encore cet t les feux de fort ont dvast le sud de la France. A l'image d'autres voisins européens, nos citoyens se sont trouvs aux prises avec les flammes, ces catastrophes se traduisant par des dgts non seulement matriels mais aussi humains. C'est pourquoi je me suis prononce en faveur de la cration d'une force de raction europeenne independante et permanente, dont la tche serait d'aider les Etats membres et les rgions touches par les incendies et d'autres catastrophes. Nous avons galemment besoin ? et c'est aussi l'appel que nous avons lanc l'adresse de la Commission ? d'une stratgie qui permette de prserver les cosystmes dont on connat la richesse dans nos parcs naturels, qu'il s'agisse des Bauges, de l'Ardche ou encore du Lubron, le tout en s'appuyant sur un financement destin aux actions de prvention et de rtblissement de l'cosystme abim. Le recours la PAC pourrait se justifier dans la prvention de l'extension d'incendies de fort, qui est trop souvent le fait de broussailles prsentes en abondance dans certains secteurs. Enfin, je me suis galemment prononc en faveur de la mobilisation du Fonds de solidarit de l'UE, fonds bloqu ce jour par le Conseil alors mme que des besoins criants persistent.

3-138

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – Arvoisa puhemies, maanantain keskustelussa kesän 2009 metsäpaloista totesin, että luonnonolot tulevat ilmastonmuutoksen myötä muuttumaan; se on tosiasia, jota ei voi kiistää. Se ei kuitenkaan selitä ympäristökatastrofien syntyä, eikä varsinkaan, jos samat ilmiöt toistuvat muutaman vuoden välein. Me voimme ja meidän tulee edellyttää parempaa varautumista. Siksi jouduin tänään viiden tarkistuksen kohdalla äänestämään oman ryhmäni kantaa vastaan, ja rehellisesti sanottuna tuo kanta ihmetyttää minua suuresti. Unionin johdolla jäsenvaltioiden on nyt todella aika katsoa peiliin. On aivan oikeutettua sanoa, että metsäpalojen aiheuttamat tuhot olisi voitu estää, jos eräät jäsenvaltiot olisivat kehittäneet ja toteuttaneet tehokkaampia ennaltaehkäiseviä toimia ja tehokkaammin estäneet rikollista toimintaa rakennettavan lisämaa-alueen hankkimiseksi.

Poliittinen toimintaympäristömme ei saa olla sellainen, jossa silmät ummistetaan tosiasioilta. Tämä ei hyödytä ketään, ei varsinkaan kun kyse on metsäpalojen aiheuttamien inhimillisten tragedioiden mittaluokasta. Metsäpalojen lisääntymisen syyksi on muun muassa esitetty ilmastonmuutosta, ja on totta, että Euroopassakin on varauduttava pidempiin metsäpalo-kausiin normaalin kesä-syyskuun sijaan. Kesät alkavat aiemmin, ovat kuumempia ja kuivempia erityisesti etelässä, jolloin palojen riski kasvaa. Mutta itse palojen ongelma piilee kuitenkin aivan muualla kuin meneillään olevassa luonnonolojen muutoksessa. On eri asia sopeutua muuttuvaan ympäristöön kuin paikalleen jämähtäneisiin huonoihin käytäntöihin ja varautumattomuuteen.

3-139

Willy Meyer (GUE/NGL), por escrito. – En Grecia, el fuego destruyó 130 000 olivos y numerosas hectáreas de viñedos, así como ganado, colmenas, almacenes, establos y un gran número de invernaderos y casas. En España se quemaron 95 769 hectáreas debido a los incendios forestales, causando 11 muertos y unas pérdidas estimadas de 395 millones de euros.

Los daños sociales, económicos y medioambientales causados por los incendios a las economías locales, a la actividad productiva y al turismo son enormes, por lo que se hace necesaria una ayuda para los ciudadanos afectados y el restablecimiento de las condiciones medioambientales anteriores mediante una intervención nacional y comunitaria inmediata.

Instamos a la Comisin a movilizar sin demora el actual Fondo de Solidaridad de la UE para liberar los recursos necesarios a fin de apoyar los planes de rehabilitación de las zonas afectadas, la restauración de su potencial productivo y la reforestación de las zonas quemadas.

La deforestación es debida, en parte, a la construcción de carreteras o líneas ferroviarias. La Comisión deberá promover medidas para que en las obras públicas financiadas con fondos de la UE se destine una parte de la inversión pública a la mejora, el mantenimiento y el incremento de los bosques públicos.

3-140

Andreas Mölzer (NI), schriftlich. – Der Sommer 2009 war leider auch von verheerenden Waldbränden in Südeuropa geprägt, die große materielle und ökologische Schäden verursacht haben. In diesem Zusammenhang wurde deutlich, dass Brandstifter, die von der Zerstörung der Wälder profitieren, durch die mangelhaften oder gar nicht vorhandenen Waldkataster oder durch nicht klar definierte Flächenwidmungen zu ihrer Tat ermutigt werden. Daher war es wichtig, in diesem Entschließungsantrag auch die Mitgliedstaaten zur Neufassung oder Änderung dieser Kataster aufzufordern.

Neben der Wiederaufforstung ist insbesondere die Zusammenarbeit von Experten, Feuerwehren und anderen Einsatzgruppen im Notfall wie in der Prävention erforderlich. Der vorliegende Entschließungsantrag enthält vernünftige Vorschläge, wie die Mitgliedstaaten nach dem Grundsatz der Solidarität bei Katastrophen durch die Gemeinschaft

unterstützt werden können. Daher habe ich für den gemeinsamen Entschließungsantrag zu den Waldbränden im Sommer 2009 gestimmt.

3-141

Frédérique Ries (ALDE), par écrit. – Disons-le d'emblée, prévenir les catastrophes naturelles, s'adapter aux changements climatiques n'est pas chose aisée. Et même si l'Union européenne fait plutôt mieux que d'autres régions du monde avec la création d'un mécanisme de protection civile renforcée et la manne financière que représente le Fonds de solidarité, ce ne sont pas moins de 600 000 hectares qui sont détruits chaque année.

Et je ne parle ici que des incendies de forêt dans le bassin méditerranéen, avec en point d'orgue ceux de cet été 2009 sur les hauteurs d'Athènes. Deux propositions me semblent indispensables pour améliorer la situation. Premièrement, il faut appliquer en totalité le rapport de Michel Barnier de 2006 sur la force de protection civile européenne. Nous attendons toujours la mise en place des casques verts européens pour donner corps à une politique européenne de la protection civile plébiscitée par les citoyens. Deuxièmement, il est important que la Commission ait un droit de regard sur ce qui se passe localement. Il serait pour le moins étonnant que des subsides européens soient versés alors que certains incendies de forêt sont vraisemblablement d'origine criminelle et n'ont d'autre but que de rendre les terrains constructibles.

3-142

Joanna Senyszyn (S-D), na piśmie. – Głosowałam za rezolucją w sprawie pożarów lasów. W tym roku w Unii Europejskiej spłonęło już ponad 200 tys. hektarów lasów. To więcej niż w całym 2008 roku! W Polsce współczynnik zagrożenia pożarowego lasów należy do największych w Europie. W kwietniu 2009 r. liczba pożarów była najwyższa od pięciu lat.

Musimy podjąć pilne i skuteczne działania na rzecz przeciwdziałania ociepleniu klimatu, które jest jedną z przyczyn pożarów. W przyjętej rezolucji ważna jest także kwestia koordynacji unijnych mechanizmów prewencji w zakresie zagrożeń klimatycznych, a w szczególności efektywne wykorzystanie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej w celu zniwelowania skutków pożarów.

Konieczne jest stworzenie wspólnych unijnych sił szybkiego reagowania w przypadku katastrof naturalnych. Byłoby to finansowe i organizacyjno-administracyjne uzupełnienie działań podejmowanych w krajach członkowskich. Mam nadzieję, iż kolejna rezolucja Parlamentu w zakresie walki ze skutkami pożarów spotka się z należną uwagą Komisji Europejskiej oraz zmobilizuje ją do zintensyfikowania działań w tym zakresie.

3-142-500

Catherine Stihler (S-D), in writing. – Today's debate on forest fires is welcomed. The devastation to many sites of natural beauty is a loss to us all. We must show solidarity with our colleagues and help the countries affected.

3-143

Nuno Teixeira (PPE), por escrito. – Em resultado da reflorestação promovida pelo governo regional, a par de iniciativas de associações de protecção da natureza, segundo estudos recentes, a floresta madeirense cresceu quase cinco mil hectares nos últimos 36 anos, facto ainda mais assinalável por contrariar a tendência nacional. Este património de valor inestimável deve ser protegido e, se é certo que devemos estar preparados para responder a incêndios, parece-me essencial uma afectação equilibrada de recursos entre meios de prevenção, detecção e combate a fogos. Votei a favor desta resolução por considerar que esta política pode ser promovida a nível europeu através de uma estratégia de solidariedade que procure a coordenação da resposta a incêndios, bem como a prevenção eficaz de comportamentos de risco.

Com especial enfoque nas regiões ultraperiféricas, esta abordagem deve envolver tanto autoridades públicas como proprietários de terrenos florestais e apostar na limpeza das matas, na plantação de espécies autóctones e no repovoamento rural. Os comportamentos criminosos devem ser igualmente punidos adequadamente a nível nacional. A flexibilização dos procedimentos associados à utilização dos fundos estruturais já existentes ou de novos, como o Fundo de Solidariedade da UE, permitirá uma resposta mais célere à população afectada pela perda de terrenos agrícolas, habitações e animais no seguimento de incêndios e de outras catástrofes.

3-144

Frank Vanhecke (NI), schriftelijk. – Bij de eindstemming over de compromisresolutie over de nasleep van de bosbranden in 2009 heb ik mij onthouden. Ik constateer namelijk dat dit parlement in meerderheid van oordeel is dat de bestrijding van bosbranden op Europees niveau zich niet mag beperken tot steun en coördinatie, maar dat er waarachtig een soort eigen Europese brandweerkorps moet worden opgericht, een zoveelste Europese instelling die zeer veel centen gaat kosten om dubbel werk te verrichten.

Het is in elk geval een illustratie van het feit dat het er de Eurofederalisten minder om te doen is efficiënt en oordeelkundig ons continent te besturen dan wel een "statement" te maken: alles moet per se Europees geregeld worden - in weerwil van het zo dikwijls bejubelde subsidiariteitsprincipe.

3-145

(The sitting was suspended at 12.50 and resumed at 15.00.)

3-146

9 - Corrections to votes and voting intentions: see Minutes

3-147

PRZEWODNICZY: JERZY BUZEK
Przewodniczący

3-148

10 - Usługi finansowe (podpisanie aktów prawnych)

3-149

Przewodniczący. – Akty prawne w procedurze współdecyzji są podpisywane przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz prezydencję, reprezentującą aktualnie Radę. Zanim wznowimy posiedzenie podpisany zostanie pakiet legislacyjny, tym samym stanie się on prawomocny. Z ramienia Rady podpis złoży pani Cecilia Malmström, minister ds. europejskich. Bardzo się cieszę, że jest z nami również obecna pani komisarz Benita Ferrero-Waldner.

Może powiem parę słów o aktach legislacyjnych, które będziemy dzisiaj podpisywać. Dzisiaj, na dzień przed nadzwyczajnym szczytem Unii Europejskiej, przygotowującym spotkanie G20 w Pittsburgu, jest dobra okazja, byśmy podkreślili rolę Parlamentu Europejskiego jako współlegislatora. Zostałem zaproszony, aby reprezentować PE podczas kolacji głów państw i szefów rządów. Będziemy przygotowywać się, my – Unia Europejska, do uczestniczenia w szczycie G20 w Pittsburgu.

Dzisiaj ważny pakiet czterech różnych aktów prawnych w procedurze współdecyzji uchwalonych przez nas jako odpowiedź na kryzys finansowy. Co zawiera ten pakiet? Dyrektywę w sprawie wymogów kapitałowych, rozporządzenie o agencjach ocen kredytowych, nowe rozporządzenie o wewnątrzwspólnotowych płatnościach transgranicznych i decyzję ustanawiającą program wsparcia określonych działań na polu usług finansowych, sprawozdawczości finansowej i audytu.

Dyrektywa i rozporządzenia mają na celu ochronę unijnych inwestorów i systemu finansowego w Unii Europejskiej, a także zwiększenie zabezpieczenia praw konsumentów i lepszy nadzór. Akty te mają się przyczynić do stabilizacji rynków finansowych. Realizujemy w ten sposób zapowiedzi, ale akty prawne, które podpisujemy, zostały przygotowane przez Parlament w poprzedniej kadencji. Czy pani minister Malmström chciałaby zabrać głos przed podpisaniem aktów prawnych?

3-150

Cecilia Malmström, rådet's tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Vi ska nu underteckna ett antal rättsakter som är väldigt centrala för EU:s respons på den finansiella och ekonomiska kris som har drabbat Europa så hårt och som kommer att fortsätta att sätta sina spår. Jag vill ta detta tillfälle i akt och tacka det tjeckiska ordförandeskapet som gjorde ett mycket hårt arbete för att på kort tid få till stånd dessa rättsakter. Tack vare det tjeckiska ordförandeskapet fick vi snabbt till stånd ett väl fungerande samarbete mellan rådet och parlamentet och snabba och effektiva överenskommelser.

Vi är, som jag sade tidigare, försiktigt optimistiska angående den ekonomiska situationen, men vet också att arbetslösheten kommer att slå mycket hårt i många länder den närmaste tiden. Det finns därför fortsatta skäl för oss i parlamentet, rådet och kommissionen att arbeta nära tillsammans. Jag ser fram emot det samarbetet och jag är stolt över få skriva under de här rättsakterna tillsammans med er, herr talman.

3-151

Przewodniczący. – Chciałbym zwrócić uwagę, że to, co robimy jest wyrazem ciągłości pełnienia funkcji przez Radę, przez Parlament i przez Komisję. W międzyczasie odbyły się wybory do Parlamentu Europejskiego, które w niczym nie hamują naszych działań, naszych prac.

Chciałbym teraz zaprosić panią minister Malmström do złożenia wspólnych podpisów (podpisu dokonamy przy tym stole). Zapraszam też panią komisarz Ferrero-Waldner, poprzednią i obecną przewodniczącą Komisji Spraw Gospodarczych i Monetarnych tj. panią Berès i panią Bowles – bardzo proszę obydwie panie tutaj na środek, oraz sprawozdawców – jest wśród nas pan Karas i pan Gauzès. Wszyscy Państwo będą obecni przy podpisach, a podpisywał będę ja z panią minister.

Chciałbym również zaznaczyć, że posłowie pani Starkevičiūtė i pan Hoppenstedt to byli sprawozdawcy, ale nie ma ich już obecnie w Parlamencie Europejskim, byli posłami poprzedniej kadencji.

Teraz przejdziemy do podpisów.

3-152

VORSITZ: DAGMAR ROTH-BEHRENDT
Vizepräsidentin

3-153

11 - Genehmigung des Protokolls der vorangegangenen Sitzung: siehe Protokoll

3-154

12 - Zusammensetzung der interparlamentarischen Delegationen: siehe Protokoll

3-155

13 - Partnerschafts- und Kooperationsabkommen EG/Tadschikistan (Aussprache)

3-156

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt folgt die gemeinsame Aussprache über

– die Erklärungen des Rates und der Kommission zum Partnerschafts- und Kooperationsabkommen EG/Tadschikistan und

– zur Empfehlung von Alojz Peterle im Namen des Ausschusses für auswärtige Angelegenheiten zu dem Vorschlag für einen Beschluss des Rates und der Kommission über den Abschluss des Partnerschafts- und Kooperationsabkommens zur Gründung einer Partnerschaft zwischen den Europäischen Gemeinschaften und ihren Mitgliedstaaten einerseits und der Republik Tadschikistan andererseits
(12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC)) (A7-0007/2009).

3-157

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Ärade ledamöter, fru kommissionär, föredragande Peterle! Det gläder mig att denna eftermiddag ha möjlighet att diskutera EU:s förbindelser med Tadzjikistan och särskilt den vikt vi lägger vid att lägga en ny grund till våra förbindelser med landet genom att ingå partnerskaps- och samarbetsavtal.

Jag vet att detta parlament har ett stort intresse för frågan. Redan i februari 2008 i er resolution för en EU-strategi för Centralasien uppmanade ni medlemsstaterna att snabbt ratificera partnerskaps- och samarbetsavtalet och bekräftade därmed parlamentets avsikt att godkänna avtalet inom en snar framtid.

Nu har avtalet ratificerats och vi hyser en stark önskan om att gå vidare med de kvarvarande stegen så snabbt som möjligt, så att partnerskaps- och samarbetsavtalet kan träda i kraft snarast möjligt, förhoppningsvis före årets slut. Det kommer i så fall att sända en tydlig signal om att vi öppnar ett nytt kapitel i våra förbindelser mellan Europeiska unionen och Tadzjikistan.

Tadzjikistan är en viktig del av vår övergripande strategi för Centralasien. Det är ett svårtillgängligt land, ett av de fattigaste länderna i världen. Det har en dåligt övervakad gräns mot Afghanistan och är därigenom en viktig smugglingsväg för narkotika och en inreseväg för radikala islamister till regionen. Därför har vi ett stort intresse av att stödja Tadzjikistan, både för dess egen skull och för att försöka lösa gemensamma problem. Det gör vi redan genom en rad kontakter. Det svenska ordförandeskapet skickade en högnivågrupp till regionen i juli, och en ministerkonferens med Centralasien ägde rum i Bryssel i går.

Men Tadzjikistan är ett av de mycket få länder i EU:s östra grannskap med vilka vi ännu inte ingått en övergripande avtalsöverenskommelse efter det kalla kriget. Om vi på allvar vill ta itu med alla de frågor som jag har nämnt måste vi skapa en lämplig ram för våra framtida förbindelser. Arrangemangen för den politiska dialogen och det praktiska samarbetet med Tadzjikistan måste förbättras så att det bättre avspeglar de gemensamma utmaningar regionen står inför. Med ett partnerskaps- och samarbetsavtal skulle det vara möjligt att på ett mer strukturerat sätt diskutera frågor av gemensamt intresse: mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, narkotikabekämpning och organiserad brottslighet, liksom terrorism och religiös organisering.

Samtidigt måste vi göra framsteg i frågor som rör demokrati, god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter i regionen. Vi är väl medvetna om att detta inte är en lätt uppgift. Det är därför mycket välkommet att det finns en strukturerad dialog om mänskliga rättigheter med Tadzjikistan som ger oss möjlighet att föra en uppriktlig diskussion. Den andra rundan i denna dialog äger rum den 23 september i Dusjanbe.

Vi måste fortsätta att uppmuntra Tadzjikistan att inleda ett reformprogram. Händelseutvecklingen är ofta mycket oroande. Vi skulle vilja se ett mer demokratiskt synsätt inom landet när det gäller föreningsfrihet, religionsfrihet, mediefrihet och utvecklingen av det civila samhället. Vi måste göra vårt yttersta för att övertala Tadzjikistan om att rättsstatsprincipen

måste iakttas i kampen mot olaglig verksamhet, narkotikahandel och terrorism. Vi måste betona att mänskliga rättigheter och grundläggande friheter måste respekteras som ett sätt att förebygga etniska eller kulturella konflikter.

Vi är också mycket oroade över den omfattande korruption som finns i landet. Den hindrar såväl utvecklingen av Tadzjikistan som effektiva bidrag från givare. Vi bör använda alla kanaler som står till buds för att vädja till de tadjjikiska myndigheterna om att de så snabbt som möjligt tar itu med detta problem. Vi kan inte bortse från att alla transitvägar för narkotikahandel – eller väldigt många i alla fall – korsar Tadzjikistan. Landet riskerar att utsättas för radikala rörelser och internationell organiserad brottslighet. Vi måste öka vårt stöd för Tadzjikistan för att motverka denna verksamhet, men samtidigt ha alternativa inkomstkällor med i beräkningen. Denna strategi överensstämmer också väldigt mycket med vårt åtagande i Afghanistan och arbetet med att stabilisera det landet. Vi välkomnar Tadzjikistans intresse för att samarbeta och bidra till dessa ansträngningar.

Tadzjikistan har visat en öppen och konstruktiv attityd till diskussioner om våra gemensamma utmaningar. Det är positivt. Denna dialog är ett viktigt inslag när det gäller att bistå Tadzjikistan i arbetet med att främja samarbetet med sina grannar och finna lösningar på angelägna och komplicerade regionala problem, t.ex. klimatförändringar, vatten och gränsförvaltning. Med tanke på att vi har ett starkt intresse av att man tar itu med många av dessa problem mer effektivt och verkningsfullt så välkomnar jag möjligheten att skapa en ny grund för våra förbindelser med Tadzjikistan. Partnerskaps- och samarbetsavtalet ger oss en ram inom vilken vi kan vidareutveckla de bilaterala förbindelserna och därigenom bidra till de övergripande målen för vår strategi i hela Centralasien. Jag uppmanar därför detta parlament att samtycka till att avtalet ingås, så att detta kan träda i kraft så snart som möjligt.

3-158

Benita Ferrero-Waldner, Member of the Commission. – Madam President, firstly I would like to thank Mr Peterle for his excellent report, and also the resolution, which gives a very good analysis of the situation in Tajikistan and makes recommendations which I can support.

Since the EU Strategy for Central Asia was adopted in June 2007, our relationships with all the countries of Central Asia have been deepening to our mutual benefit. The rhythm of contacts between us has gathered pace, and there is now a shared understanding of the benefits of greater cooperation on security matters, border management and controls, education, governance and energy diversification. The Strategy is succeeding in forging a new kind of partnership with the five Central Asian republics.

Clearly, though, this overarching strategy is underpinned by individual and differentiated bilateral relations that reflect the varying aspirations and orientations of the countries concerned. As you all know, our cooperation with Tajikistan is currently still governed by the trade and cooperation agreement concluded with the USSR in 1989 and endorsed by Tajikistan in 1994. This agreement does not fully reflect our ambitions under the Central Asia Strategy any more, nor does it serve to support the kind of relationship we now seek with Tajikistan.

Your assent to the new EU-Tajikistan Partnership and Cooperation Agreement, which is before you for debate today, would therefore represent a major step forward, allowing us to widen and deepen our cooperation with this country.

Today's Tajikistan is confronted as has been said already by major economic and social challenges. It is important – and in Europeans' own interests – that Tajikistan should succeed in tackling its difficulties. This is a country which shares a nearly 1 500 km border with Afghanistan, and which lies close to the Swat Valley in Pakistan. It is a territory vulnerable to spill-over from these conflict areas and to infiltration by Islamic militants.

Tajikistan is also key to efforts to stem the flow of illegal drugs to Europe from Afghanistan. Greater cooperation with the European Union can therefore play a part in helping to prevent the spread of instability.

A key element in Tajikistan's vulnerabilities is its weak economy. The poorest of the Central Asian republics has been badly hit by a substantial decrease in prices for aluminium and cotton due to the global downturn. This, taken together with a 34% drop in remittances in the first half of 2009, gives rise to concern that poverty levels may be rising, and that a precarious socioeconomic situation could provoke social unrest.

I believe that we are now on the right track with Tajikistan, supporting and encouraging indispensable reforms. This has also been the focus of EU Special Representative Morel's frequent visits and of my own visit in spring 2008. There is progress but clearly more needs to be done. The Government has made clear that, in addition to greater trade and cooperation, it is willing to implement measures to improve social welfare, health, education, tackle corruption and improve human rights.

It is to be welcomed that President Rahmon has created the post of an ombudsman. The ombudsman will be an important interlocutor for us in the next round of the EU-Tajikistan human rights dialogue that you mentioned, on 23 September. Judiciary reform is still making slow progress, but we hope the recommendations of a recent human rights civil society

seminar in Dushanbe will be taken into account by the Government, particularly in reform of the legal profession and the new criminal procedure code in Tajikistan.

I am of course very well aware of your concerns on democracy and human rights in Tajikistan and I can therefore assure you that the Commission will take these concerns fully into account in our dialogues with this country.

As to the economic reforms, we see progress for example on the drafting of a cotton debt resolution mechanism, which hopefully will pave the way for wider agricultural reforms and the implementation of 'Freedom to Farm', crucial to tackling poverty in the country.

The European Parliament's assent to the PCA today will help us to continue to work with Tajikistan on a whole range of political and economic reforms, with a special focus on democracy and human rights, and also to ensure their thorough implementation. The reform effort is already underpinned by a relatively large amount of bilateral assistance from the Commission. Indeed it is EUR 66 million for the period 2007 to 2010 which will even rise to EUR 70 million over the three years 2011 and 2013.

Our aid will focus on sector support for social protection and health, public finance management reform and technical assistance for private sector development. This process will be supported by our delegation in Dushanbe. It is my intention that, before the end of this year, our regionalised office there should become a fully-fledged delegation to encourage the reform process and facilitate full implementation of the PCA. In particular, I hope it will help us to maintain a thorough assessment of progress in the key areas as I have mentioned, which we will then measure against clear benchmarks.

3-159

Alojz Peterle, Poročevalec. – Odločitev o sklenitvi sporazuma o partnerskem sodelovanju med Evropskimi skupnostmi, njihovimi članicami in Tadžikistanom je v skladu s strategijo Evropskega sveta za novo partnerstvo s Srednjo Azijo in z jasno voljo Tadžikistana, da razvije široko sodelovanje z Evropsko zvezo v trgovini in na številnih drugih področjih.

Vesel sem, da so vse države članice ratificirale ta sporazum in da bomo lahko potem, ko smo to že storili s Kazahstanom, Kirgizistanom in Uzbekistanom, dali privolitev tudi za sklenitev sporazuma s Tadžikistanom. S tem bo prenehal veljati sporazum o trgovini in sodelovanju, ki je bil sklenjen med Evropsko zvezo in bivšo Sovjetsko zvezo.

Izhajajoč iz svojih temeljnih vrednot in načel Evropska zveza s tem sporazumom izkazuje svoj strateški interes za sodelovanje s Tadžikistanom, ki ga vidi kot zelo pomembnega partnerja v tem delu sveta, in želi s poglobljenim razvojem odnosov prispevati k varnosti in stabilnosti, k napredku gospodarstva, k razvoju in konsolidaciji demokratičnih inštitucij ter k varovanju človekovih pravic in pravni državi.

Ožji cilji evropske politike do Tadžikistana se nanašajo predvsem na podporo v boju proti revščini, dobremu vladanju in reformam kot tudi učinkovitemu boju proti trgovini z mamili in organiziranemu kriminalu. Poročilo je kritično do stanja demokracije in izraža zaskrbljenost glede korupcije in glede statusa civilne družbe, hkrati pa poziva vlado Tadžikistana, da se čim prej loti težkega stanja na področju vzgoje in izobraževanja.

Poročilo izraža tudi utemeljeno zaskrbljenost glede kršenja človekovih pravic, še posebej glede pravic žensk, verske svobode, neodvisnosti sodstva in pogojev za delo civilne družbe. Hkrati pa pozdravlja začetek dialoga o človekovih pravicah, katerega napredek je bistven za razvoj bilateralnih odnosov.

Ta sporazum izraža prepričanje v potencial Tadžikistana, da ustvari moderno in delujočo državo, ki bo sposobna uspešno upravljati tudi svojo regionalno vlogo, še posebej v boju proti ekstremizmu, ki prihaja iz Afganistana in iz regije. Poročilo opozarja med drugim tudi na pomen energije in vode, ki zadeva meddržavne odnose znotraj Srednje Azije in zahteva skupno reševanje.

Dovolite, da se na koncu zahvalim kolegicam in kolegom za konstruktivno sodelovanje kakor tudi Komisiji za dragoceno pomoč. Posebej pa se za sodelovanje zahvaljujem tudi veleposlaništvu Republike Tadžikistan.

Prepričan sem, da lahko s pomočjo tega sporazuma Evropska zveza bistveno nadgradi in poglobi dosedanje sodelovanje s Tadžikistanom. Upam, da bo v tem duhu kmalu prišlo do njegove implementacije. Sporazum s Tadžikistanom z veseljem priporočam v sprejem.

3-160

Filip Kaczmarek, w imieniu grupy PPE. – Pragnę pogratulować sprawozdawcy Alojzowi Peterle dobrego merytorycznie i – co chciałem podkreślić – bardzo dobrze wyważonego sprawozdania na temat umowy o partnerstwie i współpracy między wspólnotami europejskimi a Tadžikistanem.

Tadžikistan to kraj dość często krytykowany za deficyt demokracji. To, co najczęściej się nie podoba to brak wolności prasy, wolności religijnej, czy też korupcja. Nie zamierzam dyskutować z tymi zarzutami. Warto jednak zauważyć, że

Tadżykistan osiągnął ostatnio postępy zarówno w walce z korupcją, poprawianiem stanu przestrzegania praw człowieka, jak i w wielu innych drażliwych dziedzinach. Jest to też kraj względnie stabilny, a jest to ważne, gdyż Tadżykistan to kraj o strategicznym położeniu. Była o tym już dzisiaj mowa.

Sąsiadując z Afganistanem i związanymi z tym problemami masowej produkcji i przemytu narkotyków, terroryzmu i pogłębiającego się ekstremizmu oraz z coraz bardziej niestabilnym innym sąsiadem – Pakistanem, Tadżykistan może stanowić dla Unii Europejskiej naturalnego sojusznika. W interesie Unii leży zatem dalsze wspomaganie procesów demokratycznych w tym kraju i umacnianie jego politycznego, ekonomicznego i społecznego potencjału.

Pamiętajmy, że Tadżykistan to najbiedniejszy z krajów spośród byłych republik radzieckich. Kraj ten, jako jeden z zaledwie dwunastu w zeszłym roku został wpisany na ONZ-owską listę krajów najbardziej dotkniętych skutkami światowego kryzysu żywnościowego. Cieszę się w tym kontekście, że przypominamy w sprawozdaniu również o milenijnych celach rozwojowych. Przypominamy także Tadżykistanowi o tych celach.

Unia Europejska jest pierwszym handlowym partnerem dla Tadżykistanu. Obie strony powinny dążyć do jak najszybszego wdrożenia umowy, popierając tym samym rozwój i stabilizację sytuacji ekonomicznej. Obok krytyki tego, co złe w Tadżykistanie to się nie udaje. Powinniśmy jednocześnie dać pozytywny sygnał, że zależy nam na rozwoju kontaktów z tym krajem i moim zdaniem sprawozdanie posła Peterle taki sygnał daje, a zatem też cały Parlament.

3-161

Niccolò Rinaldi, *a nome del gruppo ALDE*. – Signora Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, il Tagikistan è una parola pronunciata di rado in quest'Aula e quindi noi diamo il benvenuto – lo dico a nome del gruppo dell'Alleanza dei liberali e democratici per l'Europa e anche come membro della commissione per il commercio internazionale della delegazione per i paesi dell'Asia centrale – diamo il benvenuto a questo accordo. Saluto anche questa decisione di procedere con rapidità alla valorizzazione dei nostri uffici di rappresentanza nella regione, come ci ha ricordato adesso il Commissario.

Del resto il Tagikistan, che è un paese che ci può sorprendere, ma che spesso si definisce come un avamposto dell'Europa, non è periferia del mondo – come non lo sono del resto gli altri paesi dell'Asia centrale, Afghanistan in testa – è in questo territorio che si giocano delle battaglie molto importanti per il traffico della droga, per la lotta contro l'autoritarismo e contro il fondamentalismo e per l'affermazione di uno stato di diritto e democrazia, che sono purtroppo ancora molto deboli.

Con questo strumento normativo noi potremo fare passi in avanti, non soltanto dal punto di vista commerciale, ma mi auguro anche politico e culturale.

3-162

Heidi Hautala, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, Tadžikistanin kanssa on varmasti paremmat edellytykset ryhtyä kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen kuin esimerkiksi Uzbekistanin ja Turkmenistanin kanssa, joissa todellakin vallitsee täysi diktatuuri. Mutta Tadžikistan on astetta paremmalla tiellä, ja Euroopan unionilla on vaikutusvaltaa tilanteeseen tällä sopimuksella. Oli miellyttävä kuulla sekä neuvoston että komission nimissä, että yhteistyössä tullaan keskittymään ihmisoikeuksiin ja demokratiaan ja pyritään edistämään oikeusvaltion kehitystä. Oli myös erittäin hyvä kuulla, että Tadžikistanissa on perustettu oikeusasiamiehen instituutio, joka monissa maissa on erittäin tärkeä työväline, ja Euroopan unionin tulee antaa täysi tuki tälle uudelle instituutiolle.

Arvoisa puhemies, haluaisin puuttua vielä kysymykseen vesivaroista. Tällä alueella on rikkaat vesivarat, ja Euroopan unioni voisi auttaa Tadžikistania hyödyntämään näitä vesivarojaan järkiperaisella ja demokraattisella tavalla ottaen huomioon myös niiden maiden edut, jotka ovat jokien alajuoksulla ja jotka mahdollisesti voisivat kärsiä suurista vesivoimalaitoksista. Muutenkin vihreät haluavat korostaa alueellisen yhteistyön merkitystä, jotta Keski-Aasian alueellinen talous saataisiin elpymään.

3-163

Charles Tannock, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, Tajikistan is not blessed with the energy and mineral resources of other countries in Central Asia. However, that is no excuse for marginalising Tajikistan at the expense of its wealthier and larger neighbours.

Central Asia is a region vital to the EU's political and energy security. In terms of strengthening relations with the EU, some countries in the region will progress faster than others. That is inevitable. But we must retain a sense of collective engagement as we continue to improve ties with what was, until quite recently, a diplomatically isolated and largely overlooked region, particularly by the European Union. Favouring some countries in Central Asia over others risks creating a discord and division in the region. In particular, Islamist terrorists in the region have shown a determination to exploit poverty and inadequate governance to radicalise the people and spread their message of hatred.

The Government of Tajikistan has rejected extremism and, with the help of the international community, is seeking now to consolidate its nation's democracy. Tajikistan still bears the scars of a brutal civil war between secular and Jihadi forces that erupted after the collapse of the Soviet Union in the early 1990s. People in Tajikistan have no wish to see the return of bloodshed, which is why they have given courageous support to NATO operations against the Taliban in Afghanistan. The ISAF mission in Afghanistan is vital to Tajikistan's long-term future and its desire to find a security anchor westwards.

It is fair to say that Tajikistan's record in democratisation and human rights is imperfect, but I am convinced that dialogue and engagement on the EU's part will encourage Tajikistan towards positive change. Certainly that seems to be the European Union's view with regard to Belarus and Uzbekistan, so Tajikistan deserves to be treated in the same way. The ECR Group therefore supports a deeper strategic political and economic partnership with Tajikistan based on a commitment of progress towards openness, democracy and higher standards of human rights.

3-164

Sabine Lösing, im Namen der GUE/NGL-Fraktion. – Frau Präsidentin! Vielen Dank für die Berichterstattung. Als Mitglied des Ausschusses für auswärtige Angelegenheiten habe ich den zuständigen Vertreter der Kommission in einer Aussprache zur Rolle dieses Abkommens im Rahmen des EU-Migrationsmanagements befragt. Er erklärte eindeutig, dass nach dessen Inkrafttreten der Weg für die Zusammenarbeit mit der Grenzschutzagentur FRONTEX sowie für vielfältige migrationspolitische Regelungen, etwa im Rahmen von Rücknahmeabkommen und der Grenzsicherung zu Afghanistan, geebnet sei. Die 1 200 km lange Grenze Tadschikistans zu Afghanistan wurde hier ja schon angesprochen. Sie wird dann also zu einer weiteren Zielscheibe der repressiven EU-Politik zur Flüchtlingsabwehr.

Die Europäische Union will sich auf diese Weise schon weit vor ihren Außengrenzen effektiv gegen Flüchtende abschotten. Wir sehen wieder einmal, dass dies elementarer Bestandteil der EU-Außenpolitik ist. Als Folge solcher Partnerschaftsabkommen werden Flüchtlinge in Lagern interniert, in denen bekannterweise menschenunwürdige Bedingungen herrschen, wie es etwa zurzeit in der Ukraine geschieht. Die Problematik wurde hier schon allgemein angesprochen. Diese Art des so genannten internationalen Migrationsmanagements beinhaltet schwerwiegende Verstöße gegen die Genfer Flüchtlingskonvention und gegen das internationale Menschenrecht.

Ich fordere die EU deshalb auf, endlich Fluchtursachen statt Flüchtlingen zu bekämpfen. Die Europäische Nachbarschaftspolitik ist ein Mittel, um die Festung Europa noch undurchdringlicher zu machen, und wird deswegen aus unserer Sicht, aus der Sicht der GUE/NGL, sehr skeptisch beurteilt.

3-165

Bastiaan Belder, namens de EFD-Fractie. – Mevrouw de Voorzitter, dit debat roept, eerlijk gezegd, dubbele gevoelens bij mij op. Aan de ene kant waardeer ik het dat in de resolutie van collega Peterle duidelijk de vinger wordt gelegd op de vele zere plekken in de Tadzjiekse economie en samenleving. Aan de andere kant vind ik het onbegrijpelijk dat op cruciale momenten op eufemistische wijze wordt gesproken over Tadzjikistan als een relatief stabiel land. Ik heb het zojuist weer in een debat gehoord en ik begrijp helemaal niet waar dat vandaan komt. Maar goed, de Europese Unie wekt de indruk dat deze overeenkomst er hoe dan ook moet komen. Dit heeft onmiskenbaar gevolgen voor de zeggingskracht van de vele kritiek die daarna nog geuit zal worden.

Helemaal verbijsterend vind ik wat ik lees in paragraaf 2 over de ontgoocheling van de Tadzjiekse overheid. Wij moeten het hebben, collega's, over de ontgoocheling van bijvoorbeeld de protestantse minderheid of de moslims die geconfronteerd worden met een godsdienstwet die diep ingrijpt in hun religieuze leven. In plaats van deze volstrekt misplaatste ontgoocheling, zou de Tadzjiekse overheid haar vele huiswerk binnenslands ter hand moeten nemen. Ik hoop, mevrouw de commissaris, dat het ook nauwlettend wordt gevolgd.

3-166

Pino Arlacchi (ALDE). – Madam President, I am very much in favour of this agreement. I believe it is a big step forward in the cooperation between the European Union and Tajikistan, which is a very important country for several reasons.

I just want to quote one contribution to the stability and security of our continent of the EU. Tajikistan is at the crossroads of drug trafficking from Afghanistan to Europe and Russia. At least 30% of the heroin produced in Afghanistan comes to Europe and Russia through Tajikistan. Ten years ago the international community started a big operation in Tajikistan, strengthening all the drug control apparatus, and I am very happy to see, ten years later, that it is working and that it is going ahead very well. This agreement is a direct contribution to the stability and security of Europe.

I see there are still many limitations and colleagues underlined the problems in Tajikistan in terms of human rights, poverty and so on. But I believe this agreement is Europe at its best and I am very much in favour of it.

3-167

Pier Antonio Panzeri (S-D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, penso anche io che sia davvero molto positivo questo accordo di collaborazione il Tagikistan e può aiutare a servire per raggiungere alcuni obiettivi che credo importanti e precisi.

Innanzitutto, il primo obiettivo riguarda la posizione strategica di questo paese, che può davvero essere utile per favorire un'area di pace, di sicurezza e di stabilità. Il secondo obiettivo credo che sia anche e debba essere quello di favorire una crescita di quel paese dal punto di vista economico e sociale, perché sappiamo che è un paese tra i più poveri dell'area.

Infine, noi dovremmo fare in modo che libertà, democrazia e diritti devono essere gli elementi fondamentali che devono guidare l'applicazione di questo accordo. Al di là dei limiti che possono essere riscontrati, io credo che dobbiamo salutare positivamente ciò che stiamo votando in quest'Aula.

3-168

Jelko Kacin (ALDE). – Rad bi čestital kolegu Peterletu za odlično poročilo. „Stan” pomeni država in Tadžikistan je zadnja država med temi državami, ki se končajo na „stan”, ki smo jo prepoznali. Doslej je bila z naše strani spregledana in to je bila velika krivica.

Ampak stabilnost v centralni Aziji je v njihovem, je v našem, je v strateškem interesu celotnega sveta. Vse države so med seboj povezane kot vezna posoda, zato moramo svojo zrelost pokazati tudi na ta način, da enako pozornost namenjamo vsem državam tega območja, ne glede na njihovo velikost ali njihovo razvitost ali pa bogastvo z energenti.

Zato se mi zdi, da smo s tem popravili napako in zaostanek, in zato čestitam tako poročevalcu kot Komisiji oziroma gospe komisarki kot tudi švedskemu predsedstvu, da smo to zamudo zdaj končno arhivirali v preteklost. Sedanjost bo boljša.

3-169

Janusz Władysław Zemke (S-D). – Chciałem bardzo podziękować za możliwość postawienia pytania. Uważam, że bardzo dobrze stało się, że zostanie zawarta ta umowa, bo jest to krok we właściwą stronę.

Zadaję sobie natomiast pytanie i to pytanie chciałem postawić pani minister Malmström: czy wśród różnych działań, jakie są planowane przez Unię, nie byłoby pożądanego, żebyśmy położyli większy nacisk na pomoc Tadżykistanowi w szkoleniu ludzi, którzy odpowiadają za zabezpieczenie granicy z Afganistanem? Dobrze wiemy, że jest to niezwykle poważny problem. Ta granica ma 1500 kilometrów. Tadżykistan ma poważne kłopoty z ochroną granicy, tym bardziej, że po afgańskiej stronie mieszka liczna mniejszość tadżycka. Myślę więc, że wśród różnych działań podejmowanych przez Unię warto by także pomyśleć o pomocy w szkoleniu sił w Tadżykistanie i ludzi, którzy odpowiadają za szczelność tej granicy.

3-170

Bernd Posselt (PPE). – Frau Präsidentin! Auch ich möchte sagen, dass der Bericht des Kollegen Peterle ausgezeichnet ist. Wir sollten uns darüber im Klaren sein, dass die sehr freiheitsliebenden Völker Zentralasiens zu unseren wichtigsten Partnern gehören. Diese Region wurde sehr oft von fremden Mächten dominiert. Sie ist zum ersten Mal seit Langem – seit Jahrhunderten – wieder frei. Wir sollten die Gelegenheit nutzen, eine wirkliche Partnerschaft der Freien zu begründen.

Ich habe vorhin etwas über Kriminalität gehört. Natürlich müssen wir gemeinsam die Kriminalität bekämpfen. Aber wir sollten zuerst einmal die Kultur dieser Länder sehen, und wir sollten sehen, dass es sich um uralte Handelsnationen handelt. Dort wurde eben nicht nur mit Drogen gehandelt, sondern mit Waren, die für Europa und die Welt immer wichtig waren. Daher sollten wir sagen: Es geht um Partnerschaft und nicht um Paternalismus.

3-171

Αθανάσιος Πλεύρης (EFD). – Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να θέσω το θέμα της εγκληματικότητας που ήδη αναφέρθηκε, όπως επίσης και αυτό της λαθρομετανάστευσης. Είναι γεγονός ότι το Τατζικιστάν βρίσκεται σε ένα νευραλγικό σημείο, σε μία γεωπολιτική θέση, και η Ευρώπη θα πρέπει να εξετάσει με ποιό τρόπο θα καταφέρουμε να περιορίσουμε αφενός την εγκληματικότητα, η οποία σχετίζεται ειδικά με τα ναρκωτικά από το Αφγανιστάν, και αφετέρου -πρωτίστως- τις μεταναστευτικές ροές.

Είναι γεγονός ότι πλέον η Ευρώπη δεν μπορεί να αντέξει αυτή τη μεταναστευτική ροή, μέσω του Τατζικιστάν, από το Αφγανιστάν καθώς και από τις άλλες χώρες, ένα γεγονός που σήμερα το πληρώνουν πρωτίστως οι μεσογειακές χώρες, όπως οι Μάλτα, Κύπρος, Ελλάδα και Ιταλία, αλλά αργότερα είναι βέβαιο, με μαθηματική ακρίβεια, ότι θα το πληρώσουν και όλες οι χώρες της βόρειας Ευρώπης.

Πρέπει ασφαλώς να σεβόμαστε τα δικαιώματα όλων αυτών των ανθρώπων που έρχονται από τις εν λόγω χώρες, αλλά κάποια στιγμή και η Ευρώπη πρέπει να κατοχυρωθεί και να γίνει αντιληπτό ότι δεν μπορούμε να αντέξουμε όλη αυτή τη μεταναστευτική ροή από την Ασία.

3-172

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Precis som föredragande Alojz Peterle säger i sitt utmärkta betänkande är partnerskaps- och samarbetsavtalet en del i en större strategi för ökad regional stabilitet i Centralasien. Det är naturligt att vi tar det här stora greppet eftersom problemen är så många, så omfattande och berör så många stater. Det gäller inte minst Afghanistan och Pakistan, men varje land har också sina specifika problem. Allt detta tar Peterle mycket systematiskt upp i betänkandet.

Det gläder mig att Europaparlamentet fortfarande håller fanan högt när det gäller mänskliga rättigheter. Mänskliga rättigheter är ett problem i Tadzjikistan. Det återstår mycket att göra i landet när det gäller respekten för demokrati, mänskliga rättigheter och rättssamhället. Därför är det så värdefullt, precis som kommissionären säger, att vi har denna dialog om mänskliga rättigheter. Jag är säker på att kommissionen kommer vara mycket tydlig på nästa veckas möte om europeiska värderingar och vilka förväntningar vi har på Tadzjikistan.

EU stödde en konferens i somras som handlade just om att stärka rättssamhället i Tadzjikistan. I konferensen deltog representanter från forskningsvärlden, företrädare för det civila samhället, frivilligorganisationer och utländska experter, men också många representanter från Tadzjikistans egna myndigheter. Det handlar om att öka de rättsvårdande myndigheternas oberoende och att stärka rättssamhället.

Heidi Hautala tog upp vattenfrågan. Den är mycket viktig i regionen. EU stöder ett antal hållbara utvecklingsprojekt för vattenkraft. Dessa projekt ska vara baserade på vetenskapliga studier, ha ett regionalt perspektiv och ta hänsyn till de specifika behov som finns här.

Janusz Zemke nämnde frågan om gränsövervakning. Det är en mycket viktig fråga. EU:s stöd till regionen uppgår till 66 miljoner euro fram till 2010 och därefter 70 miljoner euro under den kommande treårsperioden. Det borde absolut finnas utrymme här för att stärka både styrning, förvaltning och utbildning av tull och polis. Jag är säker på att kommissionen återkommer till detta.

Sammanfattningsvis finns det mycket svåra och komplexa problem i Tadzjikistan och i hela regionen. Vi ser några hoppfulla ljus i tunneln, men vi ska inte underskatta problemen. Jag är mycket glad över den enhällighet som finns här i kammaren om att det är viktigt att ta detta steg med partnerskaps- och samarbetsavtalet. Det ger oss ett bättre instrument att verka för större stabilitet och lösningar på dessa problem och att föra en aktiv dialog om mänskliga rättigheter och demokrati med landet. Det är ett viktigt steg framåt och det täpper till ett hål som har funnits i den regionala strategin.

3-173

Benita Ferrero-Waldner, Member of the Commission. – Madam President, we have firmly believed for a long time that an EU-Central Asia strategy is vitally important and will have a positive effect on security, stability and prosperity in the countries of Central Asia. As Mr Tannock rightly said, we should not marginalise Tajikistan. On the contrary, I think we should engage with this poorest country of Central Asia.

Having said this, yes of course we are also fully aware that there are huge challenges for this country. I think it was Mr Arlacchi who mentioned that Afghanistan remains the first opiate- and heroin-producing country in the world and of course the whole transit takes place through Tajikistan and through other Central Asian countries. Afghan opium and heroin are being trafficked out of the country, mainly through Iran and Pakistan on the southern routes and through Turkmenistan, Uzbekistan, Tajikistan and Kazakhstan on the northern routes. So we know that this is an extremely important issue. But we also see that drug production has decreased in Afghanistan and now it is really a matter of working together in order to make this decrease still further.

For that we have introduced BOMKA, the border management programme. That is excellent because it works against smuggling; it is helping these countries to trade legally; but in particular it is also working against drug production. I have visited those institutions myself and I can tell you they are working very well. We are also organising training. Training is among the European Union programmes.

Let me say a second word on the human rights question. The new partnership and cooperation agreement will provide us with an instrument to deepen our dialogue with Tajikistan in this field, and there is the human rights clause. This will give us the opportunity and the means for discussing with the Tajik authorities all related issues, such as child labour, women's rights, freedom of assembly and religious freedom – absolutely, Mr Belder, because there are still some problems.

Water has also been mentioned. I have known about these problems for very many years. We have tried to help the Tajiks and now we play the role of facilitator among Central Asian countries. We are convinced that it has to be tackled at regional level, taking countries' interests and needs into account – both upstream, which means Tajikistan and Kurdistan, and downstream, which means Uzbekistan, Turkmenistan and Kazakhstan. I think only in this context can a permanent solution be found. Therefore we are working with all the countries and in this context a national policy dialogue on water is scheduled for 2010 – next year – in which all these issues will be addressed, and then of course we will try and come to terms.

My final remarks: the time is right to support the final stage of the ratification process for the partnership and cooperation agreement. More intense cooperation with Tajikistan, supported by you, by Parliament, is in the interests of our citizens. A positive vote will send a strong signal to Tajikistan that the European Union honours its commitments under our Central Asia Strategy. It will pave the way for a partnership essential to our own security and help us encourage greater regional cooperation, so vital for the stability of Central Asia.

3-174

Alojz Peterle, Poročevalec. – Vsem bi se rad zahvalil za pozorne besede, za nove osvetlitve in za nove poudarke. Vesel sem, da je tudi ta debata pokazala veliko enotnost Parlamenta in voljo po močnejšem in tesnejšem partnerstvu s Tadžikistanom. Vesel sem tudi, da se zavedamo identitete Tadžikistana in njegove posebne vloge v regiji.

Jaz bom vesel, če bomo tako zavzeto spremljali tudi implementacijo tega sporazuma, za katerega se bo kmalu pokazala prilika. Rad bi pa opozoril tudi na pomembnost parlamentarne dimenzije sodelovanja, za katere bomo imeli tudi priliko preko delegacije za države Srednje Azije.

Jaz sem prepričan, da bomo jutri opravili tudi končno dejanje z veliko večino za ta sporazum. In ko bo začel ta veljati, bosta imela Evropska zveza in Tadžikistan možnost, da sodelujeta na regionalnem, na bilateralnem in na globalnem planu. Lepa hvala za sodelovanje in pomoč.

3-175

Die Präsidentin. – Zum Abschluss der Aussprache wurde gemäß Artikel 110 Absatz 2 der Geschäftsordnung ein Entschließungsantrag des Ausschusses für auswärtige Angelegenheiten eingereicht¹.

Die gemeinsame Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 17.9.2009, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 149)

3-176

Jiří Maštálka (GUE/NGL), písemně. – Vítám každou dohodu mezi Evropskými společenstvími a zeměmi bývalého Sovětského svazu, pokud jsou tyto dohody založeny na rovnoprávnosti a oboustranném prospěchu. Stojí-li v důvodové zprávě předkládaná dnes plénu Evropského parlamentu, že navrhovaná dohoda přispěje k upevnění a posílení Unie v Tádžikistánu a v oblasti Střední Asie z hlediska politického, hospodářského i obchodního, pak chci naléhavě upozornit na následující závěry, jež zdaleka nesdílím jen já sám. Dohoda nesmí být v žádném případě chápána jako případná platforma pro vojenskou přítomnost sil Unie v uvedeném prostoru. Evropskou unii je nutné bezpodmínečně budovat jako mírový projekt, oproštěný od velmocenských a vojenských ambic. Proklamovaný boj proti terorismu nelze tak v daném prostoru vést bez spolupráce s Ruskem a dalšími sousedními státy. V neposlední řadě bych chtěl upozornit na to, že v naprosto rovnoprávném a oboustranně výhodném duchu je třeba přistupovat také k dobývání a využívání surovinových zdrojů.

3-177

PRESIDENZA DELL'ON. ROBERTA ANGELILLI *Vicepresidente*

3-178

14 - Nuova regolamentazione per quanto riguarda i visti per i paesi dei Balcani occidentali (Ex Repubblica jugoslava di Macedonia, Montenegro, Serbia) (discussione)

3-179

Presidente. – L'ordine del giorno reca le dichiarazioni del Consiglio e della Commissione sulla nuova regolamentazione per quanto riguarda i visti per i paesi dei Balcani occidentali (Ex Repubblica jugoslava di Macedonia, Montenegro, Serbia).

3-180

Cecilia Malmström, rådetts tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Vi går raskt vidare i geografin för att diskutera något som jag också är mycket glad över: utsikterna till visaliberalisering för vissa länder på Balkan. Det är mycket bra att Europaparlamentet så här tidigt i valperioden tar upp denna fråga. Det visar hur viktigt vi alla tycker att det är att folken på västra Balkan förs närmare Europeiska unionen. Det är utan tvivel den viktigaste frågan för medborgarna på Balkan när det gäller deras förbindelser med EU i dag.

Visaliberaliseringen kommer i första hand att göra det möjligt för människor att röra sig friare inom hela Europa och skapa öppnare samhällen. Många människor i regionen – särskilt de unga – har aldrig varit i Västeuropa, och en rad möjligheter till kontakter och utbyten kommer naturligtvis att skapas genom visaliberaliseringen. Det är den verkliga fördelen med detta initiativ.

År 2007 inledde EU en process som ska leda till att viseringskraven slopas för länderna på västra Balkan. Denna process har två sidor: Länderna själva måste göra betydande framsteg när det gäller dokumentsäkerhet, bättre migrationslagstiftning, starkare rättigheter för minoriteter och inte minst kampen mot korruption och organiserad brottslighet. I gengäld erbjuder EU viseringsfria resor. Redan i januari 2008 infördes viseringslättnader, kopplade till

¹ Siehe Protokoll

förpliktelser på återtagandområdet. Endast genom en verklig viseringsliberalisering kommer dock de ekonomiska och byråkratiska hinder som följer av viseringsskyldigheten att försvinna.

En liberalisering av de visumbestämmelser som gäller för medborgarna på västra Balkan är en viktig åtgärd som stärker banden mellan denna region och Europeiska unionen. Vi kan förvänta oss att detta kommer att stimulera den proeuropeiska inriktningen hos såväl regeringarna som folken i regionen, för det kommer att visa att den europeiska integrationsprocessen har en verklig konkret fördel. Fortsatt isolering, däremot, skulle innebära en känsla av utanförskap och förhindra utbyte av idéer, och kan i värsta fall spåda på trångsynt nationalism.

Målet för oss är naturligtvis det motsatta: att öppna EU, ge länderna tillträde till gemenskapsprogrammen, underlätta personkontakter och främja utveckling och utbyte mellan länderna på västra Balkan och mellan dem och EU. Inte minst kommer viseringsliberaliseringen att skapa nya möjligheter för handel, näringsliv och kunskapsöverföring. Detta är viktiga inslag för att minska konsekvenserna av den ekonomiska krisen.

Därför är kommissionens förslag, som lades fram den 15 juli, mycket välkommet. Där föreslås att viseringskravet som ett första steg slopas för medborgare i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien, som har biometriska pass. Målet är att vi den 1 januari 2010 ska liberalisera viseringsbestämmelserna för dessa medborgare och senare utsträcka detta till andra länder så snart de uppfyller villkoren. Kommissionens utvärdering visar att tre länder: Serbien, Montenegro och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien i stor utsträckning är klara och i princip uppfyller villkoren för viseringsliberalisering. Utvärderingen av Serbien och Montenegro pågår fortfarande och under hösten väntar vi på bekräftelse från kommissionen om att alla villkor har uppfyllts, så att vi kan gå vidare.

Jag vill understryka att många av de villkor som vi ställer för liberalisering, t.ex. reform av polisväsendet och kampen mot korruption, också gynnar ländernas förberedelser inför EU-medlemskap och därigenom skapar en situation som vi alla vinner på när det gäller harmonisering av regelverket. Det är också ett bra exempel på att konditionaliteten fungerar på västra Balkan.

Albanien och Bosnien-Hercegovina kommer inte att omfattas av detta första beslut om viseringsundantag, men vi lämnar dem inte i sticket. Jag vet att många här i kammaren är oroliga för detta. Det är bara en tidsfråga innan även dessa länder uppfyller de nödvändiga villkoren i kommissionens färdplaner. För att processen ska kunna slutföras så snart som möjligt fortsätter vi att med eftertryck uppmana och stödja Albanien och Bosnien-Hercegovina att göra ytterligare framsteg med de återstående riktmärken som finns, så att de också förhoppningsvis kan dra nytta av viseringsliberaliseringen inom en nära framtid.

EU kommer att göra allt för att hjälpa och stödja dessa båda länder i ansträngningarna för att klara av sina riktmärken, särskilt när det gäller rättsstatsprincipen.

När det gäller Kosovo innebär kommissionens förslag inte någon förändring. Där kommer viseringskravet tills vidare att kvarstå. I framtiden måste vi titta på hur åtgärderna på bästa sätt kan utsträckas så att även medborgarna i Kosovo får samma rättigheter som de andra i regionen. Vi väntar här på ett meddelande från kommissionen i oktober om idéer om hur man kan främja djupare samarbete och förbindelser med Kosovo.

Rådet har bara påbörjat sina diskussioner om kommissionens förslag, men ordförandeskapet kommer att arbeta hårt och se till att vi kan nå en överenskommelse så snart som möjligt. Vi välkomnar att Europaparlamentet visar stort intresse för detta förslag och att inledande diskussioner redan pågår i era utskott. Med tanke på förslaget oerhört stora politiska betydelse är jag säker på att vi är överens om målen, nämligen att snarast slutföra denna process med tillfredsställande resultat, så att visaliberaliseringen verkligen kan komma till stånd så snart som möjligt.

3-181

Jacques Barrot, Vice-Président de la Commission. – Madame la Présidente, je remercie Madame la ministre, Cecilia Malmström, de tout ce qu'elle nous a dit, et que je vais essayer de confirmer pour la Commission.

La Commission a proposé, le 15 juillet, la suppression des visas de court séjour pour les citoyens de l'ancienne République yougoslave de Macédoine, du Monténégro et de la Serbie. Comme vous l'avez souligné, Madame la ministre, c'est évidemment une étape historique dans nos relations avec les Balkans occidentaux.

Cette proposition de suppression des visas se base sur les progrès accomplis ces six dernières années dans les domaines de la justice et des affaires intérieures, conformément aux engagements pris à Thessalonique en 2003.

La proposition de la Commission a été présentée au Conseil. Les États membres soutiennent l'approche proposée par la Commission et confirment leur intention de travailler en étroite coopération avec le Parlement européen pour garantir l'adoption formelle du texte durant votre présidence, Madame la ministre, la Présidence suédoise.

Je remercie le Parlement européen d'avoir désigné les rapporteurs au sein de la commission LIBE et aussi d'avoir établi un calendrier indicatif prévoyant la présentation du rapport fin septembre, ainsi que les votes au sein de la commission LIBE, et ensuite en plénière, en octobre et novembre. L'objectif est en effet d'obtenir l'exemption de visa pour les citoyens de la Macédoine, de la Serbie et du Monténégro le 1er janvier 2010.

La proposition de la Commission se base sur les résultats du dialogue qui a été lancé au premier semestre 2008 avec les cinq pays des Balkans occidentaux. Des feuilles de route ont été établies, définissant des critères dont la réalisation implique l'adoption de réformes structurelles dans les domaines clés en matière JLS – justice, liberté, sécurité. Cette méthode s'est avérée une incitation très importante pour les pays de la région à progresser vers les réformes, notamment pour la sécurisation des documents, avec l'introduction de passeports et de cartes d'identité biométriques pour la gestion des frontières et les politiques globales en matière de migration, pour aussi les politiques d'ordre public et de sécurité: lutte contre la criminalité organisée, la corruption, le trafic des êtres humains, et enfin, évidemment, les droits fondamentaux, incluant les questions de citoyenneté.

Ayant analysé ces rapports, nous pouvons dire que l'ancienne République yougoslave de Macédoine remplit tous les critères de sa feuille de route.

Le Monténégro et la Serbie ont fait des progrès très importants. Toutefois, pour la Serbie, des conditions restent à remplir, liées notamment à la vérification des documents d'identité soumis par les résidents du Kosovo et aux personnes originaires du Kosovo résidant à l'étranger lorsqu'elles demandent un passeport biométrique serbe.

Deuxième condition pour la Serbie, la gestion des frontières avec le Kosovo et la coopération avec EULEX, et trois, l'élaboration d'une stratégie nationale en matière de migration.

Pour le Monténégro, une solution durable est à définir pour les personnes déplacées. Des mesures restent encore à prendre, visant à la mise en place effective de la loi sur les étrangers, ainsi que des mesures renforçant la capacité administrative et destinées à lutter plus efficacement contre la corruption et la criminalité organisée.

Voilà pour ces trois pays.

Malgré des progrès très significatifs accomplis au cours de ces derniers mois, la Bosnie et l'Albanie n'ont pas encore pu compléter les réformes nécessaires demandées dans la feuille de route, comme la suppression des visas. Sur la base de cette analyse, la Commission, répondant à l'invitation formulée par le Conseil "Affaires générales" de juin 2009, a donc proposé la suppression du visa pour les citoyens de la Macédoine, du Monténégro et de la Serbie. Pour la Serbie, seront exclues de la libéralisation et soumises à l'obligation de visa les personnes résidant au Kosovo ou les personnes originaires du Kosovo résidant à l'étranger, détentrices d'un passeport serbe émis par une autorité centrale à Belgrade. En effet, depuis 1999, la Serbie ne peut pas assurer la vérification des documents d'identité pour les personnes du Kosovo. La Commission a pris en considération le risque sécuritaire que cette catégorie de personnes représente pour la Communauté, ainsi que le fait qu'aucun dialogue en matière de libéralisation des visas n'a encore été lancé avec le Kosovo.

Donc, la décision d'inclure certains pays dans cette libéralisation d'obligation de visa est basée sur les mérites de chacun des pays individuellement.

Pour la Serbie et le Monténégro, nous allons suivre attentivement les mesures prises par ces deux pays pour bien compléter la mise en place de la totalité des critères. Au regard des progrès déjà accomplis par l'Albanie et la Bosnie-Herzégovine, la Commission est persuadée que ces deux pays seront en mesure de remplir l'ensemble des critères dans un futur proche. Au mois d'octobre, leurs autorités remettront à la Commission des informations supplémentaires sur les progrès réalisés au cours des derniers mois. Sur la base de ces informations, des missions d'évaluation seront organisées au début de l'année prochaine, et ensuite, la Commission élaborera de nouveaux rapports d'évaluation qui seront discutés avec les États membres. À la suite de cela, la Commission espère bien être en mesure de proposer la levée de l'obligation de visa en 2010.

Conformément aux procédures en vigueur, la proposition sera discutée au Conseil et fera l'objet d'un avis au Parlement européen. L'adoption formelle du texte par la majorité des pays Schengen est donc prévue durant la Présidence suédoise, ce qui permettra la mise en place effective de cette suppression des visas pour les citoyens de ces trois pays à partir de janvier 2010. Comme vous l'avez très bien dit, Madame la ministre, tout cela signifie, en effet, notamment pour la jeune génération de ces pays balkaniques, la possibilité de s'insérer beaucoup plus dans la vie européenne, de s'y intégrer, et nous pensons que tout cela peut être extrêmement bénéfique, à la fois pour ces pays et pour notre Europe.

Voilà. Je voulais donner ces précisions à la suite des excellentes observations faites par la Présidence.

Manfred Weber, im Namen der PPE-Fraktion. – Frau Präsidentin, Frau Ratspräsidentin, Herr Kommissar! Der westliche Balkan braucht Europa, und wir, die Europäer, brauchen einen stabilen westlichen Balkan. Der westliche Balkan ist ein zentraler Teil Europas, und wir müssen alles tun, um diesen wichtigen Teil nach Europa heimzuholen. Deswegen sind die Vorschläge richtig und gut.

Die Lebenswirklichkeit in diesen Räumen wurde beschrieben: die langen, bedrückenden Schlangen vor den Visa-Ausgabestellen, die jungen Menschen, die keine Perspektive haben, einen Antrag stellen zu können, ausreisen zu können, europäisches Lebensgefühl zu erkunden, zu empfinden. Viele Menschen empfinden diesen Raum als Gefängnis, wo sie keinen Kontakt zur Außenwelt haben. Das wollen wir alle beenden – in meiner Fraktion sind es vor allem die Kollegin Pack, die Kollegin Corazza Bildt und auch der Kollege Posselt, die dies engagiert vorantreiben. Dazu stehen wir auch.

Uns bewegt die Sorge, dass es aufgrund der unterschiedlichen Behandlung der Staaten in diesem Raum zu Spaltungsbewegungen kommt, dass verschiedene Klassen von Bürgern in diesem Raum des westlichen Balkans entstehen, was sicher zu Problemen führen kann. Aber genauso erwarten die Bürger in der Europäischen Union Sicherheit. Das heißt, die Standards, die unser Kommissar Barrot heute beschrieben hat – also Sicherheitsstandards bei der Polizeizusammenarbeit, beim Kampf gegen illegale Migration und Wirtschaftsmigration, bei den biometrischen Daten – sind die vereinbarten Mindeststandards, die die Spielregeln darstellen. Unsere Bürger erwarten, dass diese Spielregeln auch eingehalten werden!

Damit komme ich zum zweiten Punkt: Es darf auch in der Frage der Visaerleichterungen keinen außenpolitischen Rabatt geben. Wir dürfen den Staaten nicht freie Hand lassen. Die Spielregeln sind klar, und wer sie einhält, hat alle Chancen, Visafreiheit zugestanden zu bekommen. Der Druck auf die Staaten, die bisher trotz EU-Hilfe nicht in der Lage waren, ihre Standards nachzubessern, darf nicht nachlassen.

Das sind die beiden Flanken, die wir als EVP für richtig halten. Wir vertrauen der Evaluation, die von der Europäischen Kommission durchgeführt wurde, und können daher den jetzigen Schritt billigen.

3-183

Кристиан Вигенин, от името на групата S-D. – Г-жо председател, г-жо председател на Съвета, г-н Комисар, ние, разбира се, подкрепяме предложенията на Комисията, защото те са една много важна стъпка за страните от региона - споменатите три страни от региона, които от 1 януари 2010 г. ще могат да се радват на безвизов режим.

Аз самият съм от страна и от поколение, което посрещна с огромен ентузиазъм отмяната на визовия режим преди страната ни да стане член на Европейския съюз и бих казал, че това е първият и най-важен знак, че наистина нещата вървят в правилната посока и един ден крайната дестинация на тези страни е именно Европейският съюз.

В същото време не мога да не изразя своето в някакъв смисъл и учудване от твърде административния подход, който има Комисията по този въпрос, тъй като, от една страна, естествено техническите въпроси са важни - те трябва да бъдат спазени, тези страни трябва да изпълнят необходимото, за да бъдат част от Европейския съюз - съответно да получат този безвизов режим, но решението на Комисията, което изключва Албания и Босна и Херцеговина за нас в някакъв смисъл е непонятно. То не отразява чувствителността на този въпрос в региона. То подценява влиянието, което би имало върху бъдещото развитие на отношенията между страните в региона и отношението на обикновените граждани в този регион към това решение на Европейската комисия.

Ето защо ние смятаме, че решението на Европейската комисия би следвало да бъде ревизирано и в него да бъдат включени и Албания и Босна и Херцеговина с ясен план във времето, в който тези страни, при изпълнение на конкретни условия, биха могли да станат част от този безвизов режим.

В този смисъл особена е чувствителността и по отношение на населението в Косово и нашият въпрос е кога Европейската комисия има намерение да започне визов диалог с Косово и отчита ли какви биха били последствията за стабилността на Косово специално, ако този диалог не започне възможно най-скоро.

3-184

Sarah Ludford, on behalf of the ALDE Group. – Madam President, the ALDE Group firmly and consistently supports the goal of EU accession for all the Western Balkan countries. We are aiming to equip their citizens to join an integrated free movement area with a single market and common values.

Freedom of short-term travel is a vital part of preparation for that. The Commission and the Council obviously share that goal, so why on earth has the Commission managed to put forward such an ill-judged and divisive proposal?

The Liberal Group certainly does not want to undermine the pressure for high standards of passport and border security and the rule of law more generally, but this exercise has to be fair, consistent and effective. It is not as if there are no anomalies at present. For instance, Serbia and Montenegro have been included in the July proposal: although they did not meet the benchmarks at the date of the proposal, they are expected to do so in the future. Then there is the requirement for

biometric passports, of which Bosnia has now issued 40 000, by the way; but Croatians, who have benefited from visa-free travel for some time, do not need one.

We are saying that Serbia's stabilisation and association agreement cannot be progressed while Mladić stays hidden, since it shows lack of control over the security services. But for visa waiver they are deemed to meet the requirements of Block 3: Public order and security – some contradiction here.

The way to keep Bosnia and Albania up to the mark would be to include them in the legal scope of this proposed regulation, but to make the actual implementation of visa waiver conditional on a Commission declaration of compliance – in fact, similar to that which the Commission needs to make this autumn about Serbia and Montenegro. The process would be exactly the same, though a bit later.

Any prolonged delay for Bosnia and Albania and the complete exclusion of Kosovo will have very divisive and detrimental consequences, encouraging the search for Croatian, Serbian or, in the case of Kosovans, Macedonian passports and undermining the integrity and governance of Bosnia and Kosovo in particular. I cannot believe the Commission and the Council intend to pursue this damaging path.

3-185

Marije Cornelissen, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, I am in favour of visa liberalisation and I am also in favour of attaching certain criteria to visa liberalisation, but what I am more in favour of is peace and stability in the Western Balkans.

What do you think it will do, especially to young people, to Bosnian Muslims, to see their Croat- and Serb-Bosnian peers with double passports hopping in and out of the EU for a weekend? Do we really want to take the chance of fostering nationalist feelings and deepening the divisions in a country where stability is still so fragile? And for what? Bosnia and Herzegovina is really not that far behind Serbia in complying with the criteria. They are already issuing biometric passports and have made about the same amount of progress on the other criteria.

I therefore strongly ask you to include Bosnia and Herzegovina in the present proposal for the sake of those people living there who are working very hard for a better future – with the memories of war still too fresh in their minds.

3-186

Ryszard Czarnecki, *w imieniu grupy ECR*. – Bardzo się cieszę, że dzisiaj w imieniu Rady występowała nasza koleżanka – do niedawna, pani minister Cecilia Malmström. Parlament Europejski stracił na tym, że odeszła od nas, ale z całą pewnością prezydencja szwedzka zyskała. Chciałbym za jej wystąpienie powiedzieć po szwedzku słowo „tack”, co znaczy „dziękuję”, a z kolei w moim języku, w języku polskim to słowo oznacza „yes” i rzeczywiście słowo „tak” bardzo dobrze pasuje ponieważ w pełni zgadzam się z tym, co dzisiaj zaprezentowała nam w imieniu Rady, chociaż mam tutaj pewne małe, ale istotne uwagi.

Po pierwsze, bardzo bym nie chciał, aby ta słuszna inicjatywa Rady wsparta przez Komisję była tak naprawdę, powiedzmy sobie wprost, pewną alternatywą dla szybkiego przyjęcia Serbii, Macedonii i Czarnogóry do Unii Europejskiej. Tego oczekują społeczeństwa tych krajów, społeczeństwa tych krajów na to zasługują. Uważam, że nie powinniśmy zastępować, poprzez fakt zniesienia wizy, tej szybkiej perspektywy akcesu do Unii Europejskiej tych państw.

Po drugie, uważam, że rzeczywiście również społeczeństwa Bośni i Hercegowiny, Albanii i Kosowa również zasługują, w jak najszybszym tempie, na ruch bezwizowy. Musimy im cały czas pokazywać pewną europejską perspektywę w tym względzie.

3-187

Νικόλαος Χουντής, *εξ ονόματος της ομάδας GUE/NGL*. – Κυρία Πρόεδρε, εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς, πιστεύουμε ότι η πρόταση της Επιτροπής για να αρθούν οι θεωρήσεις για τους πολίτες της Σερβίας, του Μαυροβουνίου και της ΠΓΔΜ που διαθέτουν βιομετρικό διαβατήριο βρίσκεται σε σωστή κατεύθυνση και υλοποιεί τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στους λαούς αυτής της περιοχής, προκειμένου να πραγματοποιούν ταξίδια και να επικοινωνούν με την υπόλοιπη Ευρώπη χωρίς την υποχρέωση της θεώρησης.

Πρέπει να τονίσω ότι, μιλώντας για τα Δυτικά Βαλκάνια, μιλάμε για μια τραυματισμένη περιοχή που πρόσφατα έζησε πολεμικές συρράξεις και εμφύλιες διαμάχες για τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και ορισμένα κράτη μέλη της, έχουν ευθύνες. Οι πληγές στην περιοχή αυτή επουλώνονται αργά. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι η διαδικασία όσον αφορά την άρση των θεωρήσεων για τους πολίτες, όλων αυτών των χωρών, είναι ιδιαίτερα σημαντικό γεγονός και τους δίνει τη δυνατότητα να επικοινωνήσουν με τους λαούς της υπόλοιπης Ευρώπης.

Όμως, δεν μπορώ να μην επισημάνω τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθιστούν ως ένα βαθμό αβέβαιη - εάν κατάλαβα καλά - την έγκριση από το Συμβούλιο της άρσης της θεώρησης για το Μαυροβούνιο και τη Σερβία τον ερχόμενο Οκτώβριο.

Πρώτον, για το Κοσσυφοπέδιο που -εάν δεν κάνω λάθος- ισχύει η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας 1244 και, ιδιαίτερα, για τη σερβική μειονότητα που ζει σε κατάσταση αγροτικών φυλακών φρουρούμενη μέσα σε γεωγραφικούς θύλακες, ουσιαστικά της αρνούμαστε την ελεύθερη επικοινωνία. Διπλή η τιμωρία: ούτε τους επιτρέπεται να κινούνται μέσα στην πατρίδα τους, ούτε τους επιτρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να μετακινηθούν προς τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, έχω πολλές επιφυλάξεις εάν ορισμένες από αυτές τις προϋποθέσεις που ζητάμε από τη Σερβία και το Μαυροβούνιο έχουν σχέση με το συγκεκριμένο θέμα και δεν εξυπηρετούν άλλες πολιτικές σκοπιμότητες. Γι' αυτό θεωρώ ότι τον ερχόμενο Οκτώβριο πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια να αρθεί η θεώρηση και για τους κατοίκους του Μαυροβουνίου και της Σερβίας και για τις υπόλοιπες χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

3-188

Αθανάσιος Πλεύρης, *εξ ονόματος της ομάδας EFD*. – Κυρία Πρόεδρε, κατ' αρχήν, η σταθερότητα και η ειρήνη στα Δυτικά Βαλκάνια πρέπει οπωσδήποτε να ενδιαφέρει ολόκληρη την Ευρώπη και, βέβαια, επειδή προέρχομαι από την Ελλάδα, είναι λογικό εμάς να μας ενδιαφέρει περισσότερο γιατί συνορεύουμε με κάποια από αυτά τα κράτη. Θα θεωρούσαμε ως εκ τούτου θετική την κατεύθυνση που λαμβάνεται.

Αλλά, επιθυμώ να αναφερθώ ιδιαίτερα στην ΠΓΔΜ. Η κυβέρνηση των Σκοπίων καλλιεργεί έναν άκρατο εθνικισμό προς ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Ελλάδα, κυκλοφορώντας χάρτες που δείχνουν ένα ελληνικό τμήμα, τη Μακεδονία δηλαδή καθώς και τη Θεσσαλονίκη και πολλές άλλες πόλεις, να βρίσκονται υπό κατάληψη καλλιεργώντας ουσιαστικά ένα πνεύμα ότι πρέπει αυτά τα εδάφη -που υποτίθεται ότι έχει καταλάβει η Ελλάδα- να απελευθερωθούν.

Δεν επικεντρώνομαι στο ζήτημα του ονόματος, το οποίο εσάς μπορεί να σας αφήνει αδιάφορους, παρόλο που οι Έλληνες έχουν ιδιαίτερη ευαισθησία στην καπήλευση ενός ονόματος. Όμως θα πρέπει οπωσδήποτε να καταλάβετε ότι δεν είναι δυνατό να επιτρέπουμε τον εθνικισμό, την ανάπτυξη του εθνικισμού, σε αυτές τις χώρες ειδικά σε βάρος άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3-189

Andreas Mölzer (NI). – Frau Präsidentin! Dass nun die Visumspflicht für Serbien, Mazedonien und Montenegro fallen soll, zeigt, dass die Reformbemühungen dieser Länder offenbar fruchten. Zehn Jahre nach dem Ende des Konflikts sind die Gräben am Balkan aber nach wie vor tief. Es brodelt noch immer unter der Oberfläche. Deutlich wird dies auch daran, dass Albanien, Kosovo und Bosnien, die dieses Mal nicht zum Zug kamen, sich benachteiligt fühlen. Lieber kultiviert man dort aber offenbar alte Gegensätze, anstatt sich zu fragen, was die Nachbarstaaten besser gemacht haben und wie man Fortschritte erzielen kann, um die Visafreiheit sozusagen zu verdienen. Serbien jedenfalls sollte bald den Status eines Beitrittswerbers erhalten, da es sich in vielerlei Hinsicht in Richtung Europareife bewegt.

Die Wunden sind aber noch lange nicht verheilt, und jede Maßnahme der EU wird entsprechend gewertet. Deshalb müssen wir einerseits die Entscheidungsgründe besser kommunizieren und andererseits Albanien, Kosovo und Bosnien klarmachen, dass sie noch gewaltige Anstrengungen erbringen müssen, um ebenso europareif zu werden. Die Befriedung des Balkans im Vorhof der EU ist jedenfalls wesentlich wichtiger als etwa der von mancher Seite so heftig betriebene Beitritt der Türkei.

3-190

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Madam President, today we in the EPP say to the people of Bosnia, of Albania and of Serbia: you are not forgotten; we have not abandoned you. We understand, especially to the people of Sarajevo, your frustration. But at the same time we say to the people of the European Union, we will not bend the benchmarks. The rules have to be the same for everybody. Your security is important for us.

Mainly we say to the authorities of Bosnia and Herzegovina: take your responsibilities; put your house in order; do your homework. We appreciate the progress that has been achieved recently. We will ask the Commission to continue to support you but if I have learned anything in my six years of the wars and peace in the Balkans, and believe me this is an issue very close to my heart, victimism, the blame game and scapegoating belong to the past.

This is an issue of European integration. We have to look at this from a European perspective and, as Mrs Cecilia Malmström said, the best way to start the U-turn that is needed to go from dependence and victimism is for them to take the country into their hands, and to start those visa reforms which are badly needed and necessary anyway.

I hope we can agree on a clear message to the authorities in the region that we will support them but we will not compromise on the security of our citizens – that they have to take their responsibilities.

I think we should support the Commission proposal, and, to those who think that this could be destabilising, I would like to say that stability will come with European integration. It is very unfortunate that passports are issued in Zagreb and in Belgrade, and we should definitely try to reduce that as much as possible but we cannot make different rules for the Bosnian people. It is not in their interest.

What we can do is to do our part in this Parliament to accelerate the process and make a decision, make our policy so that the Council can take a decision within this year.

3-191

Tanja Fajon (S-D). – Kot verjetno veste, sem poročevalka v odboru LIBE za vizumsko liberalizacijo za države Zahodnega Balkana.

Evropska komisija nam je julija posredovala predlog za odpravo vizumov za državljane Srbije, Makedonije in Črne gore. Makedonija je svoje obveznosti že izpolnila, medtem ko morata še preostale pogoje čim prej izpolniti tudi Črna gora in Srbija.

Kljub temu, da zelo pozdravljam predlog Evropske komisije, saj je bil proces, ki ga je izpeljala, izjemno zahteven, pa se ne morem strinjati, da je v dokumentu povsem izpustila preostale države, in to brez kakršne koli časovnice.

Bosna in Hercegovina in Albanija rabita jasen časovni načrt, kdaj bosta lahko odpravili vizume. Zavedata se nujnosti izpolnitve pogojev. Posebej Bosna in Hercegovina je na podlagi ugotovitev neodvisnih organizacij poleti dosegla velik napredek.

Odločitev, da tako Bosna in Hercegovina kot Albanija sta izpuščeni s seznama, je predvsem tehnične narave. In vsi dobro vemo, da imajo tudi najbolj tehnične odločitve močne politične posledice. V resnici so iz procesa vizumske liberalizacije izpuščeni Bošnjaki.

Vsi moramo prevzeti politično odgovornost za izvedbo tega procesa, ki bo pogoj za mir in stabilnost na Zahodnem Balkanu. Nujno moramo razmisliti tudi o začetku vizumskega dialoga s Kosovom, saj bo to spodbuda strukturnim reformam.

Dragi kolegi in kolegice, ne smemo si dovoliti, da bi stopili na zavoro pri odpravi vizumov za vse države Zahodnega Balkana, ki imajo jasno evropsko perspektivo. Vizumska liberalizacija na Zahodnem Balkanu ni sestavljanka, ki bi se jo lahko igrali. Gre za ljudi, za kvaliteto njihovih življenj, mobilnost in omogočanje še tesnejšega sodelovanja, nenazadnje gospodarskega.

3-192

Jelko Kacin (ALDE). – Čestitam Makedoniji in upam, da bosta tudi Črna gora in Srbija hkrati dosegli isti cilj. To bi bilo dobro za vse tri države in za ves Zahodni Balkan.

Slabo pa je, da Bosne ni v tem paketu. Napori v Bosni so nezadostni in premalo uspešni. Naši napori in njihovi napori. Glavna ovira napredka v Bosni je stanje duha, občutek nemoči, ki paralizira ljudi in institucije. Le Bošnjaki v Bosni ne morejo dobiti prostega gibanja po Evropi. Nimajo rezervne države in zato so getoizirani. Oni edini ne morejo sanjati dvojnega državljanstva. To je poniževalno. Počutijo se spregledani, izbrisani in kaznovani s strani Evropske unije.

Politično moramo pomagati državi Bosni in Hercegovini, da bo lahko pomagala sebi in svojim državljanom. Evropska unija je soodgovorna za razmere v Bosni, za stabilnost regije. Soodgovorna sta Svet in Komisija in Parlament.

Bosna je blizu ukinitvi viz. Ves problem pa je v glavah, v njihovih in v naših glavah. Med njimi in nami raste zid, ki je višji od berlinskega zidu. Podrimo ta zid in pomagajmo jim ukiniti vize. Zdaj, čim prej, v paketu z drugimi tremi državami te regije.

3-193

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Frau Präsidentin, Frau Ministerin, Herr Kommissar! Von Seiten der Grünen begrüßen wir natürlich die Liberalisierung der Visa für Montenegro, Mazedonien und Serbien sehr. Das ist etwas, wofür auch ich mich – als ich noch Abgeordnete im österreichischen Nationalrat war – in den letzten Jahren sehr stark eingesetzt habe. Es ist ein wichtiger Schritt in Richtung der Erfüllung dieses Traums von einem vereinten und friedlichen Europa.

Aber dieser Schritt, den Sie jetzt setzen, ist auch mit einigen Stolpersteinen verbunden. Er wird nämlich dazu führen, dass sich vor allem die muslimischen Bürgerinnen und Bürger Bosniens diskriminiert fühlen. Dies war schon der Fall, als Sie nur angekündigt haben, dass es Liberalisierungen für die anderen Staaten geben wird. Sie argumentieren mit technischen Bedingungen, die Bosnien-Herzegowina noch nicht erfüllt hat. Aber Sie übersehen anscheinend, dass es auch in anderen Staaten, in denen jetzt liberalisiert wird, sehr wohl noch Probleme gibt. Bosnien hat schon 40 000 biometrische Pässe ausgestellt, hat schon eine Regelung für Vertriebene gemacht, die es in anderen Staaten noch nicht gibt, hat eine Antikorruptionsagentur eingeführt, die es z. B. in Serbien noch nicht gibt.

Ich habe den Eindruck, dass hier auch politisch diskriminiert wird, und das halte ich für sehr gefährlich für den Frieden in der Region und für ein multiethnisches Bosnien-Herzegowina. Um diese Gefahr also noch einmal zu benennen: Es besteht

die Gefahr, dass hier auch ethnische Trennlinien formalisiert werden. Ich fordere Sie deshalb auf, ein gemeinsames Paket mit Bosnien-Herzegowina und Albanien zu machen und auch einen Visa-Dialog mit dem Kosovo aufzunehmen.

3-194

Fiorello Provera (EFD). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, alcune aree dei Balcani sono ancora oggi instabili e vie di comunicazione per traffici illegali sotto il controllo della criminalità organizzata. Particolarmente grave è il traffico di esseri umani che comporta spesso lo sfruttamento attraverso il lavoro nero o la prostituzione.

La liberalizzazione dei visti deve essere quindi accompagnata dalla rigorosa applicazione di norme di sicurezza, una delle quali è costituita dall'introduzione del passaporto biometrico. A quanto risulta, l'Albania e Bosnia-Erzegovina non hanno ancora completamente attuato queste misure tecniche. È fondamentale dunque che nei confronti di questi due paesi non vi sia la liberalizzazione dei visti fino a quando non vi sarà una piena collaborazione da parte dei governi e l'attuazione delle misure tecniche che garantiscano l'identità dei soggetti interessati. Mancanza di requisiti a mio parere non significa discriminazione.

3-195

George Becali (NI). – Sunt fericit să vorbim astăzi aici despre ridicarea vizelor pentru unele țări din Balcani și am să vă spun de ce: bunicii mei s-au născut în Macedonia, tatăl meu s-a născut în Albania, bunica mea în Grecia, mama mea în Bulgaria, iar eu m-am născut în România. Dumnezeu a făcut ca astăzi să fiu aici și să-l întreb pe domnul Olli Rehn: este posibilă ridicarea vizelor pentru Albania, așa cum s-a promis, la jumătatea anului 2010? Este o întrebare la care vreau un răspuns pentru că țin de sentimentele mele, de legăturile mele, de familie, rădăcinile pe care le am în aproape toți Balcanii. Doamne ajută!

3-196

Doris Pack (PPE). – Frau Präsidentin, Frau Ministerin, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir haben uns alle über die angebotene Freigabe für Visa gefreut. Wir kämpfen in diesem Parlament schon seit langem dafür, jetzt gibt es einen ersten Ansatz. Das reicht uns nicht! Ich glaube, im Juni wurde ein falscher Wortlaut gewählt. Es gibt heute – wie wir gehört haben – auch noch Probleme in Serbien, in Montenegro. Warum hat man denn nicht auch Albanien und Bosnien in diesen Wortlaut aufgenommen und gesagt: Auch hier gibt es noch Probleme, die überwunden werden müssen? Man hätte viel Porzellan nicht zerschlagen.

Es ist natürlich eine Tatsache, dass die Politiker in Bosnien-Herzegowina wenig Interesse daran haben, die in jeder Hinsicht missliche Lage ihrer Landsleute zu verbessern. Warum auch? Sie selbst haben einen Job, sie können reisen, sie vertun ihre Zeit mit nutzlosen nationalistischen Streitigkeiten, anstatt zum Beispiel für ein gutes Schulsystem, für eine gute Infrastruktur, für ein gutes Gesundheitssystem zu arbeiten. Und sie haben auch nicht dafür gesorgt, dass jetzt die *Benchmarks* für die Visaserleichterung gegeben sind. Visafreiheit würde bedeuten, dass endlich frische Luft in diesen nationalistischen Mief in Bosnien-Herzegowina kommt und die junge Generation endlich Hoffnung schöpfen kann.

Seit der Bekanntgabe der Beurteilung durch die Kommission wurden in Bosnien-Herzegowina aber Maßnahmen zur Bekämpfung der Korruption getroffen und einige notwendige Gesetze auf den Weg gebracht, so dass im Herbst die technischen Voraussetzungen erfüllt sein können. Es geht aber nicht nur um die technischen Voraussetzungen, es geht auch um die politische Sicht der Dinge. Es ist eine Frage der biometrischen Pässe, das weiß ich, es sind noch nicht viele erstellt. Ich würde die Kommission und auch einige Mitgliedstaaten herzlich bitten, dabei zu helfen, diese biometrischen Pässe zu erstellen. Es liegt da wirklich viel an der technischen Hilfe.

Der Rat, die Kommission und die lokalen Politiker müssen wirklich etwas daransetzen, um die ethnische Teilung in diesem Land nicht noch zu vertiefen. Die Verweigerung der Visafreigabe für Bosnien-Herzegowina würde die Muslime ghettoisieren, da die Kroaten und die Serben einen Ausweg aus dem Land haben. Der bosnische Pass – normalerweise ist der Pass ein untrüglicher Beweis einer Nation – wird in den Augen seiner Besitzer wertlos, wenn er nicht die Tür zur EU öffnet.

Bitte, liebe Kommission, lieber Rat, helfen Sie den Ländern! Albanien wird es schaffen. Sie haben eine neue Regierung, sie werden es schaffen. Und Kosovo kann es nur schaffen, wenn Sie alle mithelfen. Sie haben unsere Unterstützung. Sie brauchen nicht die Augen zuzudrücken, aber Sie sollen auch politische Maßstäbe anlegen, nicht nur polizeiliche.

3-197

Monika Flašíková Beňová (S-D). – Liberalizácia vízovej politiky vo vzťahu k západnému Balkánu je politicky, ale pre občanov týchto štátov a tohto regiónu aj mimoriadne ľudsky citlivá záležitosť. V súčasnosti hovoríme o Čiernej Hore, Macedónsku a Srbsku, čo je v historickom kontexte veľmi dôležité, ale nemali by sme na dlhú dobu zavádzať akúsi dvojrychlosť na západnom Balkáne a mali by sme čo najskôr do tohto procesu vrátiť najmä Bosnu a Hercegovinu, ako samozrejme aj Albánsko.

Západný Balkán je geograficky, kultúrne aj historicky úzko spätý s Európskou úniou, s našimi členskými štátmi, a napriek tomu, že ešte nedávno prebiehali veľmi turbulentné udalosti v tejto časti, treba povedať, že reformy, ale aj naše očakávania

sú postupne naplňované, a že skutočne politické reprezentácie týchto štátov vyvíjajú veľké úsilie, aby naše očakávanie splnili.

Možnože aj v tomto svojom vystúpení by som preto chcela požiadať nielen Radu, Komisiu, ale aj nás tu v Európskom parlamente, aby sme v tomto úsilí podporili predstaviteľov jednotlivých štátov a aby sme im boli nápomocní v tých otázkach, ktoré ešte nie sú doriešené. Netreba si tiež zakrývať oči predtým, že krajiny západného Balkánu sú pre nás mimoriadne geopoliticky dôležité z mnohých dôvodov.

Tak ako Srbsko a Čierna Hora majú teraz dôležité domáce úlohy, ktoré, ako všetci dúfame, čoskoro splnia, chcela by som ešte raz zdôrazniť, že by bolo veľmi vhodné, aby sa čo najskôr vytýčil termín aj pre tie krajiny, ktoré teraz boli z procesu vyradené a mám na mysli práve Bosnu a Hercegovinu a Albánsko.

3-198

Gerard Batten (EFD). – Madam President, these measures allow visa-free access to the EU Schengen group Member States from Serbia, Montenegro and Macedonia as from January 2010. The Commission envisages giving Albania and Bosnia and Herzegovina visa-free access possibly by mid-2010. So within 12 months we could see another 20.7 million people given free access to the EU.

Strictly speaking, this should not affect the UK, which is not a member of the Schengen group, but in reality it will. Access to the EU for millions more people from some of the poorest and most corrupt countries in Europe will enable them to cross the first barrier in gaining illegal entry to Britain. These countries will eventually be full members of the EU anyway, with full legal access to the EU. These measures are yet another undermining of Britain's ability to control her own borders, and yet another reason why Britain should leave the European Union.

3-199

Димитър Стоянов (NI). – Г-жо председател, всички сме наясно с предимствата и недостатъците на свободното движение, но нека да разгледаме един друг аспект - дали въпросните споменати три страни действително спазват критерии, основни критерии, за да получат подобни привилегии в либерализацията на режима.

Българското малцинство в Сърбия в продължение на близо век вече е абсолютно negliжирано и дискриминирано. А Македония от момента на създаването си практически води една постоянна, последователна антибългарска политика.

Последното нещо, което направи Македония в това отношение беше арестуването на българската гражданка Спаска Митрова и нейното осъждане на безпрецедентно тежка присъда. Митрова е член на българското сдружение „Ратко“. Това сдружение беше забранено в Македония и затова Македония беше осъдена да плати глоба за нарушаване на човешките права.

За българското общество е неприемливо да бъдат давани отстъпки на страни, които нарушават правата на български граждани, т.е. на гражданите на Европейския съюз.

3-200

Kinga Gál (PPE). – Fontosnak tartom, hogy elérkezett az a pillanat, amikor a nyugat-balkáni országok viszonylatában végre érdemben beszélhetünk a vízummentesség kérdéséről. Örvendetes, hogy ezek az országok az eddigi kötelezettségvállalásaikat teljesítve maguk részéről is hozzájárulnak ahhoz, hogy a határokon történő átkelés minél zökkenőmentesebbé váljon.

Magyar képviselőként ezért csak támogatni tudom ezeket az erőfeszítéseket, hiszen ennek révén, például Szerbiában, a vajdasági magyarok kapcsolata is közvetlenebbé válhat az anyaországgal. Azon polgárok esetében, akik a határok egyik vagy másik oldalán élnek, azonos nyelvet beszélnek, szoros családi, kulturális kapcsolatot ápolnak, nem lehet eléggé nyomatékosan kifejezni azt, milyen értéket jelent az akadálymentes, vízummentes határátkelés. Ebben az összefüggésben, ha nem is szorosan a vízummentességhez kapcsolódó, de előre mutató döntések azok is, mint például a közelmúltban elfogadott szerbiai törvény a kisebbségek nemzeti tanácsainak működéséről. Ezek komoly előrelépések a kisebbségek intézményes jogvédelmében.

A vízummentesség biztosításának kérdése nem tekinthető pusztán technikai kérdésnek. Ez egy nagyon világos politikai ügy. Ezen országok politikai stabilitásának elengedhetetlen része, hogy saját államaik útlevelével milyen jogosultságok járnak, milyen mértékben ismeri el ezt az Unió. Elfogadhatatlan lenne, ha a régió államai között hosszú távon fennmaradna a negatív megkülönböztetés.

Ezért szeretném felhívni a Bizottság, a Tanács kiemelt felelősségét ezekben a kérdésekben. Az Unió politikai felelőssége, hogy a nyugat-balkáni országoknak európai perspektívát kínáljon. Segítse ezeket az országokat felzárkózni, elősegítse, hogy kialakuljanak ezekben az országokban és megerősödjenek a demokratikus intézmények, ideértve a kisebbségi jogokat is.

3-201

Kinga Göncz (S-D). – Köszönöm szépen, Elnök asszony! Én is szeretném üdvözölni Cecilia Marshall miniszter asszonyt és Barrot biztos urat, és nagyon örülök ennek az előterjesztésnek, javaslatnak. Volt magyar külügyminiszterként sokat dolgoztunk együtt azon, hogy a nyugat-balkáni országok közelebb kerüljenek az Európai Unióhoz és megtegyék a következő lépést a csatlakozás útján, és tudjuk, hogy ebből a szempontból a vízummentesség az, amit az emberek talán a leginkább értékelnek és leginkább éreznek, hisz számukra nyitja meg a szabad mozgás útját, az emberi kapcsolatok kialakításának, szorosabb kialakításának az útját, és segítenek talán abban is, amit azt hiszem, mindannyian fontosnak tartunk, hogy fenntartsa a motivációját ezeknek az országoknak abban a nagyon nehéz folyamatban, amit a csatlakozás jelent.

Tudjuk, hogy nagyon komoly lépéseket kell megtenni, sokszor olyan hagyományokat meghaladni, amelyekről tudjuk, hogy nem könnyű meghaladni ezeket. Nagyon fontos, hogy három ország megkapja most a vízummentességet. Én is szeretném felhívni arra a figyelmet, ami ma sokszor elhangzott, hogy tudjuk, hogy nagyon kényes az egyensúly a nyugat-balkáni országokban. Az etnikai feszültségek a háború előtt is már, de a háborút követően még inkább fennmaradtak, és mindenfajta lépést abból a szempontból is értékelnünk kell, hogy ezeket a feszültségeket csökkentik-e vagy növelik.

Bosznia esetében, ahogy ez többször elhangzott, nem csak azért érdekes ez a döntés, azért fontos, mert Bosznia most kimaradt, hanem azért is, mert a boszniai állampolgároknak nagy része, aki horvát, illetőleg szerb útlevéllel rendelkezik, ők vízummentességet fognak élvezni, miközben a többiek nem. Ugyanez a helyzet a koszovói állampolgárokkal is, hisz aki Szerbiában kaphatja meg az útlevelét, az vízummentességet fog élvezni.

Azt hiszem, hogy fontos hangsúlyoznunk újra, hogy a döntés politikai kell legyen és nem csak technikai, és emiatt felelősségünk, hogy segítsük ezeket az országokat, mihamarabb, nagyon záros határidőn belül hozzájutni a vízummentességhez.

3-202

Bernd Posselt (PPE). – Frau Präsidentin, sehr geehrte Frau Ratspräsidentin, liebe Cecilia, Herr Kommissar! Auch ich teile die Sicherheitsbedenken des Kollegen Weber – ich war zehn Jahre lang im Ausschuss für Inneres. Doch diese Thematik hat eine tiefgreifende außenpolitische Dimension.

Ich entstamme einer Generation, die mit hunderttausenden von so genannten jugoslawischen Gastarbeitern aufgewachsen ist. In der Zeit der kommunistischen Diktatur konnten die Menschen Südosteuropas, sofern sie in den Grenzen Jugoslawiens lebten – trotz kommunistischer Diktatur! – frei reisen. Heute reden wir von Europäisierung, schicken Militär und Beamte hin, geben sehr viel Geld aus, und gleichzeitig sperren wir die jungen Menschen dieser Länder ein. Deshalb ist es dringend notwendig, dass jetzt die Liberalisierung dieses Visaregimes erfolgt.

Aber auch ich möchte einige kritische Anmerkungen machen: Erstens freue ich mich, dass Mazedonien dabei ist. Mazedonien ist vorbildlich in der Erfüllung der Kriterien. Aber wir dürfen dies Mazedonien nicht als Kompensation für seinen berechtigten Wunsch geben, dass endlich ein Datum für Beitrittsverhandlungen genannt wird.

Zweitens – Kosovo: Es wurde gesagt, Kosovo muss die Spielregeln einhalten. Aber ein Spieler kann sich nur dann an die Spielregeln halten, wenn er aufs Spielfeld darf. Den Spieler Kosovo hat man gar nicht aufs Spielfeld gelassen. Wir haben militärisch interveniert, um die Kosovaren aus der Unterdrückung zu befreien. Jetzt darf das Land der ehemaligen Unterdrücker Visafreiheit genießen – und ich begrüße das, weil es keine Kollektivschuld gibt –, und Kosovo darf sie nicht einmal anstreben. Auch wenn es dort Mängel geben sollte, müssen wir uns selbst an die Brust schlagen, denn wir verwalten dieses Land doch hauptsächlich. Das heißt, wir müssen Kosovo alle Chancen geben, denn wenn Serbien auf Dauer Visafreiheit genießt und Kosovo absolut ausgeschlossen ist, wird dies zu inakzeptablen Verzerrungen führen.

Drittens – Bosnien und Herzegowina: Ich habe – wie etliche Kollegen – den Protest gegen die Ausklammerung von Bosnien und Herzegowina unterschrieben. Dieses Land dreier Völker – fehlkonstruiert durch den Vertrag von Dayton, der endlich überarbeitet werden muss – mit einer internationalen Verwaltung, die genau so schuld ist an der Ineffizienz, muss endlich eine Chance bekommen, den Weg nach Europa zu gehen, ohne desintegriert zu werden. Desintegration für Kosovo oder Bosnien würde unsere Sicherheit mehr gefährden als irgendwelche technischen Details.

3-203

Μαρία-Ελένη Κοππά (S-D). – Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να αναγνωρίσουμε πως η πρόταση της Επιτροπής για την κατάργηση των θεωρήσεων για τη Σερβία, την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας και το Μαυροβούνιο αποτελεί ένα σημαντικό βήμα στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση των δυτικών Βαλκανίων.

Όμως, θα έπρεπε να αφορά όλους τους λαούς των δυτικών Βαλκανίων, αποφεύγοντας τη δημιουργία νέων διαχωριστικών γραμμών στην περιοχή. Φυσικά, κανείς δεν υποστηρίζει βάσιμα πως η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι προκατειλημμένη εναντίον των μουσουλμάνων πολιτών της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης. Από την άλλη πλευρά, δεν πρέπει να ξεχνάμε την ιδιαιτερότητα του Κοσόβου, η ανεξαρτησία του οποίου δεν αναγνωρίζεται από όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θέλουμε τους κατοίκους του Κοσσόβου να επωφεληθούν από την κατάργηση των θεωρήσεων, όμως η όποια λύση και αν βρεθεί, δεν πρέπει να προδικάζει την τελική διευθέτηση σχετικά με το καθεστώς. Η Επιτροπή πράττοντας σωστά, δεν έκλεισε την πόρτα στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και την Αλβανία. Πρέπει όμως να προχωρήσει γρήγορα, για να μην υπάρξουν νέες διαιρέσεις που απειλούν τη σταθερότητα στην περιοχή. Από την πλευρά τους, φυσικά, τα κράτη οφείλουν να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, οι οποίες δεν πρέπει να ξεχνάμε πως άπτονται ζητημάτων ασφαλείας και καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος.

Το Κοινοβούλιο αυτό έχει εδώ και χρόνια τονίσει ότι η ευκολότερη επαφή με τον έξω κόσμο, η μεγαλύτερη δυνατότητα ταξιδιών θα ενισχύσει την ειρήνη, τις ανταλλαγές σε όλα τα επίπεδα, και τελικά τη σταθερότητα. Το ζήτημα των θεωρήσεων δεν απλώς είναι ένα τεχνικό ζήτημα, αλλά βαθιά πολιτικό, που αφορά το ευρωπαϊκό μέλλον της περιοχής. Και σε αυτό το μέλλον όλοι οι λαοί της περιοχής έχουν δικαίωμα.

3-204

Anna Ibrisagic (PPE). – Fru talman! Jag tror att det i detta skede av debatten inte längre råder någon tvekan om hur viktig visaliberaliseringen är för medborgarna på Balkan. Att fritt kunna resa är, tillsammans med utbildning, det kanske viktigaste instrument som vi kan erbjuda de nya generationerna, av vilka vi förväntar oss ett stort engagemang i demokratiseringsprocessen i hela regionen.

Därför välkomnar jag förslaget om visaliberalisering för Serbien, Makedonien och Montenegro. Varje enskilt lands framsteg på vägen mot EU är ett framsteg för hela Balkan. Vissa av dessa länder har fått vänta länge, vissa kanske t.o.m. onödigt länge. Vi i Europaparlamentet och de två länder som fortfarande inte omfattas av visaliberaliseringen borde dra vissa lärdomar av detta.

Trots att det är en mycket känslig politisk fråga vill jag ändå påpeka att reglerna för en visaliberalisering är tydliga och universella för alla. De måste uppfyllas. Men låt oss nu inte politisera frågan mer än nödvändigt. Låt oss se vad som återstår att göra och hur vi så fort som möjligt kan se till att även Bosnien och Hercegovina och Albanien snart kan ansluta sig till familjen visumfria länder.

Bosnien och Hercegovina har under de senaste dagarna gjort stora framsteg och har snart uppfyllt de flesta av de kvarstående kraven från färdplanen. Jag vill därför uppmana aktörerna i Bosnien och Hercegovina att så fort som möjligt anta antikorrupsionslagen och bestämma regler för informationsutbyte mellan de olika delarna av polisväsendet. Jag uppmanar dem också att se till att helst bli klara med detta arbete före slutet av september, innan avrapporteringen till kommissionen. Därefter förväntar jag mig att kommissionen i sin tur i en ny analys bedömer vilka faktiska framsteg som gjorts och, efter att EU:s krav uppfyllts, föreslår rådet att fatta beslut om en visaliberalisering för Bosnien och Hercegovina. Förhoppningsvis kan den träda i kraft i juli 2010.

3-205

Marian-Jean Marinescu, (PPE). – Doamna Președintă, domnule comisar, eliminarea vizelor pentru o parte din țările care aparțin pachetului Balcanilor de Vest reprezintă o primă confirmare a angajamentului Uniunii Europene pentru continuarea procesului european de integrare. Cred că propunerea Comisiei este, însă, din păcate, incompletă. Cetățenii din Albania și Bosnia-Herțegovina nu se vor bucura de același tratament, ceea ce va crea diferențe între cetățenii din Balcani.

Vă reamintesc că există deja o diviziune între generația anterioară, care s-a bucurat de deschiderea fostei Republici Iugoslave către Europa și actuala generație, care nu a beneficiat de tratament egal din partea Uniunii Europene. Dar, ca să aplic această propunere, cetățenii țărilor fostei Republici Iugoslave care nu beneficiază de scutire de vize vor încerca să obțină un al doilea pașaport dintr-o țară aparținând fostei familii iugoslave și pe care Uniunea Europeană îl acceptă fără viză. Ne-am mai întâlnit cu acest tip de scenariu în cazul pașapoartelor moldovenești sau georgiene versus pașapoarte rusești.

Cred că soluția logică este de a aplica același tratament tuturor țărilor din Balcani și, totodată, cer Comisiei să analizeze și includerea Moldovei în pachetul țărilor din sud-estul Europei.

3-206

Victor Boștinăru (S-D). – Ca parlamentar european și ca socialist, salut Comunicarea Consiliului și a Comisiei referitoare la regimul vizelor pentru cele trei țări din Balcanii de Vest. Este un prim pas concret pentru integrarea lor în Uniunea Europeană, o primă realizare pentru viitorii cetățeni europeni din Balcanii de Vest. Apreciez însă că lipsa unei perspective clare, a unui *roadmap* pentru Bosnia-Herțegovina, Albania și Kosovo trebuie să ne îngrijoreze în cel mai înalt grad. Nu iau în discuție doar dezamăgirea la nivelul opiniei publice, ci mai ales riscul asupra stabilității politice din cele trei țări și, mai ales, aștept ca Parlamentul European și Comisia Europeană nou constituită să mențină o agendă predictibilă a integrării Balcanilor de Vest în Uniunea Europeană. Este singura cale ca noi să ne îndeplinim mandatul pentru care am fost aleși pentru a uni Europa.

3-207

Norica Niculai, (ALDE). – Doamnă Președintă, nu este nevoie de mai mult de un minut pentru a saluta o decizie istorică atât pentru Balcani, cât și pentru Europa. Cred că libertatea de mișcare este poarta spre democrație și spre cunoaștere. Ați

dat celor trei țări o șansă, însă, în același timp, cred că Europa este și o Europă a regulilor pe care, ca cetățeni europeni, trebuie să le îndeplinim cu toții. Ați făcut această propunere pentru că ați apreciat că regulile, condițiile pe care le-am impus, au fost îndeplinite.

Sunt convinsă că veți face o propunere de extindere și pentru Albania, și pentru Bulgaria, atunci când aceste reguli europene vor fi îndeplinite și, cu siguranță, în decizie veți formula o recomandare pentru a accelera acest proces. Fac parte dintre aceia care nu cred că este o chestiune de discriminare ci, dimpotrivă, consider că acest proces va fi stimulat spre performanță, spre atingerea acestor condiționalități și de celelalte două țări, pentru că cele trei țări, de la luarea deciziei, au dovedit că, atunci când își doresc pentru popoarele lor un alt statut, au fost gata să o facă.

3-208

Antonio Cancian (PPE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, signor ministro, premesso che io sono per la liberalizzazione e l'integrazione europea fino a completare quel mosaico dei Balcani occidentali, perché è stato detto prima abbiamo bisogno dei Balcani stabili. Quindi questa integrazione è indispensabile e deve arrivare al più presto.

Però, ieri quando parlavamo di immigrazione – il che significava sicurezza e diritti umani – bisogna stare molto attenti perché credo che le verifiche debbano essere fatte fino in fondo e non allentate. I tempi devono essere rispondenti a queste verifiche, accelerate possibilmente. Poi noto che c'è un buco in questa area, dove si è sentito parlare molto poco, ed è il buco del Kosovo. Voi mi capite benissimo che stante così il passaggio tra il Kosovo e la Macedonia per gli altri paesi diventa abbastanza semplice. So che è in corso una relazione che ci dirà qualcosa fra qualche giorno, però diteci di più qualche cosa questa sera sul Kosovo.

3-209

Emine Bozkurt (S-D). – Voorzitter, de minister zei het zo mooi, visa-liberalisering is nodig om een band met de EU te versterken, opkomend nationalisme te voorkomen en een isolement te voorkomen. Hoe kan het dan dat door de voorstellen de Bosnische moslims in een isolement dreigen te komen? Er ontstaat grote ongelijkheid binnen één land, want Servische en Kroatische Bosniërs krijgen wel een paspoort. Moslims hebben helaas geen buurland dat ze een paspoort geeft. Wie komt op voor de Bosnische moslims? Is dat de Commissie, is dat de Raad? Kunt u mij concreet vertellen of de Commissie of de Raad gesprekken heeft gevoerd met Kroatië en Servië om ook terughoudendheid te betrachten bij het verstrekken van de paspoorten. Want dat dit veel onrust zal gaan creëren, dat mag duidelijk zijn.

3-210

Надежда Николова Михайлова (PPE). – Искам да поздравя г-н Barrot за позицията на Европейската комисия в посока на либерализация на визовия режим за Западните Балкани. Като бивш външен министър, по чието време беше отменен визовия режим за България, знам какъв огромен емоционален ефект върху гражданите имаше отпадането на визите и преодоляването на униженията. Но същевременно, като европейски политик не мога да не се съглася с г-жа Doris Pack и г-жа Bildt, че истинската европейска солидарност се изразява в оказване на логистична помощ от Европейския съюз за покриване на критериите, а не в отстъпление от критериите, защото това действа деморализиращо за обществата и безотговорно за правителствата.

Промяната трябва да дойде като възнаграждение на усилията, а не като двоен стандарт. Обществата в Западните Балкани трябва да свикнат да изискват от своите правителства да си свършват работата. Те трябва да знаят, че визовият режим се бави не заради капризната Европа, а заради несвършената работа. Солидарността трябва да е в отговор на поемане на отговорност. Когато има принципна позиция, няма да има значение кой коя религия изповядва и от кой етнос е.

3-211

Elena Băsescu (PPE). – Susțin decizia Comisiei Europene, prin care se concretizează angajamentul manifestat de ani de zile privind eliminarea vizelor pentru persoanele din regiunea Balcanilor de Vest. Însă consider că cetățenii Republicii Moldova trebuie să se bucure de aceleași drepturi privind libera circulație în UE cât mai curând. Uniunea Europeană trebuie să dezvolte în continuare politica ușilor deschise față de aceste țări, iar eliminarea vizelor este un pas important pe drumul integrării europene a acestor popoare.

În completarea acestei decizii, care va duce la dezvoltarea oportunităților de afaceri transfrontaliere și a libertății de circulație a persoanelor, instituțiile europene trebuie să aibă în vedere programe culturale și educaționale care să facă cunoscute valorile europene în aceste țări. În acest context, asigurarea securității frontierelor și combaterea infracționalității internaționale trebuie să constituie în continuare o prioritate.

În final, doresc să reafirm că România nu a recunoscut independența Kosovo.

3-212

Zoran Thaler (S-D). – Rad bi izrazil zadovoljstvo, do kje je prišel postopek vizne liberalizacije v zadnjih osemnajstih mesecih. To je velik dosežek in spodbujam vas, da tako hitro nadaljujemo.

Zadnje dni prihajajo poročila iz Sarajeva, da izpolnjevanje zahtev, kljub vsem težavam, zahtev iz „roadmapa“, teče pospešeno. Tudi na tako občutljivih področjih, kot je policijska koordinacija med Banjaluko in Sarajevom.

Pozivam Komisijo in Svet, da tekoče spremljata ta napredek in se nanj odzivata. Evropska unija mora biti sposobna vplivati na tiste politike v Bosni in Hercegovini, ki bi si upali sabotirati ta proces. Državljeni Bosne in Hercegovine ne smejo trpeti zaradi neodgovornosti nekaterih njihovih politikov. In tu smo jim dolžni pomagati. Pozivam Komisijo, da takoj, ko je mogoče, vključi v „visa free“ režim tudi Bosno in Hercegovino.

3-213

Alojz Peterle, Poročevalec. – Selektiven pristop k odpravi vizumov ne krepi evropske perspektive v vseh državah Zahodnega Balkana, ki imajo že sicer razdeljene družbe, in tak pristop vnaša novo delitev. Jaz pozdravljam vsak korak v tej smeri in sem prepričan, da bi odprava vizumov za vse te države gotovo prispevala k izboljšanju podobe Evropske zveze v očeh prebivalcev teh držav, ki po letih konfliktnega razvoja potrebujejo tudi odprtje v svet.

Rad bi opozoril tudi na sto tisoče mladih ljudi, ki v teh državah še nikoli niso mogli potovati v svet. Poznajo Evropo in svet samo s televizije. Tudi njim smo dolžni okrepiti evropsko perspektivo. Jaz se zavedam varnostnega vidika, vendar tisti, ki imajo slabe namene, kadar potujejo iz svojih držav, bodo našli pot. Sto tisoče drugih, ki pa imajo dobre namene, pa zadržujemo.

Torej, sem za to, da Svet in Komisija čim prej revidirata poziciji, sta pozorna na napredek v teh državah in odpravita vizume za države, ki jih ni sedaj v tej prvi skupini. Lepa hvala.

Vlade držav pa seveda pozivam, naj izpolnijo čim prej svoje zaveze v dobro svojih državljanov in evropske pristopne perspektive.

3-214

Petru Constantin Luhan (PPE). – Madam President, the liberalisation of the visa regime for the Western Balkan countries is important, as this measure matters most to ordinary citizens in the region and it will clearly show the benefits of the EU rapprochement process. I am confident that the conditional inclusion on the white list of Albania and Bosnia and Herzegovina will prove to be a strong incentive for meeting the rest of the benchmarks on the road map. In our case, back in 2001, such a strong signal was sent, and in a couple of months we managed to fulfil all pending conditions.

It is essential that Albania and Bosnia and Herzegovina are included on the Schengen white list as soon as possible, and the Commission should provide all the necessary technical assistance to the authorities of these two countries in order to meet the necessary conditions in a short while.

3-215

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Det råder inget tvivel om att en visaliberalisering är oerhört viktig för människorna på Balkan. Jag har, precis som ni, träffat mängder med framför allt unga frustrerade människor som inte kan resa som de vill i Europa, inte hälsa på sina kompisar, inte åtnjuta de friheter som vi alla har. Att uppnå visumfrihet för dessa människor vore förstås bra för dem, för deras länder, för hela regionen och för EU.

Därför är jag väldigt glad att det idag finns förutsättningar för att vi redan vid årsskiftet kan ge den möjligheten till de tre aktuella länderna, alltså F.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien. Jag beklagar att inte alla länder på västra Balkan är med i förslaget idag, men inget tvivel ska råda om att det svenska ordförandeskapet är otroligt angeläget om att stärka integrationsprocessen och så småningom utvidgningsprocessen i Balkanregionen. Ni som känner mig vet vilket enormt engagemang jag har i den här frågan.

Men om det engagemanget ska bli verklighet och vara trovärdigt så måste vi värna om villkoren. Det måste vi göra för att slå vakt om människorna på västra Balkan och för våra medborgares skull. Vi måste se till att uppställda kriterier iakttas. Vi kan inte ge utrikespolitisk rabatt bara för att vara snäll som Manfred Weber sade. Detta gäller både visering och medlemskap.

Jag vet att människorna i Albanien och Bosnien och Hercegovina är besvikna. Jag förstår det. Men de är inte bortglömda. Vi kommer att göra vårt yttersta för att hjälpa dem och göra visumfrihet möjligt, även tekniskt. Vi ska vara tydliga med att ge en politisk signal om att de har möjlighet att vara med. Det gör vi gör redan idag. Men det är myndigheterna och politikerna i dessa länder som måste göra det sista jobbet.

Jag tror inte att en tids skillnad mellan de tre första länderna och Albanien och Bosnien och Hercegovina kommer att skapa instabilitet. Tvärtom visar det att EU står vid sitt ord och att om ni gör det ni ska, då uppfyller vi våra löften. Vi ska stötta dem och vi ska hjälpa dem. Jag tror att det är möjligt för dem att få en positiv rapport från kommissionen 2010. Det har även kommissionär Jacques Barrot sagt.

För Kosovos del inleddes viseringsdiskussionerna när Kosovo fortfarande var en del av Serbien, men vi arbetar på att hitta en lösning. Jag hoppas att kommissionen kommer visa på vägar framåt i sin rapport så att vi på sikt kan nå visaliberalisering även för människorna i Kosovo.

Den föreslagna visumliberaliseringen för F.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Montenegro och Serbien är ett första väldigt viktigt steg. Jag hoppas att ni kan hjälpa oss att ta det. Jag hoppas också att vi mycket snart kan ta nästa steg för resten av regionen.

3-216

Jacques Barrot, *Vice-président de la Commission*. – Madame la Présidente, je voudrais d'abord rappeler que cette démarche est très innovante. C'est la première fois qu'on a vraiment une approche régionale. J'ajoute que cette méthode de la feuille de route est une méthode basée sur des critères très objectifs, très précis, qui permettent aussi de stimuler ces futurs États membres à justement bien prendre conscience que nous avons une Europe des règles, une Europe des valeurs. J'insiste un peu sur ce point. Vous ne vous étonnez pas que la Commission soit particulièrement attentive à tout ce qui contribue à la lutte contre le trafic des êtres humains et contre la corruption. C'est important, cette Europe des valeurs. Nous devons être très attentifs à cela.

Je ne sais pas si j'ai bien été entendu par certains d'entre vous: j'ai dit clairement que nous espérons, au cours de l'année 2010, faire des propositions pour la Bosnie-Herzégovine et pour l'Albanie. Il y a donc là, en effet, un processus en marche, qui ne vise à discriminer personne. Simplement, nous voulons que les critères objectifs de la feuille de route soient de mieux en mieux observés.

C'est vrai que dans le cas de l'Albanie, il faut encore améliorer la délivrance des passeports biométriques. Je suis moi-même allé en Albanie remettre le premier passeport biométrique dans ce pays et je peux vous dire que j'ai donné tous les encouragements possibles pour que l'Albanie, ses responsables politiques et ceux de Bosnie-Herzégovine prennent bien la mesure des efforts à faire. Nous les aidons, par exemple pour établir des registres civils, parce que vous pouvez bien essayer de donner des passeports biométriques, s'il n'y a pas de registre civil, ce n'est pas possible. Nous les aidons donc sur le plan technique. Il est bien évident que, dans tout cela, il faut que l'Albanie, notamment, mette en application le cadre existant pour la lutte contre la criminalité organisée et la corruption. Il faut aussi qu'en Bosnie-Herzégovine, il y ait une bonne gestion des frontières et une coopération plus étroite entre les agences de police. Voilà ce que nous voulons. Je pense que nous avons tout lieu d'espérer qu'en 2010, ces deux pays bénéficieront aussi de la suppression des visas.

Je voudrais aussi vous dire, très simplement, qu'il n'est pas question pour nous de discrimination ethnique ou religieuse. Nous avons d'ailleurs, dans l'ancienne République yougoslave de Macédoine, une minorité musulmane importante. Il n'est pas question de discriminer ces 25 ou 30 % d'Albanais musulmans en Macédoine. Je voudrais donc vraiment vous rassurer, vous dire que nous sommes en marche dans un processus que nous avons voulu et que le Conseil a bien voulu accepter.

Je vous réponds aussi sur le Kosovo. En mars 2009, une mission d'experts financée par la Commission a débouché sur des constats positifs. C'est vrai que la Commission encourage également les États membres à établir des pratiques consulaires efficaces à Pristina. Je confirme que nous aurons un rapport, qui sera incessamment déposé, sur la situation exacte au Kosovo. Il est bien évident que, dans tout cela, nous voulons ouvrir cette perspective européenne à tous les Balkans, et nous pensons en particulier à la jeune génération. Les uns et les autres, vous avez beaucoup insisté sur le fait que des voyages et des échanges beaucoup plus faciles avec les autres États membres de l'Europe sont évidemment très bénéfiques. C'est ainsi, encore une fois, que nous construirons une Europe des règles et une Europe des valeurs auxquelles nous sommes attachés, chers amis.

Je vous le dis très simplement, nous sommes sur le bon chemin, mais évidemment, il faut que deux États fassent encore les derniers efforts nécessaires. J'espère qu'en 2010, ils pourront aussi voir les visas supprimés.

Voilà ce que je peux vous dire, en vous donnant l'assurance, en tout cas, que la démarche de la Commission est une démarche qui se veut objective, qui se veut vraiment très attentive et pas du tout conduite dans un esprit de discrimination quelconque, mais dans un esprit de coopération. J'y suis très engagé personnellement.

3-217

Presidente. – La discussione è chiusa.

Dichiarazioni scritte (articolo 149)

3-218

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *în scris*. – Comisia Europeană și Consiliul European sunt chemate să se pronunțe, în curând, asupra deschiderii spațiului european pentru cetățenii din Macedonia, Serbia și Muntenegru. Momentul este foarte important pentru peste zece milioane de locuitori ai Europei care își doresc o viză pentru a trece granița Uniunii. Macedonia a fost alături de Europa atunci când Europa a avut nevoie de ea. Iar Serbia a înțeles că Europa o vrea alături,

dar pentru asta trebuie să facă pace cu trecutul său apropiat. Serbia a colaborat îndeaproape cu instituțiile internaționale, cum ar fi Tribunalul Penal Internațional, și și-a asumat greșelile trecutului. A venit timpul ca Europa să răsplătească eforturile acestor state de a se alinia unor exigențe democratice și economice ce caracterizează uniunea celor 27. Drumul lor nu a fost ușor, iar eforturile pe care le-au făcut trebuie apreciate la justa lor valoare. Macedonia, Serbia și Muntenegru s-au înscris definitiv pe turnanta europeană și, de aceea, cred că UE trebuie să hotărască în favoarea ridicării vizelor impuse cetățenilor celor trei state. Guvernele lor au demonstrat că împărtășesc aceleași valori ca și noi, iar o decizie favorabilă ar da un nou avânt reformelor interne atât de necesare în Macedonia, Serbia și Muntenegru.

3-219

Cătălin Sorin Ivan (S-D), *în scris*. – Salut inițiativa Comisiei de a elimina sistemul de vize pentru cetățenii din regiunea Balcanilor de Vest, mai precis pentru Fosta Republică Iugoslavă Macedonia, pentru Serbia și Muntenegru. Prin astfel de măsuri, care vizează apropierea dintre aceste state și UE, în perspectiva integrării, potențialul conflictogen al zonei va fi semnificativ redus. Pentru România, care are granița comună cu Serbia, un astfel de demers nu poate decât să reprezinte o garanție în plus a unor relații transfrontaliere prietenești. Este o măsură care va contribui la o libertate mai mare de circulație pentru populația română din România și din Serbia și care va contribui la dezvoltarea relațiilor comerciale dintre țara noastră și Serbia și Muntenegru. Am încredere că liberalizarea sistemului de vize pentru cele trei țări menționate anterior, e doar începutul procesului, măsurile fiind mai târziu extinse și către Albania și Bosnia și Herțegovina. Deși ele nu îndeplinesc cerințele Comisiei, consider că, prin eforturi coordonate, rezultatele vor deveni în scurt timp vizibile. Înainte de a încheia, aș vrea să subliniez faptul că liberalizarea vizelor și libera circulație a persoanelor din Balcanii de Vest nu trebuie să provoace temeri, ci convingerea că spațiul european de securitate se extinde în beneficiul nostru, al tuturor.

3-220

Iuliu Winkler (PPE), *îrăsan*. – Az Európai Unió minden bővítés után erősebb lett, nem csak azért, mert közel 500 millió állampolgár számára közös piacot hozott létre, hanem azért is, mert stabilitást biztosított Közép- és Kelet Európában. A Balkán országai Európa szerves részét képezik. A gazdasági válságnak vagy a Lisszaboni Szerződés ratifikálásának nem szabad késleltetnie ezeknek az országoknak az uniós csatlakozási folyamatát.

Meggyőződésem, hogy a bővítés kiterjesztése a Balkán felé létfontosságú folyamat, amelyet az Uniónak fenn kell tartani azért, hogy globális szerepét megerősítse. Nem szabad elfelejteni, hogy a Balkán országainak felzárkóztatása, a XX. század végi véres háborús sebek begyógyításával együtt, az Európai Unió stabilitását és a régió jólétét biztosítják. A vízumkötelezettség eltörlése Szerbia, Montenegró és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság esetében kiemelten fontos mozzanat ezeknek az országoknak a felzárkózási folyamatában, ugyanakkor az Unió felelősségvállalását is tükrözi a régió iránt.

A folyamatot céltudatosan folytatni kell. Ez majd lehetővé teszi Bosznia-Hercegovina, Albánia és - megfelelő időben - Koszovó számára is, hogy - a feltételek teljesítése után - részesülhessenek a vízummentesség mihamarabbi alkalmazásában. Fenntartások nélkül csatlakozom azoknak az európai politikusoknak a véleményéhez, akik úgy vélik, hogy a balkáni országok csatlakozási törekvéseinek letörése beláthatatlan, káros következményekkel járna az Európai Unió számára.

3-221

15 - Legge lituana per la protezione dei minori contro gli effetti dannosi dell'informazione pubblica (discussione)

3-222

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione su:

- l'interrogazione orale al Consiglio sulla legge lituana per la protezione dei minori contro gli effetti dannosi dell'informazione pubblica, di Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raúl Romeva i Rueda, Jean Lambert, Judith Sargentini, a nome del gruppo dell'Alleanza dei Democratici e dei Liberali per l'Europa e del gruppo Verde/Alleanza libera europea (O-0079/2009 - B7-0201/2009),

- l'interrogazione orale alla Commissione sulla legge lituana per la protezione dei minori contro gli effetti dannosi dell'informazione pubblica, di Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raúl Romeva i Rueda, Jean Lambert, Judith Sargentini, a nome del gruppo dell'Alleanza dei Democratici e dei Liberali per l'Europa e del gruppo Verde/Alleanza libera europea (O-0080/2009 - B7-0202/2009),

- l'interrogazione orale al Consiglio sulla legge lituana sulla tutela dei minori contro gli effetti negativi della pubblica informazione, di Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer, Kyriacos Triantaphyllides, a nome del gruppo confederale della Sinistra unitaria europea/Sinistra verde nordica (O-0081/2009 - B7-0204/2009),

- l'interrogazione orale alla Commissione sulla legge lituana sulla tutela dei minori contro gli effetti negativi della pubblica informazione, di Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer, Kyriacos Triantaphyllides, a nome del gruppo confederale della Sinistra unitaria europea/Sinistra verde nordica (O-0082/2009 - B7-0205/2009),

- l'interrogazione orale al Consiglio sulla legge lituana per la protezione dei minori contro gli effetti dannosi dell'informazione pubblica, di Michael Cashman, Claude Moraes, Emine Bozkurt, a nome del gruppo dell'Alleanza Progressista di Socialisti e Democratici al Parlamento europeo (O-0083/2009 - B7-0206/2009),

- l'interrogazione orale alla Commissione sulla legge lituana per la protezione dei minori contro gli effetti dannosi dell'informazione pubblica, di Michael Cashman, Claude Moraes, Emine Bozkurt, a nome del gruppo dell'Alleanza Progressista di Socialisti e Democratici al Parlamento europeo (O-0084/2009 - B7-0207/2009).

3-223

Sophia in 't Veld, author. – Madam President, I think this is a very important subject that we are discussing here today. It is about European values. We put in the oral question and we have also drafted a joint resolution about the Lithuanian law, which is allegedly about the protection of minors. But it actually does the contrary, because this law may well foster ignorance, taboo and stigma. It will expose young and vulnerable gay, lesbian and transgender people to bullying and exclusion. It will therefore lead to immeasurable distress and suffering by young people, the very people that this law is designed to protect. Instead of protection it inflicts harm on young people.

Therefore we have addressed this question, and I am very happy that in the summer we received a letter from Commissioner Barrot expressing the European Commission's concern about this law, saying that the European Commission will keep a very close eye on it and make sure that any national legislation is in line with European legislation and principles. I think that is very important, because the European Commission should not only intervene when market rules are being violated but also, and in particular, when European values are being violated. We cannot tolerate discrimination. Europe is a community of values – values which I know are shared by the majority of our Lithuanian fellow citizens. We are all Europeans.

With reference to the resolution, colleagues, I would ask for your explicit support for the resolution and in particular for the amendment that seeks to insert a reference to the existing anti-discrimination directives, because I think that is the very minimum. I also ask for your support for the request in the resolution to ask the Fundamental Rights Agency for a legal opinion on this law.

Finally, I think we can be proud, as a European Parliament – if we adopt the resolution tomorrow – to be the voice of the shared values of Europe.

3-224

Ulrike Lunacek, Verfasserin. – Frau Präsidentin! Wie meine Vorrednerin schon gesagt hat, gefährdet dieses Gesetz, das in Litauen beschlossen wurde, die europäischen Werte, europäisches Recht, aber auch die Freiheit von Menschen, nämlich die Freiheit gerade von jungen Menschen, die lesbisch, schwul, bisexuell oder vielleicht auch transgender sind, ihr Leben ohne Angst leben zu können. Denn diesem Gesetz zufolge sind diesbezügliche sachliche Informationen für diese Jugendlichen angeblich schädlich. Ich kann Ihnen sagen, was das bedeutet: Es bedeutet, dass diese Jugendlichen in Angst leben müssen, möglicherweise Depressionen bekommen. Wir wissen, dass gerade bei jungen Menschen, die lesbisch oder schwul sind oder denen in dieser *Coming-out*-Phase unklar ist, wie sie leben werden, eine erhöhte Rate von Selbstmordversuchen zu verzeichnen ist.

Dieses Gesetz verstößt massiv gegen europäische Werte. Deswegen hat es mich gefreut, Kommissar Barrot, dass es von Ihnen schon im Juli eine Antwort gab. Sie haben auch dem europäischen Regionalverband des Internationalen Lesben- und Schwulenverbands (ILGA) geantwortet, dass die Kommission diesen Text analysieren und dann ihre nächsten Schritte darlegen würde. Mich interessiert heute: Was beabsichtigen Sie zu tun? Was haben Sie – und auch der Rat – schon gegenüber dem litauischen Parlament unternommen? Wir wissen, dass der frühere litauische Präsident und auch die neue Präsidentin, die früher Kommissarin war, dieses Gesetz nicht gutheißten. Aber das Parlament beharrt darauf. Ich bin froh, dass hier jetzt ein Vorschlag vorliegt, auch für eine Entschließung.

Ich hoffe sehr, dass wir alle gemeinsam morgen diese Entschließung annehmen und die Europäische Grundrechteagentur ersuchen können, zu diesem Gesetz Stellung zu nehmen, denn dafür ist sie da. Es müsste in diesem unserem gemeinsamen Europa mittlerweile ganz klar sein, dass lesbisches und schwules Leben nicht aus Familien und nicht aus Schulen verschwindet, nur weil ein Gesetz die Information darüber verbietet. Anderssein ist normal – auch in diesem unserem gemeinsamen Europa!

3-225

Rui Tavares, Autor. – Caros Colegas, esta lei começa pretendendo ser uma protecção das crianças contra divulgação da homossexualidade através de informação pública. Mas o que significa isto? Significa que se eu tiver um cinema em

Vilnius e quiser pôr um cartaz para o filme "Brokeback Mountain", não o posso fazer? Significa que se eu der uma palestra sobre homossexualidade num lugar público, num teatro ou numa universidade na Lituânia, não o posso fazer? Significa que poderei, tal como foi discutido já no Parlamento lituano, vir a pagar uma multa até 1 500 euros ou fazer um mês por serviço comunitário, de acordo com as alterações ao código penal cujo debate está neste momento a ser feito na Lituânia? Pode, por exemplo, um programa de TV mostrar um casal homossexual que seja feliz ou deve só mostrar um que seja infeliz?

Caros colegas, houve uma data que me surpreendeu na aprovação destas emendas à lei de protecção de menores na Lituânia: foi a data 14 de Julho de 2009. 14 de Julho é, evidentemente, o dia em que nós nos reunimos aqui pela primeira vez nesta 7ª legislatura e é também o dia que marca os 220 anos dos nossos princípios europeus, princípios do direito à busca da felicidade, princípio da liberdade de expressão e, agora, até o princípio da liberdade de assembleia que está também em risco porque, mais recentemente, também no Parlamento lituano, discutiu-se a possibilidade de impedir realizações como marchas, por exemplo, do "orgulho gay".

Bem, se nós nos reunimos neste dia 14 de Julho de 2009 pela primeira vez aqui, é porque temos um dever, eu diria um dever sagrado de defender estes valores, e são estes valores que estão em causa. Nós sabemos como começam estas coisas, também sabemos sempre onde elas acabam. O que é que vamos fazer a seguir? Nomear uma comissão para ver o que é que é a divulgação ou não divulgação da homossexualidade? Aonde, em livros, em teatros, em cinema, na publicidade?

Vilnius é este ano uma das capitais europeias da cultura, com muito mérito e certamente com muito regozijo por parte de todos os europeus. Mas ser capital europeia da cultura traz também responsabilidades, as responsabilidades de trazer a cultura europeia pelos melhores motivos e não ser vista neste ano pelos piores motivos.

Por isso apelo à votação a favor da nossa resolução e que a agência dos direitos fundamentais dê uma opinião sobre este assunto tão grave. É certamente o mínimo que os deputados desta casa poderão pedir.

3-226

Michael Cashman, author. – Madam President, can I say, as a gay man, I am proud that this House and others are speaking out against this proposed law. This proposed law will clearly breach EU treaties on human rights, particularly Article 6, as well as the Employment Framework Directive and general policies on non-discrimination. It also, interestingly, breaches the UN Convention on the Rights of the Child, in that it encourages discrimination against young lesbians and gay people. So, whom does it protect, and from what?

The British Conservatives introduced in Great Britain a similar law in 1988. It was recognised then, and recognised now, that these laws lead to censorship and the promotion of discrimination and homophobia: discrimination and homophobia which destroys people's lives and blights the souls of those who practise it. The proposed law has been condemned by NGOs, including the International Lesbian and Gay Association, the Council of Europe and Amnesty International, as well as others. It affects young lesbians and gay men – teachers, public officials – and could be used to prevent young people having access to any material – films, books, plays, works of art – created by a gay man or a lesbian. Are they going to try and stop young people studying the works of Plato, Shakespeare, Oscar Wilde, Walt Whitman, Tennessee Williams, Tchaikovsky and others, the music of Elton John, or idolising tennis greats such as Martina Navrátilová? It will affect the very way young people and others speak, think and act. And why? Young people need education, not isolation; they need to understand the world in all its diversity and be taught respect for those who are different. The love of one human being for another is never lessened by gender or sexuality: it is love.

Lesbians and gay men are ordinary men and women made extraordinary by extremists' preoccupation with our sex lives and the defamation that lesbians and gay men are a threat to society. That is a vile misrepresentation. Any civilised society is judged not by how it treats its majority but how it treats its minorities. So I say to Lithuanians and people across Europe: reject this dangerous step back to the past.

(Applause)

3-227

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Låt mig få börja med att understryka att yttrandefrihet och icke-diskriminering på grund av sexuell läggning och könsidentitet är hörnstenar i våra demokratiska samhällen. Vår union grundar sig på ett antal principer och värderingar som alla medlemsländer förväntas ställa sig bakom. Vi kan inte värna och slåss för respekten för de mänskliga rättigheterna i andra länder om inte vi, internt inom EU, kan upprätthålla de grundläggande principerna.

De grundläggande rättigheterna, och särskilt yttrandefrihet och rätten att inte utsättas för diskriminering, erkänns i artikel 6 i Fördraget om Europeiska unionen och återfinns också i artiklarna 10 och 14 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna. Dessa principer anges också i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Det finns lagstiftning på gemenskapsnivå som ger skydd på detta område. I direktiv 2000/78/EG förbjuds diskriminering i

arbetslivet på grund av religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. I följd la kommissionen fram ett förslag om att utvidga detta skydd till ytterligare områden.

Rådet diskuterar för närvarande detta förslag och parlamentet har gett ett positivt yttrande. Vi välkomnar detta initiativ och hoppas att det kan antas inom kort.

Detta gäller lagstiftning på europeisk nivå. På nationell nivå kan medlemsstaterna anta nationell lagstiftning på området grundläggande fri- och rättigheter under förutsättning – jag upprepar: under förutsättning – att denna lagstiftning till fullo respekterar unionens och gemenskapens primär- och sekundärrätt som faller under gemenskapens icke-exklusiva behörighet och motiveras av att det inte finns någon lagstiftning på unions- eller gemenskapsnivå.

Den aktuella lagen som antogs av det litauiska parlamentet i juli och de ändringsförslag till strafflag och förvaltningslag som nu är under behandling, väcker stark oro hos det svenska ordförandeskapet. Lagen har dock ännu inte trätt i kraft, vilket är viktigt att komma ihåg.

Ur vårt perspektiv skulle en lag som syftar till att förbjuda främjande av en viss sexuell läggning innebära en kränkning av grundläggande värderingar som yttrandefrihet och alla människors lika värde. Ordförandeskapet har vid upprepade tillfällen klargjort denna ståndpunkt i kontakter med Litauens regering.

När det gäller de mer juridiska frågorna som ledamöterna tar upp i sina frågor här är det viktigt att påpeka att rådet inte har någon formell roll. Förenligheten mellan nationell lagstiftning och fördragen är inte en fråga för rådet. Inte heller för byrån för grundläggande rättigheter. Det åligger kommissionen att bedöma om en medlemsstat uppfyller sina skyldigheter enligt fördragen. Det innefattar inte bara övervakning av korrekt införlivande och genomförande av unionens och gemenskapens lagstiftning, utan också att man ser till att primärrätten på europeisk nivå respekteras fullt ut. Kommissionen kan, som Jacques Barrot säkert kommer att säga, inleda lämpliga förfaranden om den anser att en medlemsstat inte uppfyller primär- eller sekundärrätten.

När det gäller artikel 13 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skulle rådet bli djupt bekymrat om det inträffar fall av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning. Men det krävs ett förslag från kommissionen för att rådet ska kunna inleda en diskussion om huruvida diskriminering föreligger och i så fall vilken åtgärd som bör vidtas. På samma sätt kan en åtgärd från rådets sida, enligt artikel 7 i fördraget, endast vidtas om en tredjedel av medlemsstaterna eller kommissionen lägger fram ett sådant motiverat förslag. Eftersom lagen ännu inte har trätt i kraft så har inget sådant förslag lagts fram.

Jag kan försäkra ledamöterna att frågan om diskriminering av hbt-personer finns på det svenska ordförandeskapets dagordning. Vi kommer att diskutera det på ett toppmöte för jämlikhet i Stockholm den 16-17 november.

Vi tar naturligtvis oron i Europaparlamentet på stort allvar. Det handlar om respekten för grundläggande rättigheter och de mänskliga rättigheterna. Men formellt måste det tas upp inom de rättsliga och institutionella ramarna. Som företrädare för rådet har jag här försökt svara så korrekt som möjligt på de frågor som finns och också redogjort för begränsningarna. Jag ser fram emot att ta del av de synpunkter som kommissionens företrädare har i detta ärende.

3-228

Jacques Barrot, Vice-président de la Commission. – Madame la Présidente, Madame la ministre a très bien exposé les données juridiques de ce problème.

Je veux dire, ici, que la Commission a exprimé de façon répétée sa ferme condamnation de toute manifestation d'homophobie. Ce phénomène constitue une violation flagrante de la dignité humaine. La Commission a notamment répété cette position devant le Parlement européen le 23 avril 2007, lors de la séance plénière pendant laquelle a été adoptée la résolution sur l'homophobie en Europe.

Dans les domaines tombant dans le champ des compétences communautaires, l'Union, et aussi les États membres, lorsqu'ils mettent en œuvre le droit de l'Union, sont tenus de respecter les droits fondamentaux. Ce sont des principes contraignants du droit communautaire.

Le projet de loi lituanienne sur la protection des mineurs et contre les effets nocifs des informations publiques entre, dans une large mesure, dans le champ des compétences communautaires, car son contenu concerne la mise en œuvre des directives sur les services audiovisuels et sur le commerce électronique.

Aussi, la Commission a informé les autorités lituaniennes, même avant l'adoption du projet de loi, que certaines dispositions de cette loi soulèveraient de sérieuses préoccupations par rapport à leur compatibilité avec les droits fondamentaux et le droit communautaire. Malgré cette mise en garde, il semblerait que la version actuelle de la loi adoptée le 14 juillet dernier ne dissipe pas les inquiétudes exprimées au préalable par la Commission.

Dans ce contexte, la Commission ne peut qu'exprimer des réserves, et des réserves sérieuses, sur la compatibilité de cette loi avec les principes de la liberté d'expression, le principe de non-discrimination, et avec les droits des enfants, y compris leur droit à accéder à l'information nécessaire à leur développement.

La Commission n'hésitera pas à prendre toute mesure appropriée pour assurer le respect du droit communautaire, y compris les droits fondamentaux, bien entendu.

D'après les informations dont dispose la Commission, un groupe de travail a été établi en Lituanie à l'initiative de la Présidente, Mme Grybauskaitė, afin d'introduire des amendements supplémentaires à la loi. Ces amendements devraient être proposés fin octobre. La Commission, évidemment, va attendre le travail de cette Commission et le contenu des amendements pour pouvoir se prononcer de manière définitive sur la loi telle qu'elle entrera en vigueur. Je ne peux, en effet, que donner raison à Mme la ministre, Mme Malmström, lorsqu'elle a bien précisé que c'était à la Commission de surveiller, éventuellement de proposer des sanctions et de sanctionner les manquements aux règles de l'Union européenne et aux droits fondamentaux a fortiori.

Voilà les informations que je voulais vous donner, en vous montrant que notre position était extrêmement claire en la matière.

3-229

Vytautas Landsbergis, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, the law that is being criticised and debated, despite the fact that it will not enter into force until March, contains only one single line prohibiting the promotion of homosexuality to minors; that is the greatly troublesome part.

The President of the Republic of Lithuania took the initiative by tabling clarifying amendments immediately. Thus our resolution is practically knocking on an open door. What we should be doing is concentrating on Parliament's intention.

The key words in the troublesome line about the promotion of homosexuality to minors are 'promotion' and 'minors' – not 'homosexuality', as some would have it. The possibility of direct promotion to minors has been dealt with by the adoption of a law. 'Promotion' is a deliberate action going beyond the simple and necessary information currently provided by sexual education, which should include a clause of tolerance to homosexual appeal and love.

The promotion of homosexuality to minors, if we open our eyes, may quite often mean significantly more – from encouraging them to try it, to the seduction of minors, even for homosexual prostitution. The media might benefit from such business, probably by disseminating such promotion to minors.

Dear colleagues, parents and grandparents, please now listen to your hearts. Would you be in favour of opening up this whole area of challenges to your own offspring?

(Interjection from the floor)

OK, that is the case for you.

What if they are exposed to such special 'promotion' regularly and without restriction? It seems as though we are stumbling between two trees: the first, if someone likes tricky doctrine, is the right of children to be mentally abused, while the second is the right of children to be protected from abuse. Let their self-determination come with maturity.

My proposal is to support the positions recalling both the Convention on, and the Declaration of, the Rights of the Child, and to delete paragraph 1, which is irrelevant at the present time and therefore inappropriate for Europe's highest House.

3-230

Claude Moraes (S-D). – Madam President, Mr Landsbergis has given a deeply unconvincing justification of this law; I was surprised, I thought he would justify it more. The Council and the Commission have expressed their deep concern, and that is the correct line. Anti-discrimination and freedom of expression are absolutely fundamental principles in European law.

In my own Member State, as Mr Cashman said previously, we had such a law in 1988, but it is now history and this law will become history because, as a Community of values, one of the EU's greatest strengths lies in our common endeavour to raise the bar on human rights and the protection of our fundamental freedoms. It is also difficult when one Member State is under the spotlight for a potential breach of this law but it is because of our Community of values that we can analyse those laws and we can say, as the Commission and Council have said, they cause deep concern for us.

The Fundamental Rights Agency should do its job and give its opinion and, as the Commission and Council have said there are problems within existing law, anti-discrimination laws in this European Union; let us defend what we have and

let us ensure that the Socialist Group, along with our sister party in Lithuania, condemn this law, and let us hope that that is what will happen – that it will be consigned to history.

(Applause)

3-231

Leonidas Donskis, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, the Lithuanian Law on the Protection of Minors from the Detrimental Effects of Public Information struck human rights defenders and media people in Lithuania and beyond as overly homophobic and profoundly undemocratic.

Please let me draw your attention to the fact that this law was vetoed by the former President of Lithuania, Valdas Adamkus, but he was overruled by the Lithuanian Parliament. In addition, this law has been severely criticised by the current President of Lithuania, Dalia Grybauskaitė. The law was assessed in vigorous terms by the Lithuanian media, commentators, and civil liberties and human rights defenders, who stressed its homophobic substance along with its extremely dangerous political implications, such as censorship and self-censorship.

This law has little, if anything, to do with the protection of children. Instead it is against gay and lesbian citizens of the country. Whatever the case, the equation of homosexuality with physical violence and necrophilia is morally repugnant and deeply disgraceful. Still it is difficult to believe that the adoption of such a law is possible in an EU country at the beginning of the 21st century. Personally I take this law as an unfortunate move and as a profound misunderstanding, to say the very least.

Changes to Article 310 of the penal code and Article 214 of the administrative code are being debated in Lithuania's Parliament that will criminalise, with the threat of a fine, community work or imprisonment, anyone involved in the promotion of homosexuality in any public space. If this is not our slide to state-sponsored homophobia and criminalisation of public expression of our gay and lesbian citizens, what is it then?

Last but not least, this law is a disgrace, but even more so would be an attempt to obfuscate, trivialise and, in effect, justify it. This is to say that I strongly support the resolution.

3-232

Raül Romeva i Rueda, *en nombre del Grupo Verts/ALE*. – Estimados y estimadas colegas, estamos ante un momento crucial en el proceso de la construcción europea, porque, hace muy poco, seguramente este tipo de debate no lo habríamos tenido. Simplemente, porque a ningún Parlamento se le habría ocurrido aprobar una ley de esas características.

Esto significa que no se trata de un tema interno de la política lituana; simplemente, nos lleva a la conclusión de que estamos ante un tema que afecta directamente a la línea de flotación de la credibilidad europea. El conjunto de la Unión Europea —y aquí estamos tres Instituciones— no puede permanecer silencioso mientras en un Estado miembro se aprueban leyes que persiguen y criminalizan algo tan universal como el derecho a escoger con quién se quiere mantener relaciones afectivas o sexuales, independientemente del sexo y de la edad.

Hablar con normalidad, señor Landsbergis, hablar con normalidad de la homosexualidad, de la bisexualidad y de la transexualidad es la mejor garantía para que un niño o una niña pueda vivir su propia sexualidad con respeto hacia sí mismo y hacia el resto de la comunidad.

Y esto es importante, porque precisamente lo que estamos pidiendo en estos momentos es que se garantice el crecimiento saludable, sin coacciones ni estereotipos negativos ni criminalizaciones de la infancia. Es precisamente normalizando este debate, normalizando esta situación, como lo conseguiremos, no prohibiéndola ni criminalizándola.

3-233

Konrad Szymański, *w imieniu grupy ECR*. – Litewska ustawa o ochronie nieletnich została napisana z troski o rozwój emocjonalny i psychologiczny najmłodszych odbiorców mediów, które są coraz bardziej obecne w życiu dzieci. Drugą troską litewskich ustawodawców było wychowanie dzieci zgodne z przekonaniami rodziców. Myślę, że nie ma osoby na tej sali, która by nie uznała, że to są ważne i palące problemy. Takie intencje zasługują na szacunek, a nie krytykę, ale nie jest to w tej sprawie najważniejsze.

Ta ustawa w żadnym paragrafie nie narusza, a najczęściej nawet nie dotyka prawa europejskiego. Zagadnienia wskazane w zapytaniu pisemnym należą ściśle do dziedziny prawa krajowego państw członkowskich. Nikt nigdy nie upoważnił Unii Europejskiej do działania w tych dziedzinach. To jest fundamentalny powód, dla którego sprzeciwiamy się poruszaniu tego tematu na forum europejskim i to jest powód, dla którego nigdy nie zgodzimy się, aby taka czy inna ideologia usprawiedliwiała przekraczanie granic kompetencji prawa europejskiego.

Dlatego nie możemy również udzielić poparcia żadnej z przedstawionych rezolucji w tej sprawie.

3-234

Eva-Britt Svensson, för GUE/NGL-gruppen. – Fru talman! Det handlar inte om ideologi. Det handlar om alla människors lika värde vill jag säga. Jag vill också tacka både kommissionen och rådet för ovanligt tydliga ställningstaganden. Jag är övertygad om att parlamentet, kommissionen och rådet nu gör gemensam sak vid denna överträdelse mot de grundläggande värderingarna.

Vi talar om EU och EU:s respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna. Det måste också gälla för alla våra olika medlemsstater. I praktiken innebär detta lagförslag att all information om hbt-frågor riskerar att bli olaglig. Tänk tanken att det plötsligt blir förbjudet att kämpa för alla människors lika värde oavsett sexuell läggning.

Lagförslaget angriper tveklöst de mänskliga rättigheterna. Jag ska inte räkna upp hur många av de mänskliga rättigheterna det bryter mot. Jag vill bara kort säga: Allt stöd till denna resolution. Jag hoppas att parlamentet kan stå så enat som möjligt bakom denna resolution när vi röstar imorgon.

3-235

Véronique Mathieu (PPE). – Madame la Présidente, avant toute chose, je tiens à rappeler ici l'importance que revêt pour l'Union européenne, pour le Parlement et pour tous les collègues la lutte contre toutes les formes de discrimination, notamment celle fondée sur les orientations sexuelles.

De quoi parlons-nous aujourd'hui? D'un projet de loi en Lituanie qui pose problème, qui pose tellement problème que Mme Grybauskaitė s'en est occupée. Elle a posé son veto, elle a même investi un groupe de travail, qui va nous proposer des amendements. J'ai donc toute confiance en elle, et je suis sûre que ce problème sera résolu et que l'État membre concerné trouvera une solution à ce grave problème qu'est la discrimination fondée sur les orientations sexuelles. Nous nous sommes concertés, certains groupes ont proposé une résolution et nous avons eu le bonheur de trouver une résolution commune. Je suis donc convaincue, mes chers collègues, que cette résolution commune sera adoptée demain et que ce problème sera résolu.

Il est bien entendu important que la santé intellectuelle et mentale de nos enfants soit protégée, mais je vous rappelle quand même que la lutte contre toutes les discriminations sexuelles est importante. Nous y avons travaillé depuis de très nombreuses années. Nous avons une Agence des droits fondamentaux. Elle sert à quelque chose. Nous nous sommes battus pour qu'elle soit instaurée et il n'est pas question aujourd'hui qu'elle soit abandonnée et qu'elle soit jetée au panier.

Je vous remercie donc de bien vouloir adopter cette résolution commune. Je remercie tous les collègues qui se sont investis dans ces négociations. C'est un grand plaisir de voir que nous avons réussi à bâtir cette résolution commune et j'espère qu'elle sera adoptée dans l'hémicycle demain.

3-236

Vilija Blinkevičiūtė (S-D). – Sveikinu Europos Parlamento iniciatyvą pradėti svarstyti klausimą dėl Lietuvos dešiniųjų jėgų pastangomis priimto Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo. Deja, tenka apgailestauti, kad įstatymas buvo priimtas nepakankamai išdiskutavus bei įvertinus atitiktį tarptautinei ir Europos Sąjungos teisei. Nebuvo išgirstas nevyriausybinių organizacijų balsas. Prisidengiant kilniui tikslui ginti vaikų teises iš tikrųjų buvo sukurtas teisinis pagrindas suskirstyti visuomenę, riboti informaciją, diskriminuoti atskiras visuomenės grupes. Buvęs Lietuvos Respublikos prezidentas vetavo įstatymo projektą, naujoji prezidentė sudarė darbo grupę, kuri pateiks naują įstatymo projektą parlamentui dar šioje rudens sesijoje.

Tikiuosi, jog Lietuvoje bus pakankama politinė valia patobulinti įstatymą, juolab, kad mes turime patirtį priimant ir įgyvendinant pažangius šios srities įstatymus. Dar prieš 6 metus Lietuvos socialdemokratų pastangomis buvo priimtas Lygių galimybių įstatymas, kuris uždraudė bet kokią tiesioginę ir netiesioginę diskriminaciją dėl amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, rasės ar etninės priklausomybės visose gyvenimo srityse. Analogiškas direktyvos projektas šiuo metu diskutuojamas Ministrų Taryboje. Ši Europos Parlamento rezoliucija turėtų paskatinti Lietuvos Parlamentą priimti tokį įstatymą, kuriame žmogaus teisės ir laisvės būtų gerbiamos, kuriame nebūtų vietos visų formų diskriminacijai, taip pat ir diskriminacijai dėl seksualinės orientacijos.

3-237

Emine Bozkurt (S-D). – Voorzitter, geachte commissaris, minister en collega's, net als u allen ben ik ook geschokt door het feit dat er een parlement in Europa is dat dergelijke maatregelen niet alleen durft voor te stellen, maar ook nog weet aan te nemen. Deze wet is niet alleen een onacceptabele schending van de rechten van homo's en lesbiennes in Litouwen, het is een diepe belediging aan het adres van homoseksuelen in heel Europa. Zij krijgen van het Litouwse parlement te horen dat hun geaardheid iets is waar ze zich voor moeten schamen, waartegen kinderen beschermd moeten worden.

Ik verwacht van de Commissie en het Zweeds voorzitterschap dan ook dat ze het parlement van Litouwen heel duidelijk maken dat fundamentele waarden zoals gelijke behandeling en non-discriminatie in Europa niet onderhandelbaar zijn. Nu niet, nooit niet, door niemand niet. Daarom wil ik graag de concrete toezegging van de commissaris, hier en nu, dat de Commissie geen moment zal aarzelen Litouwen voor het Europese Hof te dagen, mocht deze wet van kracht worden.

3-238

Miroslav Mikolášik (PPE). – Litva prijala zákon, ktorým významne upravuje ochranu detí a mladistvých pred vonkajším vplyvom informácií, ktoré môžu závažne poznačiť ich ďalší vývin. Je jasné, že sociálna a rodinná politika spadá pod kompetenciu jednotlivých členských krajín Európskej únie, a preto žiadne európske iniciatívy za to nemôžu Litvu odsudzovať.

Spomínaný zákon neporušuje žiadne medzinárodné normy v oblasti ľudských práv. Študoval som tú otázku a je to tak. Som presvedčený, že práve naopak – posilňuje spôsoby, akými deti ochrániť pred tým, aby boli vystavené informáciám, či obrazom, pred ktorými ich chcú ochrániť ich samotní rodičia, a to podčiarkujem.

Apelujem na dôsledné uplatňovanie princípu subsidiarity, čo si aj samotné Írsko vymohlo v protokole k Lisabonskej zmluve. Preto sa podobné „upozornenia členským krajinám, štátom“ stávajú závažným precedensom v takých citlivých otázkach, akou je rodina určite.

3-239

Justas Vincas Paleckis (S-D). – Pirmą kartą Europos Parlamento istorijoje šioje garbingoje salėje svarstomi Lietuvos parlamento veiksmai, svarstomi nepalankiame kontekste. Kokie nekalti ar visai geri norai svarstomų įstatymų autorių ir palaikytojų bebūtų, jie atvedė tikrai ne į XXI amžiaus Europą. Manau, suvaidino savo vaidmenį Seimo daugumos per didelį įsitikinimą savo teisumu – virš mūsų tik dangus, darom ką norim, mums nerūpi tarptautiniai įsipareigojimai. Šis svarstymas yra labai rimta Tarybos ir Komisijos reakcija, tai įspėjimo signalas Lietuvos įstatymų leidėjams, kad reikia žingsniuoti ne atgal, vos ne į Viduramžius, o veikti žvelgiant pirmyn, naudojantis Europos Sąjungos šalių patirtimi ir tradicijomis. Todėl tokios diskusijos reikalingos, reikalinga ir rezoliucija.

3-240

Cecilia Wikström (ALDE). – Fru talman! Alla människor är födda lika och äger samma okränkbara värde. Därför måste parlamentet i dag tala tydligt om de europeiska medborgarna, oaktat vilket medlemsland vi talar om. Eftersom EU:s grundläggande värden är tolerans, öppenhet och frihet är det glädjande att kommissionens nyvalde ordförande i dag har klargjort att han kommer att tillsätta en kommissionär med en portfölj som just kommer att innefatta mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

I dag konstaterar vi med sorg hur extra beklämmande det är när ett land som Litauen – som en gång har upplevt förtryck och diktatur – nu som ett fritt självständigt land stiftat en lag som är så avskyvärd och som innebär censur, ofrihet och intolerans. Nu måste vi alla som står bakom demokratiska principer och en god människosyn med kraft fördöma denna litauiska lag och vi måste votera imorgon. Låt oss också i denna kammare påminna varandra om att störst av allt är kärleken.

3-241

Anna Záborská (PPE). – V roku 2006 bolo Slovensko odsúdené, lebo žiadalo slobodu svedomia. Dnes sa Litva ocitla pred týmto spoločenstvom, pretože chce chrániť deti pred sexualizáciou spoločnosti. Považujem toto rokovanie za manipuláciu Charty základných ľudských práv, text, ktorý je právne záväzný.

Táto snemovňa ignoruje legitímnosť národného parlamentu, ktorý dvakrát odhlasoval neskritizovaný zákon. Táto snemovňa žiada stanovisko Agentúry pre ľudské práva. Táto však nemá kompetenciu skúmať účinnosť národných zákonov. Mám otázku: čo si môžu Íri myslieť pred nastávajúcim referendum? Len to, že čoskoro príde čas a budú tu v tejto snemovni kritizovaní pre svoje zákony o ochrane rodiny a života.

Je mi ľúto, že v tomto ctenom Parlamente nerešpektujeme európske hodnoty, nerešpektujeme diverzitu a národnú kultúru, nerešpektujeme ochranu detí a právo rodičov na ich výchovu.

3-242

Cecilia Malmström, rådetts tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Jag tror att det är väldigt tydligt vad de tre institutionerna tycker i denna debatt. Respekten för mänskliga rättigheter, tolerans, individens okränkbarhet och förbudet mot att diskriminera bl.a. med hänvisning till sexuell läggning är grundläggande värderingar i det europeiska samarbetet och måste så vara. Medlemsländerna har en skyldighet att respektera både de värden och de faktiska lagar som gäller på dessa områden inom EU.

Ordförandeskapet känner oro för den aktuella lagen, men vi vet att den är föremål för debatt och kritik i Litauen. Precis som har nämnts här så har ju president Grybauskaitė – som har en bakgrund som kommissionär och är väl informerad om EU:s värden och lagar – själv initierat en process för att se över denna lag och göra den kompatibel med EU-lagstiftningen. Jag är mycket glad över att kommissionen var så tydlig i vad som kommer att hända om lagen, mot förmodan får man väl säga, ändå träder i kraft i sin ursprungliga form.

3-243

Jacques Barrot, Vice-président de la Commission. – Madame la Présidente, je rejoins pleinement les conclusions de Mme la ministre. Je veux simplement espérer aussi que le groupe de travail que Mme Grybauskaitė a mis en place pour permettre d'éviter une loi qui serait, à certains égards, en désaccord avec le droit européen.

J'insiste sur un point: nous avons craint que certaines dispositions de la loi soient contraires à certaines directives, sur les services audiovisuels et sur le commerce électronique. Nous n'avons pas, en effet, à statuer sur le droit de la famille, qui est une des compétences des États membres. Cela étant, tout ce qui a été dit au préalable et au cours du débat montre qu'il faut sans doute qu'une meilleure appréciation des choses soit faite sur le plan national, en l'occurrence en Lituanie.

3-244

Presidente. – A conclusione di questa discussione comunico di aver ricevuto cinque proposte di risoluzione² a norma dell'articolo 115 del regolamento.

La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà domani, giovedì 17 settembre 2009.

Dichiarazioni scritte (articolo 149)

3-245

Carlo Casini (PPE), per iscritto. – Il mio giudizio sulla proposta di risoluzione sulla protezione dei minori in Lituania intende manifestare una preoccupazione istituzionale molto seria. Frequentemente singoli parlamentari o gruppi politici pretendono di affrontare questioni che attengono alla politica interna dei singoli Stati: ciò non sembra corretto. Nel caso in esame si vorrebbe far esprimere al Parlamento europeo un parere sostanzialmente negativo su una legge lituana, di cui non si conosce l'intero contenuto, che ha l'intento condivisibile di proteggere i minori, imponendo surrettiziamente un modo di vedere lasciato alla disponibilità dei singoli Stati come del resto ha stabilito più volte la Corte Europea dei diritti dell'uomo. Il principio di eguaglianza è fuori discussione e nessuno intende mettere in discussione la dignità di persone che hanno particolari tendenze sessuali. La mia riserva ed il carattere istituzionale perché riguarda i rapporti tra Unione Europea e singoli membri.

3-246

Joanna Senyszyn (S-D), na piśmie. – Dyskryminacja jest zabroniona w prawie unijnym i międzynarodowym. Odpowiednie zapisy znajdują się w traktatach, w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, w Karcie Praw Podstawowych. Żadne z państw członkowskich nie może stanowić prawa sprzecznego z tymi dokumentami.

Litewska ustawa jest niedopuszczalna, a w swojej treści absurda i homofobiczna. Homofobia jest chorobą. Jednakże chorym z nienawiści do osób homoseksualnych nie należy współczuć. Są oni nie tyle homofobami, co szowinistami orientacji seksualnej. Jak wszystkich innych szowinistów, trzeba ich zwalczać i uchylać przeciwko nim odpowiednie przepisy.

W 1990 roku Światowa Organizacja Zdrowia wykreśliła homoseksualizm z Międzynarodowej Statystycznej Klasyfikacji Chorób i Problemów Zdrowotnych. Stwierdziła również, iż żadna orientacja seksualna nie jest zaburzeniem.

W każdym społeczeństwie, także litewskim, są lesbijki, geje, biseksualiści. Stanowią oni od 4 do 7 proc. populacji. Są mniejszością, której należą się wszelkie prawa. Marsze Równości, które niektórych tak oburzają, są organizowane między innymi po to, aby tę podstawową, fundamentalną zasadę równości przypominać.

Dlatego apeluję do Rady i prezydencji o podjęcie odpowiednich działań przeciwko uchwalaniu przez państwa członkowskie dyskryminacyjnych ustaw. Trzeba pokazać, że Unia mówi stanowcze NIE wszelkiej dyskryminacji i nietolerancji.

3-247

IN THE CHAIR: Diana WALLIS

Vice-President

3-248

16 - Question Time (Council)

3-249

President. – The next item is Question Time (B7-0203/2009).

The following questions are addressed to the Council.

3-250

Question No 1 by Marian Harkin (H-0259/09)

Subject: Animal welfare

Given that animal welfare is one of the priorities of the Swedish Presidency, and given that countries such as Ireland have already put in place successful animal welfare schemes in relation to the live transportation of animals, including the Suckler Cow Welfare Scheme which helps to ensure that our weanlings for export are stronger and better prepared to cope with the journey, has the Swedish Presidency any plans to take into account schemes such as these for the live export of animals in order to ensure that a balance is reached between the sustainable export of live animals and the safeguarding of animal welfare in any new legislation? Furthermore, given that Ireland is an island nation and relies heavily on the export trade of weanlings, has the Swedish Presidency any proposals that would inhibit this vital trade for Ireland?

3-251

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Jag har fått äran att besvara en fråga från Marian Harkin. Rådet delar parlamentsledamotens oro över djurens välbefinnande. Kommissionens regelbundna framläggande av förslag har lett till ett fortlöpande fastställande av en ansevärd mängd gemenskapslagstiftning på detta område. Det svenska ordförandeskapet har som mål att upprätthålla debatten om djurens välbefinnande och god djurhållning. Dessa frågor finns som prioriteringar inom jordbruksområdet när det gäller vårt ordförandeskap och det kommer att hållas en särskild konferens om djurens välbefinnande i den svenska staden Uppsala den 8–9 oktober.

Konferensen kommer att inriktas på slutresultaten av det EU-finansierade projektet *Welfare Quality*. Sedan 2004 har man i projektet tagit fram ett vetenskapligt baserat system för att bedöma hur väl djurbesättningar tas om hand på jordbruken. I projektet undersöks också de bästa sätten för återkoppling till jordbrukarna, konsumenterna och andra intressenter. Mer än 40 institut och universitet från EU och Latinamerika har deltagit. En annan fråga som ska diskuteras vid konferensen är hur djurens välbefinnande ska kunna förbättras globalt. Det kommer talare från internationella organisationer som WTO och FAO, globala företag och den internationella köttindustrin samt företrädare från USA och Namibia.

Resultaten från konferensen kommer kanske att vara relevanta för de slutsatser som rådet planerar till svar på kommissionens väntade meddelande om märkning av djurens välbefinnande. När det gäller eventuella initiativ till lagstiftning så är ledamoten säkert medveten om att det är kommissionen som lägger förslag. Det svenska ordförandeskapet arbetar för närvarande med ett förslag från kommissionen till ett nytt direktiv om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål. I detta skede har kommissionen ännu inte lagt fram något annat förslag till lagstiftning om djurens välbefinnande som vi kommer att behandla under det svenska ordförandeskapet.

3-252

Marian Harkin (ALDE). – I am very pleased that you are saying that you want to keep the debate going and that you are having a conference in Uppsala on the matter. The truth is that the legislation that we have in place is really only in effect for about two years. I know that we in Ireland have certainly bought into it. We have ensured training for handlers. We have upgraded transport systems and, as a result of all of this, our trade is working very well, but, if we stop it, obviously competition will be gone in the market at home etc. What I am asking is whether it is important to change legislation that is really only in place and only working effectively for two years. The other question was about what robust scientific data is in place to show the need for this.

3-253

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – Well, as you said, it is important to evaluate this properly and see what is being done; what the results have been.

We are gathering scientific evidence. At the conference in Uppsala, we have invited both experts and scientists to be the background for the discussions at that conference. As I said, we hope that these can be the basis for the Council's response to the communication that will come from the Commission. This is what I can say at the moment.

But we also very much welcome the opinions of the European Parliament. We hope that this could be a very good start for the discussions and gather as much information as possible.

3-254

Mairead McGuinness (PPE). – One point: I hope that science is prevailing over emotion in relation to the transportation of animals.

I would ask you to address the issue of the transport of horses, which, I think, has not been addressed sufficiently, and I think there is huge concern about that at the moment.

I would suggest that animal welfare concerns on farms may increase because of the disastrous prices that farmers in many of our Member States are being paid for their produce. They are doing their very best to keep welfare standards up, against the background of very poor commodity prices and, therefore, no income on farms. So I think we need to be sensitive to this issue.

3-255

Seán Kelly (PPE). – This is a very controversial topic in Ireland and is grist to the mill of those advocating a 'no' vote on the Lisbon Treaty. In view of that and in view of the fact that Ireland is an island, and that without live exports there will be a cosy cartel operating, particularly for beef and sheep prices, can you give us any hope that this will be addressed or compromised prior to the vote on the Lisbon Treaty on 2 October?

3-256

Cecilia Malmström, *President-in-Office of the Council*. – I do understand the concerns of Members of this House and of the citizens. Unfortunately, I cannot promise that this will be solved before the referendum.

We are currently awaiting the Commission proposal. It has been delayed for reasons I do not know. As soon as it comes, we will throw ourselves at it and start to discuss it. I cannot tell you more because we are waiting for the proposal from the Commission. I hope we can do this without dramatising it, but rather evaluate it and look at it from a scientific and evidential point of view.

3-257

Question No 2 by Claude Moraes (H-0262/09)

Subject: Child trafficking in the EU

A report published in July by the Fundamental Rights Agency (FRA) highlighted the severity of the problem of child trafficking in the EU. Large numbers of children are trafficked within our borders for sexual exploitation, forced labour, adoption and organ extraction.

I welcome the inclusion of human trafficking as a priority issue in the Swedish Presidency's work programme, but would like to know if any proposals will be considered specifically in relation to the trafficking of children, as the FRA recommends?

3-258

Cecilia Malmström, *rådets tjänstgörande ordförande*. – Fru talman! Det svenska ordförandeskapet delar parlamentsledamotens oro över handel med barn för sexuellt utnyttjande eller andra syften. Denna form av modernt slaveri är en av de mest lukrativa formerna av internationellt organiserad brottslighet. Den är naturligtvis avskräckande och det är ett allvarligt problem både inom EU och övriga världen. Människohandel har länge varit en viktig fråga på EU:s dagordning och det står klart att vi måste fortsätta att sätta in en kombination av åtgärder för att bekämpa denna avskräckande kränkning av de mest grundläggande rättigheterna.

Europa måste öka sina ansträngningar när det gäller förebyggande åtgärder och kampen mot den organiserade brottsligheten, men också skydd av brottsoffer. EU:s åtaganden i kampen mot människohandeln framgår tydligt av antagandet och genomförandet av såväl lagstiftning som icke bindande instrument om denna fråga. Till att börja med antogs 1997 en gemensam åtgärd för att bekämpa människohandel. Den viktigaste biten i lagstiftningen är rambeslutet från 2002 om bekämpande av människohandel.

I mars 2009 lade kommissionen fram ett förslag till nytt rambeslut för att förebygga och bekämpa människohandel samt skydda offer för en sådan verksamhet. Detta skulle därmed upphäva rambeslutet från 2002. Ett av målen för förslaget är att tillhandahålla särskild behandling för sårbara offer, barn, vid brottsutredningar och straffrättsliga förfaranden i syfte att förebygga s.k. sekundär viktisering.

Detta förslag är kopplat till ett annat förslag som i ännu högre grad inriktas på barns särskilda behov, dvs. förslaget till rambeslut om bekämpning av sexuella övergrepp mot barn, sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi samt upphävande av rambeslut 2004/68, som kommissionen lade fram vid samma tillfälle. Syftet är att skapa mer konsekvent rättslig ram, öka effektiviteten och skärpa påföljden för förövarna.

Båda dessa förslag diskuteras just nu inom rådet. De bygger på en betydande internationell konsensus, särskilt i FN:s Palermo-protokoll och Europakonventionens åtgärder mot människohandel samt Europarådets konvention av skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och övergrepp.

I samband med en ministerkonferens som ordförandeskapet organiserar i Bryssel den 19–20 oktober – Övergripande EU-åtgärder mot människohandel – kommer rapporten från byrån för grundläggande rättigheter att läggas fram och diskuteras specifikt och slutsatserna kommer att föreläggas rådet. Det svenska ordförandeskapet har också för avsikt att ta upp människohandel och sexuella övergrepp mot barn som prioriteringar i det s.k. Stockholmsprogrammet, som vi avser att anta på toppmötet i december.

3-259

Anna Hedh, *ersättare för frågeställaren*. – Tack så mycket fru minister! Jag vet att denna fråga är jätteviktig och vi i Sverige har ju drivit frågan framåt, liksom EU, de senaste åren. Jag vill bara påpeka att jag tycker att det är väldigt synd att vi EU-parlamentariker inte har möjlighet att delta i konferensen den 19–20 oktober eftersom vi befinner oss här i Strasbourg och inte kan vara i Bryssel och delta i denna viktiga konferens. Det är tråkigt, men så är situationen.

Jag vet också att det svenska ordförandeskapet har sagt att man vill ta upp frågan om exploatering av barn i samband med turism och resande. Det var tänkt att man skulle göra det på en konferens den 20 november, då den permanenta mellanstatliga arbetsgruppen *L'Europe de l'enfance* ska ha ett möte, men nu har jag hört att man inte kommer att ta upp den frågan från ordförandeskapets sida. Varför? Kommer ni att göra det vid ett annat tillfälle?

3-260

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Tack Anna Hedh. Jag vet att Anna Hedh är mycket engagerad i dessa frågor.

Det är mycket olyckligt att konferensen i Bryssel sammanfaller med sessionen. Anledningen till att den ligger på de datumen är att den ska vara samtidigt som *EU Anti-trafficking Day*, som är precis de dagarna. Det är därför det sammanfaller. Jag beklagar verkligen det.

När det gäller den andra fråga som ledamoten ställde om varför det har fallit bort: Det visste jag inte om. Det får jag kolla och återkomma om och kanske förmedla ett svar till ledamoten i den frågan.

3-261

Elizabeth Lynne (ALDE). – Thank you very much for that reply. I am sad as well that the conference is being held when we are in Strasbourg. But can you make sure that on the agenda of that conference we do have the Council of Europe Convention against Trafficking highlighted? Because there are a number of Member States who still have not signed it, and there are some Member States – including Sweden, of course – that have not ratified it. So I think it is very important to make sure that it is high on the agenda at that conference, so we can make anti-trafficking a reality. We have the wherewithal there. We really must act on it.

3-262

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – Yes, Ms Lynne, I will bring this to the attention of the organisers.

3-263

Question No 3 by Mairead McGuinness (H-0264/09)

Subject: Message for FAO high-level meeting

What message will the Council be delivering on behalf of the EU at the forthcoming session of the Conference of the Food and Agriculture Organisation of the United Nations (FAO)?

3-264

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Vi rör oss mellan många olika frågor.

FN:s FAO-konferens kommer att inledas den 18 november. En av de viktigaste frågorna på dagordningen är reformen av FAO. Reformprocessen grundar sig på den plan för åtgärder som godkändes 2008 av samtliga medlemmar i FAO. Denna handlingsplan innebär reformer på många olika sätt. Bl.a. kommer FAO:s framtida verksamhet att styras av ett resultatbaserat förvaltningssystem som kommer att främja ökad effektivitet när det gäller tilldelning och utnyttjande av knappa resurser. Vi tror också att reformprocessen kommer att ha långsiktiga effekter när det gäller FAO:s arbete med frågor som rör dess personal och decentraliserade kontor. Konferensen kommer också att behandla frågor som rör ändringar i FAO:s stadga och reformerna av kommittén för tryggad livsmedelsförsörjning.

Denna reform är av viktig eftersom den är kopplad till inrättandet av ett globalt partnerskap för jordbruk, tryggad livsmedelsförsörjning och näringstillförsel. För att diskutera dessa frågor på politisk nivå anordnar FAO ett världstoppmöte om tryggad livsmedelsförsörjning i Rom den 16–18 november. Där är ordförandeskapet representerat och vi kommer att föra fram en förklaring som delvis bygger på rådets slutsatser om tryggad livsmedelsförsörjning som ska antas på FAO:s möte.

I sina slutsatser om FAO av den 11 november 2008 erkände rådet att den aktuella livsmedelskrisen kräver en gemensam samstämmig och samordnad reaktion från världssamfundet, med stöd av det civila samhället och den privata sektorn. I detta syfte bör EU stödja ett globalt partnerskap för jordbruk och livsmedel enligt EU:s handlingsprogram för millenniemålen. Detta välkomnades av Europeiska rådet i juni 2008.

Vidare välkomnade rådet i sina slutsatser den pågående reformen av FAO som genomförs på ett konstruktivt sätt av samtliga medlemsstater i organisationen inom ramen för konferensens kommitté. Mot denna bakgrund anser ordförandeskapet att toppmötet bör ha ett tydligt politiskt mål och lansera ett nytt förvaltningssystem för tryggad livsmedelsförsörjning i världen där ett förnyat och stärkt CFS bör inta en ledande roll.

Enligt ordförandeskapet är det nödvändigt att detta toppmöte inrättar ett framåtblickande och åtgärdsinriktat system som kan bemöta den aktuella livsmedelskrisen och öka insatserna för att nå det första millennieutvecklingsmålet – att utrota extrem fattigdom och hunger. För att organisera detta kommer CFS-reformen och ett brett engagemang för det globala partnerskapet att vara av största vikt.

Ordförandeskapet anser att toppmötet bör ha detta tydliga politiska mål, att lansera ett nytt system för styrning av världens livsmedelsförsörjning där det förnyade och stärkta CFS bör ha en ledande roll. På operativ nivå anser ordförandeskapet att detta toppmöte behöver inrätta ett samåtsyftande och handlingskraftigt system som kan bemöta den nuvarande livsmedelskrisen och stärka insatserna för att nå millenniemålen.

3-265

Mairead McGuinness (PPE). – I do appreciate the detailed response. Can I just hone in on what the attitude of the Swedish Presidency is in relation to the role of the common agricultural policy in assisting the concept and the desire for global food security. What role do you think our policy can play in that? Do you think it is important that we have a common policy in Europe, given our concerns about global food security?

3-266

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – We have not discussed that in the Council in the light of this particular conference, but it is clear that the common agricultural policy can play a role and can also, when we discuss it in the future, play an increasing role in facilitating the poorer countries to be part of the common market, as well as in where we can help to mitigate and to eliminate the current acute crisis.

We have done that. Now the world situation looks a little bit better. There are positive reports coming from almost all the different markets. That is excellent, and I would give it a little bit of time to reflect on how we can address those conflicts in the future and how we can use a slightly reformed common agricultural policy to help those poor countries and to avoid a similar situation.

3-267

Marian Harkin (ALDE). – We are talking here about global food security, but I would like to just briefly mention food security in the EU. In my opinion, food security in the EU depends on food production in the EU. Just today the ALDE AGRI group had a meeting with Commissioner Fischer Boel and we were discussing that very issue and the future, as has already been alluded to, of the CAP, particularly post 2013, and the fact that the budget may be cut etc. There are really serious implications for food production in the EU.

I know that is only part of the wider discussion we are having here this evening, but nonetheless it is hugely important for those who are involved in agriculture. You have already given an answer, but, if you have any further thoughts on that as far as the Swedish Presidency is concerned, I would appreciate them.

3-268

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – This is a complicated and very big discussion. It touches upon the conference itself but it is of course something that goes much further. We do not have the intention of really starting those discussions; we have been waiting to receive from the Commission an element, a communication regarding the future budget; it was promised – as was agreed by the Council in 2004 already – that we would have a thorough revision of the income and the outcome of the expenditure of the budget including, of course, the CAP, which is such a big part of the budget. This communication has been delayed – there are now rumours that it will come by the end of the year. If it does, we, the Swedish Presidency, intend to have a first discussion among the Member States on it, but it will be up to the Spanish Presidency to really start working on these issues. So for the moment I cannot give you any more details.

3-269

Question No 4 by Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0267/09)

Subject: Stability and Development Pact

In June, the European Council affirmed its commitment to healthy public finances and to the Stability and Development Pact. Nevertheless, as many as 20 Member States are expected to be subject to the excessive deficit procedure by the end of the year. What initiatives will the Presidency take to achieve its objective of correct and responsible implementation of the Stability Pact and where has it identified the difficulties so far in correctly implementing it? Does it consider that the crisis necessitates a fresh revision of the Pact or is the reform adopted in 2005 sufficient for the Pact to be respected and effective under present conditions? Which exit strategy and strategy for reducing public deficits does it prefer and what timetable for implementing such a strategy? Does it consider that 2010 should be a year of fiscal consolidation and discipline or that a degree of flexibility should be retained in public finances, particularly in view of the forecasts of dwindling employment?

3-270

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Denna fråga diskuterade vi ju även tidigare i dag. Under den pågående krisen har offentliga myndigheter vidtagit extraordinära åtgärder, både i termer av penningpolitik och av budgetstöd. Dessa insatser har varit nödvändiga och lämpliga, och har spelat en viktig roll för att undvika en ännu allvarligare kris, stabilisera ekonomin och förhindra en dramatisk konjunkturedgång. Stabiliseringen av den ekonomiska och finansiella situationen innebär emellertid inte att konjunkturedgången är över. Vi måste vara mycket försiktiga och se till att vår politik för framtiden förenar det nödvändiga stödet för återhämtning – som vi hoppas kommer – med en ansvarsfull inställning till de offentliga finansernas hållbarhet på medellång och lång sikt.

Det är just behovet av att balansera dessa två mål som gör att den flexibilitet som faktiskt tillåts i 2005 års översyn av paktens så förnuftig. I svåra ekonomiska tider måste de offentliga myndigheterna vidta åtgärder som krävs för att främja ekonomisk aktivitet. När återhämtningen har fått fart och drivs framåt av egen kraft, måste vi emellertid se till att våra offentliga finanser är hållbara och fastställa trovärdiga planer för att konsolidera våra budgetar.

Med tanke på att omständigheterna skiljer sig väldigt mycket åt i de olika medlemsstaterna kommer det att finnas olika planer, olika tidtabeller, när det gäller att upphöra med finanspolitiska stimulanser och penningpolitiska anpassningar. Detta kommer att återspeglas i många av de underskottsförfaranden som kommer att riktas till enskilda medlemsstater, men de måste samordnas, och även i fortsättningen ska de överensstämma med den övergripande ramen i stabilitets- och tillväxtpakten. Därför planerar ordförandeskapet diskussioner i Ekofin under hösten om lämpliga exitstrategier och samordningen av detta.

Jag förväntar mig att dessa diskussioner kommer att leda till ett tydligt samförstånd om ambitiös konsolidering vid rätt tidpunkt i varje medlemsstat för att garantera långsiktig hållbarhet.

3-271

Μαριέττα Γιαννάκου, *Αναπληρώτρια συντάκτρια*. – Κυρία Υπουργέ, σας ευχαριστώ πολύ για τη σαφήνεια της απάντησής σας. Θα ήθελα να δώσετε ιδιαίτερη σημασία στο εάν πρέπει να επιμείνουμε, ώστε το 2010 να είναι έτος δημοσιονομικής εξυγίανσης ή να υπάρξουν κατά κάποιο τρόπο παρατάσεις ή και καθυστερήσεις, πράγμα που, μέχρι σήμερα βέβαια, στις πολιτικές δεν έχει ωφελήσει ιδιαίτερα την Ένωση.

3-272

Cecilia Malmström, *rådets tjänstgörande ordförande*. – Detta är en fråga som är mycket svår att svara på. Vi kommer på G20-mötet nästa vecka att inleda en sådan första diskussion om *exit strategies*. Men det är klart att situationen ser väldigt olika ut i de olika medlemsländerna, och därför kommer det att finnas lite olika tidtabeller. Jag hoppas att vi ganska snart kan påbörja denna processen, men det är också avhängigt hur den ekonomiska situationen utvecklas. Vi ser ljus i tunneln, vi tror att det värsta är över och då behöver vi fortare gå in i det här *exit strategy*-tänkandet. Om vi inte gör det så småningom är det ju de allra mest sårbara i våra samhällen som drabbas av stigande arbetslöshet, hårda offentliga besparingar och risk för inflation. Men exakt när den tidpunkten inträffar i de olika länderna är lite tidigt att säga i dag.

3-273

Question No 5 by Seán Kelly (H-0270/09)

Subject: EU measures to combat unemployment

A recent Eurobarometer poll indicated that whilst 72% of EU citizens say the European Union is 'playing a positive role in creating new job opportunities and fighting unemployment,' only a little over a third of respondents had heard of the EU's tools to combat unemployment, such as the European Social Fund and the European Globalisation Adjustment Fund. Is enough being done to promote awareness of these key instruments?

3-274

Cecilia Malmström, *rådets tjänstgörande ordförande*. – Fru talman! Rådet delar ledamotens oro över resultaten i den senaste eurobarometern när det gäller medvetenheten om viktiga EU-verktyg för att bekämpa arbetslösheten som Europeiska socialfonden och Europeiska fonden av justering av globaliseringseffekter. Ur både demokrati- och legitimitetssynpunkt är det viktigt att kommunicera till medborgarna om vad EU gör.

Rådet fäster stor vikt vid Europeiska socialfonden och Europeiska fonden för justering av globaliseringseffekter och vi vill att de ska användas effektivt för att bekämpa arbetslösheten. De här båda instrumenten är viktiga finansiella redskap för att möta den aktuella konjunkturnedgången och öka sysselsättningen genom att den inför integrerade flexicuritystrategier och säkerställer att kompetensen höjs och matchas bättre med de behov som finns. Detta gav rådet uttryck för i december 2008 då det ställde sig bakom att Europeiska socialfonden snabbt ska inleda kompletterande åtgärder till stöd för sysselsättningen. Rådet efterlyste också en förbättring av förfarandena i Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Därför gjordes en översyn av den ursprungliga förordningen så att fonden ska kunna reagera mer effektivt till stöd för arbetstagare som har friställts, inte bara till följd av globaliseringen utan också tillfälligt på grund av den finansiella och ekonomiska nedgången. Det bör emellertid påpekas att genomförandet av dessa fonder, inklusive lämplig information och publicitetsverksamhet, är medlemsstaternas och kommissionens behörighet. När det gäller Europeiska socialfonden så ska medlemsstaterna informera om insatser och medfinansierade program i syfte att lyfta fram gemenskapens roll och stöd från fonderna. I det här sammanhanget kan nämnas Europeiska öppenhetsinitiativet som kommissionen lanserade 2005. Ett av de viktigaste målen med detta initiativ är att förbättra informationen till allmänheten om mottagande av EU-medel genom att man offentliggör namnen på mottagare av direktstöd inom ramen för EU:s sammanhållningspolitik.

När det gäller Europeiska globaliseringsfonden bör information om de finansierade åtgärderna lämnas av medlemsstaterna. Jag vill samtidigt påminna om att fonden för justering av globaliseringseffekter upprättades relativt nyligen. De dåliga kunskaperna kanske kan bero på att det finns relativt få fall där stöd från denna fond anslagits.

3-275

Seán Kelly (PPE). – Thank you very much for your very concise response. I have just one other query. I understand that there is strong opposition within the Council to the proposal to frontload the European Social Fund to 100% for the upcoming two years. If that opposition is maintained, can the Council suggest any alternatives that have been put forward to maintain the momentum of the European economic recovery plan?

3-276

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – Yes, we have indeed discussed this in the Council several times. There is a quite unanimous view that, for the sake of the quality of the project, there should be an element of national financing as well. Therefore, the proposal to eliminate that has no support from the Council.

However, we are aware of the situation and of the problems. We have asked the Commission to present an alternative proposal. I brought that up with Commissioner Samecki, who is responsible for it, just two days ago. They are working on such a proposal and will present it as soon as possible.

3-277

Silvia-Adriana Țicău (S-D). – Regret faptul că nu există sprijinul necesar în cadrul Consiliului pentru finanțarea 100% atunci când vorbim de Fondul Social European pentru reducerea șomajului, mai ales în această perioadă de criză. Vreau să menționez faptul că în această perioadă de criză economică se înregistrează, în special în cadrul combinatelor siderurgice și al șantierelor navele, creșteri ale șomajului sau chiar șomaj tehnic – nu doar disponibilizări, ci și șomaj tehnic. Aș dori să vă întreb, având în vedere necesitatea de a investi și de a asigura competitivitatea economică a Uniunii Europene și pe viitor: ce măsuri aveți în vedere astfel încât să fie utilizat mai ușor Fondul Social European și Fondul European pentru Globalizare pentru sprijinirea acestor ramuri industriale aflate într-o dificultate economică?

3-278

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – As I said, we have asked the Commission to come up with alternative proposals on how this particular Social Fund can be used in this situation where, as you say, lots of people all around Europe are without work, and we hope that the Commission will present such a proposal without undue delay.

However, we do a lot of other things as well to combat unemployment; this is the responsibility, of course, of the Member States, but there is also a collective responsibility for us to try to coordinate, to facilitate the completion of the internal market, to eliminate obstacles, to get the Services Directive working from 1 January, to get rid of red tape and to stimulate people to be employable, while giving them resources to complete their education or to restart in another direction.

Unemployment will also be discussed at a particular informal Ecofin meeting in October, where unemployment is one of the main issues on the agenda; and in the light of the discussion that I know is taking place within the European Parliament, but also in almost all Council formations concerning the future of the Lisbon strategy, there are lots of issues being discussed.

So the Social Fund is only one instrument to combat unemployment. It can be improved, and it can be more widely used to show the public how it is used in a better way, probably. But it is just but one element in the whole range of instruments that we have and that we must use in order to combat unemployment.

3-279

Question No 6 by Bernd Posselt (H-0271/09)

Subject: Information about Chechnya

What steps is the Council going to take, following the murder of the human-rights and peace activist Natalia Estemirova and the subsequent closure of the Memorial human-rights group's office in Chechnya, to enable the monitoring of human-rights observance there to continue? What does the Council think of the idea of opening an EU office for that purpose, in Grozny or in close proximity to Chechnya, or at least of sending a temporary mission to Chechnya?

3-280

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Så snart som ordförandeskapet hade informerats om mordet på Natalia Estemirova gjorde vi omedelbart ett uttalande som fördömde mordet och uttryckte vårt djupa deltagande till hennes familj och till hennes kolleger inom människorättsorganisationen *Memorial*. Vi uppmanade också de ryska myndigheterna att utreda mordet snabbt och noggrant och ställa förövarna inför rätta.

Jag kan försäkra Bernd Posselt om att rådet fortsätter att följa utvecklingen i Tjetjenien noga och vi ägnar särskild uppmärksamhet och respekt åt de mänskliga rättigheterna och människorättsförsvarens situation. I rådet har vi flera

gångar uppmanat de ryska myndigheterna att göra allt som står i deras makt för att skydda dessa människor i Ryssland i enlighet med FN:s universellt erkända förklaring om människorättsförsvare. Jag betonar att EU redan är närvarande i Tjetjenien genom kommissionens stödprojekt, diplomater från Moskvas ambassader i EU:s medlemsstater och regelbundna resor till Tjetjenien.

Rådet betonar den vikt det fäster vid Bernd Posselts frågor och är orolig över situationen för de mänskliga rättigheterna i Tjetjenien, men vi anser inte att det i dag finns något särskilt behov av ett kontor eller ett uppdrag såsom han har föreslagit. Unionen är närvarande i regionen och vi kommer att fortsätta att övervaka frågorna om respekt för de mänskliga rättigheterna, rättsstatsprincipen och de demokratiska principerna i Tjetjenien och ta upp detta närhelst det är nödvändigt.

3-281

Bernd Posselt (PPE). – Vielen Dank, Frau Ratspräsidentin! Das ist die erste gute Antwort, die ich vom Rat zu diesem Thema erhalten habe. Vielen Dank!

Ich möchte trotzdem noch ergänzend kurz fragen: Kann sich der Rat vorstellen, dass er sich unter der schwedischen Ratspräsidentschaft noch einmal speziell mit dem Thema Tschetschenien beschäftigt? Denn es gibt eine Reihe von Ankündigungen der russischen Führung, Veränderungen vorzunehmen. Aber darauf müssen Taten folgen – und die sehen wir nicht. Deshalb bitte ich Sie herzlich, uns im Vorfeld der Verhandlungen über das Abkommen noch einmal ausführlich über dieses Thema zu informieren. Wir werden ja morgen auch eine Dringlichkeitsdebatte dazu abhalten.

3-282

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Ja, vi tar kontinuerligt upp frågor om mänskliga rättigheter i vår dialog med Ryssland och vid det toppmöte som vi hoppas kommer att äga rum mellan unionen och Ryssland under hösten så kommer mänskliga rättigheter att finnas på dagordningen.

3-283

Question No 7 by Nikolaos Chountis (H-0273/09)

Subject: Authorisation from the Turkish Government for hydrocarbon prospecting within the exclusive economic zones of EU Member States

The Turkish Government has decided to give the go-ahead to the state-owned Turkish petroleum cooperation (TPAO) to explore for hydrocarbon deposits within the exclusive economic zones (EEZ) of Greece and Cyprus. This follows on from the threatening stance adopted by Turkey in a bid to deter Cyprus from proceeding with the exploitation of its EEZ, thereby forcing it to veto the unblocking of the energy chapter. Given the potentially explosive impact of the above decision by the Turkish on its relations with EU Member States, can the Council provide the following information:

What immediate measures will it take to ensure that the Turkish Government reverses its decision to authorise prospecting for hydrocarbon deposits in the EEZ of the EU Member States? What measures will it take to ensure that, with respect to Cyprus, also Turkey complies with the Additional Protocol to the Ankara Agreement and recognises its right to an EEZ? When is it expected that Turkey will adopt the Convention on the Law of the Sea, which has been incorporated into Community law?

3-284

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Rådet är medvetet om de händelser som parlamentsledamoten tar upp. När det gäller Turkiets förbindelser med länderna i den berörda regionen så är Turkiet, precis som alla andra länder, skyldigt att verka för goda grannförbindelser och fredlig tvistlösning. Detta är andemeningen i FN-stadgan.

Det är också ett viktigt krav för EU-anslutning. Enligt Turkiets ramar för EU-förhandlingar och rådets berörda slutsatser har EU uppmanat Turkiet att undvika varje hot, konfliktkälla eller handling som negativt skulle kunna påverka goda grannförbindelser och processen för fredlig tvistlösning. EU har dessutom vid flera tillfällen framhållit vikten av framsteg i normaliseringen av de bilaterala förbindelserna mellan Turkiet och alla EU-medlemsstater, inklusive Republiken Cypern, och betonat alla EU-medlemsstaters suveräna rättigheter.

När det gäller frågan om tilläggsprotokoll är unionens ståndpunkt mycket tydlig. Det är en avtalsskyldighet för Turkiet att tillämpa det fullt ut på ett icke diskriminerande sätt. Alla dessa frågor tas systematiskt upp av EU, senast under mötet mellan politiska direktörer från EU-trojkan och Turkiet i Stockholm i juli och i associationsrådet i maj. Jag kan försäkra ledamoten om att rådet fäster stor vikt vid dessa frågor och att vi fortsätter att följa utvecklingen mycket noga.

3-285

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). – Κυρία Υπουργέ, εκτιμώ και τη διάθεσή σας και το κουράγιο σας να δώσετε σαφείς απαντήσεις στα ερωτήματα που θέτουμε.

Θα ήθελα να σας πω ότι αύριο το Κοινοβούλιο θα συζητήσει το θέμα του αγωγού Nabucco, αφού σας υπενθυμίσω ότι τον Ιανουάριο του 2009, ο Τούρκος Πρωθυπουργός, είχε απειλήσει από τις Βρυξέλλες ότι η χώρα του θα επανεξετάσει τη

στήριξή της στην κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου αν δεν συνεχιστούν οι διαπραγματεύσεις με το άνοιγμα του κεφαλαίου "Ενέργεια".

Αυτό το κεφάλαιο, όπως ξέρετε, έχει μπλοκαριστεί από το βέτο που έχει ασκήσει η Κύπρος, επειδή έχει απειληθεί από την Τουρκία για την εκμετάλλευση της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Επειδή λοιπόν το θέμα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης είναι κρίσιμης σημασίας και ενδεχομένως δημιουργήσει μείζονα προβλήματα σε πολλές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σας ερωτώ και πάλι, τι μέτρα θα λάβει το Συμβούλιο για να αναγνωρίσει η Τουρκία το δικαίωμα στην Κύπρο σε αποκλειστική οικονομική ζώνη;

3-286

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Både rådet och kommissionen har noterat detta och vi följer frågan nära. I alla våra konstellationer med Turkiet fortsätter vi att ta upp frågan och vikten av goda grannskapsrelationer. Nästa tillfälle kommer att bli utrikesministrarnas trojka i november. Jag hoppas att incidenter av det slag som ledamoten nämner kan undvikas.

När det gäller energikapitlet så screenas det just nu i de olika konstellationerna i rådet och det pågår en diskussion. Det är lite för tidigt att säga resultatet av denna utvärdering och som ledamoten vet kräver varje steg i denna process enhällighet i rådet.

3-287

Question No 8 by Liam Aylward (H-0278/09)

Subject: EU policy in Burma

Can the European Council make a statement concerning the policy of the European Union towards Burma and outline what measures the European Union is pursuing so as to help release Aung San Sui Kyi, who has been imprisoned there since 1990?

3-288

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! EU har noga följt situationen för Aung San Suu Kyi ända sedan hon fängslades för 20 år sedan. Rådet har arbetat mycket aktivt och kontinuerligt för hennes sak. Vid många tillfällen har vi uppmanat myndigheterna i Burma att frige henne.

Vidare har rådet under denna tid vidtagit ett antal mycket konkreta åtgärder. Jag vill nämna några av dessa.

I augusti fördömde EU genast domen mot Aung San Suu Kyi och rättegången mot henne vilken saknade rättslig grund. Vi uppmanade myndigheterna i Burma att omedelbart och utan villkor frige henne. Rådet uttalade att det rättsliga förfarandet mot Aung San Suu Kyi utgjorde ett brott mot nationell och internationell rätt.

Vidare ingrep EU:s höge representant, Javier Solana, på Aung San Suu Kyis vägnar vid ASEAN:s ministermöte och vid den efterföljande ministerkonferensen mellan ASEAN och EU i juli, där även företrädare för Burma var med. Vid detta möte framfördes starka krav från många av de närvarande, bl.a. från USA, Kina, Ryssland med flera länder, om att Aung San Suu Kyi och andra politiska fångar omedelbart skulle frigges.

EU har även varit mycket aktivt genom sitt särskilda sändebud för Burma, Piero Fassino, till stöd för de åtgärder som FN och FN:s särskilde rådgivare Ibrahim Gambari, vidtagit och även när det gäller samråd med viktiga EU-partner i Asien.

Myndigheterna i Burma har valt att ignorera protesterna mot fängslandet och uppmaningarna att frige Aung San Suu Kyi från ett stort antal länder och organisationer, bl.a. FN:s generalsekreterare, ASEAN:s ordförande och flera av ASEAN:s medlemsstater, en organisation där Burma faktiskt är medlem.

På grund av bristen på respons från Burma har EU svarat med ytterligare riktade åtgärder mot personer som är ansvariga för domen. Vi har fört upp medlemmar av domarkåren och andra personer inblandade i talan mot Aung San Suu Kyi på förteckningen över personer som omfattas av viseringsförbud och frysning av tillgångar. Vi har utvidgat förteckningen över personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder så att den även gäller frysning av tillgångar hos företag som ägs och kontrolleras av medlemmar av regimen i Burma eller av personer som är knutna till dem.

Det svar som rådet enades om den 13 augusti ligger helt i linje med den resolution som Europaparlamentet antog i oktober 2008. Jag kan försäkra ledamoten om att EU utöver dessa specifika åtgärder kommer att intensifiera sitt arbete inom det internationella samfundet och särskilt med likasinnade partner i Asien för att vi ska kunna få till stånd ett omedelbart och ovillkorligt frigivande av Aung San Suu Kyi och andra politiska fångar. Det är ett grundläggande första steg i den process av nationell försoning som krävs om valen 2010 ska kunna ses som fria, trovärdiga och rättvisa.

3-289

Liam Aylward (ALDE). – I would like to thank you, Madam President-in-Office, for your comprehensive reply. Can I ask you what action the European Union has taken, or is in the process of taking, to assist the thousands of refugees that have fled Burma's northern Shan State into China as a result of August's violent clashes between the junta and ethnic minorities?

3-290

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – I am very sorry. I do not think I can answer that question. I will have to come back to you on that. I am sorry.

3-291

Question No 9 by Brian Crowley (H-0280/09)

Subject: Closer EU-US relations

Can the European Council outline the initiatives that it is pursuing so that closer political and economic relations can be built up between the European Union and the United States of America?

3-292

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Rådet fäster största vikt vid förbindelserna mellan EU och USA. De transatlantiska förbindelserna utgör en hörnsten i EU:s yttre politik och grundas på våra gemensamma värden, dvs. demokrati, mänskliga rättigheter och engagemang för öppna och integrerade ekonomier. Den nya administrationen i USA har gett ny stimulans till förbindelserna.

Vi är fast beslutna att fortsätta detta samarbete. Detta är en tid när konkreta resultat förväntas i de transatlantiska förbindelserna på båda sidor om Atlanten. Jag vill gärna framhålla att det finns många områden där EU har ett nära samarbete med Förenta staterna för att utvidga vårt strategiska partnerskap och uppnå resultat. Vi fortsätter naturligtvis att ha ett mycket nära samarbete i ett antal regionala frågor såsom Afghanistan, Pakistan, Iran, fredsprocessen i Mellanöstern, Ryssland och västra Balkan. Vi har ett regelbundet samarbete om krishantering och jag är väldigt glad att Förenta staterna nu deltar i ett civilt ESFP-uppdrag, nämligen EULEX i Kosovo.

Vi kommer att ha ett nära samarbete i klimatfrågorna inför Köpenhamn vid årets slut. Förenta Staternas ambitioner på detta område har på ett väsentligt sätt höjts i och med den nya administrationen. Vi välkomnar detta och hoppas att de kan presentera jämförbara mål när det gäller utsläppsminskningar på medellång sikt som en del av avtalet. Vi har också ett samarbete sedan länge om energifrågor. Vi menar att detta nu måste gå vidare till en högre nivå och vi vill inrätta ett särskilt energiråd för EU och Förenta staterna. Det kan bli ett bra forum för utökat samarbete mellan oss när det gäller energitrygghet, marknader, hållbarhetspolitik och forskning om ny energiteknik.

En annan högprioriterad fråga är naturligtvis en finansiella och ekonomiska krisen. Här krävs ett mycket nära samarbete för att återställa förtroendet för de finansiella marknaderna och för att få dem att fungera. På handelsområdet måste Doharundan slutföras på ett ambitiöst sätt 2010 eftersom det är väsentligt för att främja ekonomisk återhämtning och motverka protektionism. Här är USA en nyckelspelare.

Vi kommer naturligtvis att diskutera dessa frågor på G20-mötet nästa vecka. Vi har från båda sidor intresse av att fördjupa samarbetet om rättsliga och inrikes frågor och att öka förståelsen för varandras regelverk och politiska ramar. Uttalandet om stängningen av Guantánamo, där en fördjupning av samarbetet om rättsliga och inrikes frågor nämns, är ett viktigt steg i detta sammanhang.

När det gäller icke-spridning och nedrustning har samarbetet mellan EU och Förenta staterna fått ny kraft och Obamaadministrationen har varit mycket angelägen om detta. Washington och Bryssel arbetar tillsammans för att se till att betydande framsteg görs i frågor som konferensen om översyn av ickespridningsfördraget, ikraftträdande av fördraget om ett fullständigt förbud mot kärnsprängningar och början till en lösning av den fastlåsta situationen i nedrustningskonferensen, så att vi får ett fördrag om förbud mot framställning av klyvbart material för kärnvapen.

Det finns ett starkt intresse från båda sidor för att stärka den transatlantiska politiska dialogen och samarbetet om utvecklingssamarbete. EU och USA är världens största givare och därför har vi ett gemensamt intresse av att förbättra insatserna på utvecklingsområdet. Vi för diskussioner om hur detta kan ske. Det kommande toppmötet mellan EU och Förenta staterna är ett utmärkt tillfälle att diskutera dessa och andra relevanta frågor på högsta nivå. Jag är väldigt stolt över att det svenska ordförandeskapet har fått möjlighet att leda EU vid toppmötet. Vi är fast övertygade om att toppmötet kommer att främja de transatlantiska förbindelserna på ett positivt och konstruktivt sätt.

3-293

Brian Crowley (ALDE). – Thank you very much Minister. It is great to have you back here, albeit in a different guise.

Specifically on the two issues where I think we can most cooperate: on proliferation, number one; and secondly with regard to the financial crisis.

Does the Swedish Presidency – representing the Council, of course – have specific ideas that they want to bring to the US-EU summit that will take place very shortly, in particular about the differences there appear to be between France and Britain on one side and the rest of the European Union with regard to the financial regulations that would apply? The US appears to be closer to the others within the EU, maybe, than they are to the French and British ideas that were announced yesterday by Gordon Brown.

3-294

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – This morning we had a debate on the preparations for G20. I know that there are different proposals discussed in the media but I must say that the EU is extremely well coordinated. We have had discussions with the finance ministers and tomorrow night there will be a dinner with heads of state and prime ministers to finalise the coordination in the light of the Pittsburgh meeting.

The EU stands united. We know what we want. We have a concrete proposal, and the fine tuning will be done tomorrow. So I am not really worried about that, and I am also very happy that, with the help of the Commission and Commissioner Almunia, we have reached this very rare stage of strong unity within the European Union. These are our priorities and our solutions that are being discussed and we will of course try to find cohesion on as many points as possible with the American Administration and the other partners at the G20 meeting.

On non-proliferation, we are very happy that this is again on the agenda. It has for been difficult for some time to raise it and we are very happy with President Obama's commitment to that. But it will take time. There are complicated technical issues and it will take time to pursue them. We are very process-oriented. We will try to move them forward but I cannot tell you how long this will take and what deadlines we have. But it is on the agenda. We are very committed to moving forward and I think this is also a wish that our American counterparts share.

3-295

Justas Vincas Paleckis (S-D). – Madam President-in-Office, I would like to ask you about the EU-USA-Russia triangle. As we know, on the initiative of President Obama the USA and Russia started very important negotiations on nuclear disarmament. How, in your opinion, can the Council and the European Union facilitate, and have its input in, these negotiations which are so important for the future of mankind?

3-296

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – I am very happy at this news. I think it is an important step that those two countries sit down and discuss, as you say, important issues for mankind, and we can but hope that they move forward in a concrete way.

There is a global nuclear summit in March 2010 where the EU will be present, of course, as well. This is also a good opportunity, in the light of that, to coordinate our views and to see how we can contribute to make these discussions as successful and fruitful as possible.

3-297

President. – Questions which have not been answered for lack of time will be answered in writing (see Annex).

3-298

That concludes Question Time.

3-299

17 - Composition of committees and delegations: see Minutes

3-300

18 - Agenda of the next sitting : see Minutes

3-301

19 - Closure of the sitting

3-302

(The sitting closed at 19.00.)